HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Marea Cameră)

10 septembrie 2025 *

„Mediu – Regulamentul delegat (UE) 2022/1214 – Taxonomie – Activități economice legate de gazele fosile și de energia nucleară – Includere în activitățile economice durabile – Investiții – Contribuție la tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al carbonului în conformitate cu obiectivul de 1,5 °C al Acordului de la Paris – Obiectiv zero emisii nete până în 2050 – Contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea – Articolele 10 și 11 din Regulamentul (UE) 2020/852 – Noțiunea de «activitate cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon» – Prejudicierea în mod semnificativ a obiectivelor de mediu – Riscuri legate de accidentele grave la reactoare – Riscuri legate de deșeurile radioactive de înaltă intensitate – Riscuri legate de secetă și de evenimente climatice – Principiul precauției – Criterii tehnice de examinare – Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră – Articolul 290 TFUE – Noțiunea de «elemente esențiale» ale unui act legislativ – Dovezi științifice – Marja de apreciere a Comisiei – Eroare vădită de apreciere”

În cauza T-625/22,

Republica Austria, reprezentată de M. Klamert și F. Koppensteiner, în calitate de agenți, asistați de S. Lünenbürger, K. Reiter și M. Kottmann, avocați,

reclamantă,

susținută de

Marele Ducat al Luxemburgului, reprezentat de A. Germeaux și T. Schell, în calitate de agenți,

intervenientă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de C. Ladenburger, R. Tricot, G. von Rintelen, C. Auvret și B. De Meester, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Republica Bulgaria, reprezentată de T. Mitova și S. Ognianova Ruseva, în calitate de agenți,

de

* Limba de procedură: germana.

Republica Cehă, reprezentată de J. Vláčil și L. Dvořáková, în calitate de agenți,

de

Republica Franceză, reprezentată de T. Stéhelin, B. Fodda și M. de Lisi, în calitate de agenți,

de

Ungaria, reprezentată de M. Fehér și K. Szíjjártó, în calitate de agenți,

de

Republica Polonă, reprezentată de B. Majczyna, M. Rzotkiewicz și K. Rudzińska, în calitate de agenți,

de

România, reprezentată de E. Gane, M. Chicu și O.-C. Ichim, în calitate de agenți,

de

Republica Slovenia, reprezentată de A. Grum și B. Jovin Hrastnik, în calitate de agenți,

de

Republica Slovacă, reprezentată de E. Larišová, în calitate de agent,

și de

Republica Finlanda, reprezentată de H. Leppo, în calitate de agent,

intervenientе,

TRIBUNALUL (Marea Cameră),

compus din domnii M. van der Woude, președinte, S. Papasavvas, doamnele A. Marcoulli, M. J. Costeira, O. Porchia, M. Kancheva, domnii U. Öberg, G. De Baere, doamna T. Pynnä, domnul J. Laitenberger, doamna G. Steinfatt, domnii D. Petrlík, P. Zilgalvis (raportor), doamnele E. Tichy-Fisslberger și L. Spangsberg Grønfeldt, judecători,

grefier: doamna S. Jund, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

având în vedere măsura de organizare a procedurii din 10 septembrie 2024 și răspunsul Comisiei depus la grefa Tribunalului la 30 septembrie 2024,

în urma ședinței din 21 și 22 octombrie 2024, în cadrul căreia Republica Austria a prezentat observații cu privire la acest răspuns,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, Republica Austria solicită anularea Regulamentului delegat (UE) 2022/1214 al Comisiei din 9 martie 2022 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2021/2139 în ceea ce privește activitățile economice din anumite sectoare energetice și a Regulamentului delegat (UE) 2021/2178 în ceea ce privește publicarea de informații specifice referitoare la activitățile economice respective (JO 2022, L 188, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

Istoricul litigiului

2 La 18 iunie 2020, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au adoptat Regulamentul (UE) 2020/852 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO 2020, L 198, p. 13, denumit în continuare „Regulamentul privind taxonomia”).

3 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din acesta, Regulamentul privind taxonomia instituie criteriile pentru a determina dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul stabilirii gradului în care o investiție este durabilă din punctul de vedere al mediului. Potrivit considerentului (3), regulamentul menționat reprezintă un pas esențial pentru a orienta fluxuri financiare către activități durabile pentru a realiza o Uniune Europeană neutră din punct de vedere climatic până în 2050.

4 În acest scop, Regulamentul privind taxonomia instituie, astfel cum reiese din considerentele (6) și (12) ale acestuia, un sistem de clasificare unificat pentru activitățile durabile, care armonizează la nivelul Uniunii criteriile aplicate pentru a stabili dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului, ceea ce oferă investitorilor și celorlalți operatori economici o înțelegere comună a activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului.

5 La 4 iunie 2021, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul delegat (UE) 2021/2139 de completare a Regulamentului privind taxonomia prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru a determina condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la schimbările climatice și pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunuia dintre celelalte obiective de mediu (JO 2021, L 442, p. 1).

6 La 9 martie 2022, Comisia a adoptat regulamentul atacat, care are ca obiect printre altele să se stabilească criterii tehnice de examinare pentru includerea anumitor activități din sectoarele energiei nucleare și gazelor fosile în categoria activităților ce se califică drept activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind taxonomia, și în categoria activităților ce se califică drept activități care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din acest regulament (denumite în continuare „criteriile tehnice de examinare”).

Concluziile părților

7 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, solicită Tribunalului:

– anularea regulamentului atacat;

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

8 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de Republica Polonă, de România, de Republica Slovenia, de Republica Slovacă și de Republica Finlanda, solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

9 În susținerea acțiunii sale, Republica Austria invocă 16 motive.

10 Pe de o parte, primele opt motive privesc activități economice legate de sectorul energiei nucleare.

11 În special, primul motiv este întemeiat pe încălcarea normelor de procedură din Regulamentul privind taxonomia și a articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO 2021, L 243, p. 1; denumită în continuare „Legea europeană a climei”).

12 Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției.

13 Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 17 și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției.

14 Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 17 din Regulamentul privind taxonomia în raport cu diferitele criterii tehnice de examinare, a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din acest regulament, precum și a principiului precauției.

15 Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 11 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției.

16 Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia.

17 Al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea finalității și a efectului util al Regulamentului privind taxonomia ca urmare a riscului de fragmentare a pieței.

18 Al optulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 290 TFUE.

19 Pe de altă parte, celelalte opt motive privesc activitățile economice legate de sectorul gazelor fosile.

20 În special, al nouălea motiv este întemeiat pe încălcarea dispozițiilor procedurale ale Regulamentului privind taxonomia și a articolului 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei.

21 Al zecelea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției.

22 Al unsprezecelea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului neutralității tehnologice prevăzut la articolul 19 alineatul (1) literele (a) și (j) din Regulamentul privind taxonomia și pe interzicerea discriminărilor.

23 Al doisprezecelea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 17 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției.

24 Al treisprezecelea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 11 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției.

25 Al paisprezecelea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât includerea activităților legate de gazele fosile în taxonomie implică un risc de creare a unor active depreciate.

26 Al cincisprezecelea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia.

27 Al șaisprezecelea motiv este întemeiat pe încălcarea finalității și a efectului util al Regulamentului privind taxonomia ca urmare a riscului de fragmentare a pieței.

28 Tribunalul consideră oportun să examineze în prealabil primul și al nouălea motiv, luate în considerare împreună. În ceea ce privește activitățile economice legate de energia nucleară, Tribunalul va examina al optulea și al doilea motiv, apoi al treilea și al patrulea motiv, luate în considerare împreună, și, în sfârșit, al cincilea, al șaselea și al șaptelea motiv.

29 În ceea ce privește activitățile economice legate de sectorul gazelor fosile, Tribunalul consideră oportun să examineze mai întâi al zecelea motiv, apoi al unsprezecelea-al șaisprezecelea motiv.

Considerații introductive privind întinderea controlului jurisdicțional

30 Republica Austria susține în esență că motivele sunt întemeiate pe erori de drept săvârșite în aplicarea și interpretarea Regulamentului privind taxonomia, astfel încât Tribunalul ar trebui să exercite un control jurisdicțional complet.

31 Comisia contestă această argumentație.

32 Trebuie amintit că, în cazul în care o instituție a Uniunii dispune de o largă putere de apreciere, în special în cadrul unor aprecieri complexe, controlul jurisdicțional pe care instanța Uniunii trebuie să îl exercite asupra temeiniciei unui act adoptat în exercitarea unei asemenea competențe nu trebuie să conducă la substituirea aprecierii instituției în cauză cu propria apreciere, ci urmărește să verifice că acest act nu se bazează pe fapte inexacte din punct de vedere material și că nu este

afectată de nicio eroare vădită de apreciere sau de un abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2023, BCE/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, punctul 55 și jurisprudența citată).

33 În plus, în contextul unei competențe delegate în sensul articolului 290 TFUE, Comisia dispune, în cadrul exercitării competențelor care îi sunt conferite, de o putere largă de apreciere atunci când trebuie să efectueze printre altele aprecieri și evaluări complexe (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 53 și jurisprudența citată).

34 În această privință, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că instanța Uniunii trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2023, BCE/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, punctul 56 și jurisprudența citată).

35 Astfel, în cazul în care o instituție dispune de o largă putere de apreciere, prezintă o importanță fundamentală respectarea garanțiilor procedurale, printre care figurează obligația acesteia de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele pertinente ale situației în cauză (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2023, BCE/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, punctul 57 și jurisprudența citată).

36 În schimb, în ceea ce privește chestiunile de drept, Tribunalul exercită un control deplin, ceea ce include interpretarea care trebuie dată dispozițiilor juridice pe baza unor elemente obiective, precum și verificarea îndeplinirii sau nu a condițiilor de aplicare a unei astfel de dispoziții (a se vedea Hotărârea din 11 septembrie 2024, Sveza Verkhnyaya Sinyachikha ș.a./Comisia, T-2/22, nepublicată, EU:T:2024:615, punctul 27 și jurisprudența citată).

37 Pe de altă parte, în ceea ce privește examinarea efectuată de instanța Uniunii a existenței unei erori vădite de apreciere care afectează un act al unei instituții, trebuie precizat că, pentru a stabili că această instanță a săvârșit o eroare vădită în aprecierea unor fapte complexe, de natură să justifice anularea actului respectiv, elementele de probă prezentate de reclamant trebuie să fie suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierile faptelor reținute în acest act (a se vedea prin analogie Hotărârea din 14 iunie 2018, Lubrizol France/Consiliul, C-223/17 P, nepublicată, EU:C:2018:442, punctul 39, Hotărârea din 7 mai 2020, BTB Holding Investments și Duferco Participations Holding/Comisia, C-148/19 P, EU:C:2020:354, punctul 72, și Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience ș.a./Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 145).

38 Motivele invocate de Republica Austria trebuie analizate în lumina acestor considerații.

Cu privire la primul și la al nouălea motiv, întemeiate pe încălcarea unor dispoziții procedurale prevăzute de Regulamentul privind taxonomia și a articolului 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei

39 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, susține în esență că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea dispozițiilor procedurale prevăzute de Regulamentul privind taxonomia pentru adoptarea unui act delegat, în special a celor referitoare la stabilirea criteriilor tehnice de examinare, și de Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul

Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO 2016, L 123, p. 1, denumit în continuare „acordul interinstituțional”), precum și cu încălcarea prevederilor articolului 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei.

40 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de Republica Polonă și de România, contestă această argumentație.

41 Trebuie amintit că, potrivit articolului 23 alineatul (4) din Regulamentul privind taxonomia, Comisia colectează toate informațiile de specialitate necesare, înainte de adoptare și în cursul elaborării actelor delegate, inclusiv prin consultarea experților din Grupul de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă (denumit în continuare „Grupul de experți al statelor membre”) prevăzut la articolul 24 din Regulamentul privind taxonomia.

42 În plus, în temeiul acestei dispoziții, înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia acționează în conformitate cu principiile și procedurile prevăzute în acordul interinstituțional.

43 Trebuie arătat de asemenea că, potrivit articolului 10 alineatul (4) și articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul privind taxonomia, înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă platforma privind finanțarea durabilă (denumită în continuare „platforma”) menționată la articolul 20 din Regulamentul privind taxonomia în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare.

44 Pe de altă parte, în temeiul articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, Grupul de experți al statelor membre consiliază Comisia cu privire la adecvarea criteriilor tehnice de examinare și abordarea adoptată de platformă în ceea ce privește elaborarea respectivelor criterii.

45 În speță, trebuie amintit că, în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139, grupul de experți tehnic privind finanțarea durabilă (denumit în continuare „TEG”), care a fost creat de Comisie pentru a o ajuta să elaboreze taxonomia, a formulat recomandări cu privire la criteriile tehnice de examinare pentru activitățile economice care ar contribui în mod substanțial la cele două obiective de mediu stabilite la articolul 9 literele (a) și (b) din Regulamentul privind taxonomia. TEG a publicat două versiuni provizorii ale recomandărilor sale în rapoartele din decembrie 2018 și din iunie 2019. Fiecare dintre aceste două rapoarte a făcut obiectul unor consultări publice. Raportul final al TEG a fost publicat în martie 2020, însoțit de o anexă tehnică.

46 De asemenea Comisia a făcut publică evaluarea impactului în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139 în martie 2020, cu privire la care puteau fi formulate observații până la sfârșitul lunii aprilie 2020. În plus, proiectul de Regulament delegat 2021/2139 a fost publicat pe portalul privind o mai bună legiferare pentru o perioadă de primire a feedbackurilor de patru săptămâni (în perioada 20 noiembrie-18 decembrie 2020), a fost evaluat pe platformă în decembrie 2020 și a fost prezentat experților statelor membre în cadrul mai multor reuniuni ale Grupului de experți al statelor membre în perioada cuprinsă între decembrie 2020 și martie 2021. La 4 iunie 2021, Comisia a publicat evaluarea impactului pentru adoptarea Regulamentului delegat 2021/2139 [SWD(2021) 152 final].

47 Pe de altă parte, în vederea adoptării regulamentului atacat, în vara anului 2020, Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital (FISMA) a Comisiei a solicitat Centrului Comun de Cercetare (denumit în continuare „CCC”) să efectueze lucrări tehnice mai detaliate cu privire la criteriul, prevăzut la articolul 17 din Regulamentul privind

taxonomia, potrivit căruia, pentru a fi considerată durabilă din punctul de vedere al mediului, activitatea economică nu trebuie să „prejudici[eze] în mod semnificativ" unul dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din acest regulament (denumit în continuare „criteriul DNSH") pentru energia nucleară, după cum recomandase TEG. CCC a examinat evaluarea producției de energie nucleară în raport cu criteriul DNSH, luând în considerare efectele întregului ciclu de viață al energiei nucleare asupra impactului real și potențial asupra mediului pentru toate obiectivele. La 19 martie 2021, acesta a întocmit un raport privind rezultatele examinării complete (denumit în continuare „raportul CCC"), iar expunerea de motive a proiectului de regulament atacat rezumă concluziile acestui raport.

48 În urma raportului CCC, grupul de experți prevăzut la articolul 31 din Tratatul Euratom a emis, la 28 iunie 2021, un aviz favorabil cu privire la raportul CCC, astfel cum se arată în expunerea de motive a proiectului de regulament atacat. Comitetul științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului și riscurile emergente (denumit în continuare „SCHEER") a emis de asemenea un aviz, la 29 iunie 2021, cu privire la concluziile și recomandările raportului CCC.

49 În primul rând, potrivit Republicii Austria, contrar prevederilor acordului interinstituțional, în special punctului 4 și următoarelor din anexa la acesta, proiectul de regulament atacat a fost transmis tardiv, în mod intempestiv (în seara zilei de 31 decembrie 2021), însoțit de un termen de răspuns prea scurt (care expira inițial la 12 ianuarie 2022, apoi, după o scurtă prelungire, la 21 ianuarie 2022). Prin urmare, statele membre nu ar fi dispus de un termen suficient pentru a-și pregăti observațiile.

50 În această privință, este necesar să se arate că, potrivit punctului 4 din anexa la acordul interinstituțional, experții statelor membre sunt consultați în timp util cu privire la fiecare proiect de act delegat elaborat de serviciile Comisiei.

51 În plus, la 31 decembrie 2021, Comisia a transmis proiectul de regulament atacat platformei și Grupului de experți al statelor membre.

52 Platforma a publicat feedbackul final pe site-ul său de internet la 24 ianuarie 2022.

53 La 10 ianuarie 2022, a avut loc o reuniune a Grupului de experți al statelor membre, în cursul căreia statele membre au putut să își prezinte observațiile cu privire la proiectul de regulament atacat.

54 Până la 26 ianuarie 2022, Grupului de experți al statelor membre i s-a acordat posibilitatea de a formula observații cu privire la feedbackul platformei.

55 Având în vedere faptul că activitățile legate de energia nucleară și activitățile legate de gazele fosile făcuseră deja obiectul unor analize preliminare în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139 și că problema impactului acestor activități asupra mediului, care face obiectul a numeroase expertize existente, precum raportul CCC și avizul grupului de experți din data de 28 iunie 2021, menționat la articolul 31 din Tratatul Euratom, nu este complet nouă, trebuie să se constate că termenul de 12 zile, prelungit la 21 de zile, pe care Grupul de experți al statelor membre și platforma îl aveau la dispoziție pentru a-și da avizul cu privire la proiectul de act delegat, constituia o perioadă suficientă pentru a formula observații.

56 Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât, pe de o parte, experții aveau cunoștințe prealabile în materie, în măsura în care formulaseră deja observații, în cadrul unei reuniuni din mai 2020, privind recomandările TEG menționate la punctul 45 de mai sus, și, pe de altă parte, nici platforma, nici Grupul de experți al statelor membre nu au considerat că termenul prelungit era insuficient.

57 În acest context, nu se poate reproșa Comisiei că a transmis proiectul de regulament atacat la 31 decembrie 2021, cu atât mai mult cu cât termenul acordat Grupului de experți al statelor membre și platformei pentru a-și da avizul cu privire la proiectul de act delegat a fost prelungit până la 21 ianuarie 2022.

58 Contrar celor susținute de Republica Austria, este necesar, așadar, să se constate că statele membre au fost consultate în timp util cu privire la proiectul de regulament atacat, în conformitate cu punctul 4 din anexa la acordul interinstituțional.

59 Pe de altă parte, nu se poate reproșa Comisiei nici că a transmis simultan proiectul de regulament atacat Grupului de experți al statelor membre și platformei, întrucât Comisia a dat posibilitatea Grupului de experți al statelor membre de a-și prezenta observațiile cu privire la feedbackul platformei. În această privință, Grupului de experți al statelor membre i s-a acordat un termen până la 26 ianuarie 2022 pentru a-și formula observațiile cu privire la feedbackul platformei, care fusese publicat pe site-ul său internet la 24 ianuarie 2022, respectiv cu două zile înainte.

60 În al doilea rând, Republica Austria arată că nu a avut loc o reuniune cu experții statelor membre, întrucât condițiile pentru a se recurge la un aviz scris nu ar fi fost îndeplinite în măsura în care regulamentul atacat nu conținea o modificare a Regulamentului delegat 2021/2139, ci o „adăugare” privind chestiuni complet noi, în special definiția activităților economice, precum și stabilirea unor criterii și a unor praguri complet noi, care necesită o nouă consultare a statelor membre.

61 Cu toate acestea, este necesar să se constate că o reuniune virtuală a avut loc la 10 ianuarie 2022, astfel încât a existat într-adevăr o reuniune cu experții statelor membre privind activitățile vizate de regulamentul atacat. De altfel, acordul interinstituțional nu împiedică consultarea experților în cadrul unei proceduri scrise.

62 În al treilea rând, Republica Austria reproșează în esență Comisiei că a definit criteriile tehnice de examinare fără a fi asigurat o nouă consultare a publicului, nici o nouă evaluare a impactului ca urmare a analizelor suplimentare efectuate în raportul CCC.

63 În această privință, trebuie amintit că, potrivit punctului 13 din acordul interinstituțional, Comisia va evalua impactul actelor sale delegate care ar putea avea efecte semnificative din punct de vedere economic, social sau de mediu și va desfășura consultări cât mai extinse.

64 Reiese însă din jurisprudență că o obligație de a efectua o evaluare de impact a regulamentelor delegate indiferent de împrejurări nu rezultă din textul punctelor 12-15 din acordul interinstituțional (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 3 decembrie 2019, Republica Cehă/Parlamentul și Consiliul, C-482/17, EU:C:2019:1035, punctele 82-85, și Hotărârea din 5 iulie 2023, TIB Chemicals/Comisia, T-639/20, nepublicată, EU:T:2023:374, punctul 206).

65 Pe de altă parte, potrivit punctului 28 din acordul interinstituțional, Comisia se angajează ca, înainte de adoptarea actelor delegate, să reunească toate cunoștințele necesare, inclusiv prin consultarea experților statelor membre și prin consultări publice.

66 Punctul 6 din anexa la acordul interinstituțional indică, la rândul său, că pregătirea și elaborarea actelor delegate pot include de asemenea consultări cu părțile interesate, astfel încât Comisia nu este, în orice caz, obligată să realizeze consultări publice.

67 În speță, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 45 și 46 de mai sus, Comisia a efectuat o evaluare de impact în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139, iar TEG a adoptat două rapoarte privind criteriile tehnice de examinare referitoare la activitățile economice care vor contribui în mod substanțial la cele două obiective de mediu stabilite la articolul 9 literele (a) și (b) din Regulamentul privind taxonomia. Această evaluare a impactului și rapoartele menționate au făcut obiectul unor consultări publice. În plus, această evaluare a impactului și aceste consultări publice au fost efectuate în condițiile în care se avea deja în vedere stabilirea unor criterii tehnice de examinare pentru activitățile economice legate de energia nucleară.

68 De altfel, în evaluarea impactului în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139 [SWD(2021) 152 final] se preciza, la pagina 23, că, în ceea ce privește activitățile legate de energia nucleară, alegerea consta în continuarea lucrărilor tehnice privind criteriul DNSH.

69 După cum reiese din considerentul (3) al regulamentului atacat, stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru aceste activități a fost ulterior amânată în așteptarea unei evaluări aprofundate de către experți.

70 Or, expertizele și consultările publice, efectuate în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139, includeau deja activitățile legate de energia nucleară, astfel încât regulamentul atacat se înscrie în continuitatea regulamentului menționat. De altfel, acestea au determinat Comisia să efectueze analize suplimentare în vederea adoptării regulamentului atacat.

71 Activitățile legate de energia nucleară au fost de asemenea analizate în anexa tehnică la raportul final al TEG care a servit drept bază atât pentru elaborarea Regulamentului delegat 2021/2139, cât și a regulamentului atacat.

72 Astfel, ținând seama de elementele amintite la punctele 45-48 de mai sus, din diferitele etape procedurale care au condus la adoptarea Regulamentului delegat 2021/2139, apoi la cea a regulamentului atacat, reiese că acesta din urmă se înscrie în continuarea primului regulament. În special, în cadrul procedurii care a condus la adoptarea Regulamentului delegat 2021/2139, TEG luase în considerare activitățile economice legate de energia nucleară și recomandase realizarea altor studii, care au fost efectuate în cadrul procedurii ce a condus la adoptarea regulamentului atacat.

73 În consecință, Comisia se putea întemeia în mod valabil pe expertizele efectuate în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139 în scopul adoptării regulamentului atacat, în măsura în care nu numai că cele două regulamente delegate au ca obiect completarea Regulamentului privind taxonomia, ci și procedurile care au condus la adoptarea lor se completează în ceea ce privește examinarea activităților economice legate de energia nucleară. Astfel, în special, contrar celor susținute de Republica Austria, în vederea adoptării regulamentului atacat, Comisia se putea întemeia pe evaluarea impactului și pe consultarea publică efectuate în scopul adoptării Regulamentului delegat 2021/2139, fără a fi obligată să efectueze o evaluare a impactului și o

consultare publică suplimentare și specifice după analiza suplimentară efectuată în raportul CCC, în măsura în care activitățile legate de energia nucleară făcuseră deja obiectul unei evaluări a impactului și al unei consultări publice.

74 Rezultă că Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a considerat că nu era necesar să efectueze o evaluare a impactului și o consultare publică suplimentare și specifice după analiza suplimentară cu privire la respectarea criteriului DNSH prin activitățile legate de energia nucleară, efectuată în raportul CCC.

75 În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul formulat la punctul 30 din memoriul în intervenție al Marelui Ducat al Luxemburgului, potrivit căruia lipsa unei noi consultări publice ar constitui o încălcare a articolului 8 din Convenția privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu (JO 2005, L 124, p. 4, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 204), trebuie amintit că, potrivit articolului 40 al patrulea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, care este aplicabil procedurii în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 din același statut, concluziile formulate în cadrul unei cereri de intervenție nu pot avea alt obiect decât acela de a susține concluziile formulate de una dintre părțile principale din litigiu. În plus, potrivit articolului 142 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, intervenientul ia litigiul în starea în care se află în momentul intervenției sale.

76 Deși aceste dispoziții nu se opun ca un intervenient să prezinte argumente noi sau diferite de cele ale părții pe care o sprijină, nu se poate admite că acestea îi permit să modifice sau să denatureze cadrul litigiului definit prin cererea introductivă prin invocarea unor motive noi, sub sancțiunea limitării intervenției sale la reluarea argumentelor invocate în cererea introductivă [Hotărârea din 10 noiembrie 2021, Google și Alphabet/Comisia (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, punctul 192, și Hotărârea din 2 octombrie 2024, ACE/Consiliul, T-828/22, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2024:672, punctul 44].

77 Întrucât Republica Austria nu a invocat un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Convenția privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, acest argument este, așadar, inadmisibil.

78 În al cincilea rând, Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată că pragurile de 270 de grame (g) de echivalent CO_2 (CO_2e) per kilowatt/oră (kWh) și privind media anuală de 550 de kilograme (kg) de CO_2e per kilowatt (kW) pe 20 de ani stabilite pentru calificarea gazelor fosile drept activitate de tranziție în sensul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia nu au făcut obiectul niciunei evaluări a impactului și al niciunei consultări publice.

79 Cu toate acestea, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 46 de mai sus, Comisia a efectuat o evaluare a impactului în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139, iar TEG a adoptat două rapoarte. Această evaluare a impactului și rapoartele menționate au făcut obiectul unor consultări publice și au fost realizate atunci când se avea deja în vedere stabilirea unor criterii tehnice de examinare pentru activitățile economice legate de gazele fosile.

80 Or, expertizele și consultările publice, efectuate în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139, includeau deja activitățile economice legate de gazele fosile. De altfel, acestea au determinat Comisia să efectueze analize suplimentare în vederea adoptării regulamentului atacat.

În plus, evaluarea impactului în vederea adoptării Regulamentului delegat 2021/2139 [SWD(2021) 152 final] menționa, la pagina 146, necesitatea unor lucrări suplimentare pentru activitățile legate de gazele fosile.

81 De asemenea activitățile economice legate de gazele fosile au fost analizate în anexa tehnică la raportul final al TEG.

82 În măsura în care sectorul gazelor fosile a făcut obiectul fazei pregătitoare a Regulamentului delegat 2021/2139 și ca urmare a continuității dintre acest regulament și regulamentul atacat, amintită la punctul 72 de mai sus, nu se poate reproșa Comisiei că nu a efectuat o nouă evaluare a impactului sau o nouă consultare publică privind acest sector.

83 În consecință, fără a săvârși o eroare Comisia a considerat că nu era necesar să efectueze o evaluare a impactului și o consultare publică suplimentare și specifice privind pragurile de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW.

84 În al șaselea rând, Republica Austria susține că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea articolului 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei, întrucât Comisia nu a efectuat înaintea de adoptarea sa o evaluare a compatibilității sale cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din această lege și cu obiectivele climatice ale Uniunii pentru anii 2030 și 2040 și nici nu a publicat rezultatele sau nu a prezentat motivele unei astfel de evaluări.

85 Trebuie amintit că, potrivit articolului 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei, Comisia evaluează, înainte de adoptare, coerența oricărui proiect de măsură și a oricărei propuneri legislative, inclusiv a propunerilor bugetare, cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din această lege, precum și cu obiectivele climatice ale Uniunii pentru anii 2030 și 2040, ea include evaluarea respectivă în orice evaluare a impactului care însoțește aceste măsuri sau propuneri și publică rezultatul evaluării respective la momentul adoptării acestora. Comisia evaluează de asemenea dacă proiectele de măsuri sau propunerile legislative respective, inclusiv propunerile bugetare, sunt coerente cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, în conformitate cu articolul 5 din legea menționată.

86 Articolul 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei nu indică o formă specifică care trebuie respectată pentru evaluarea pe care o prevede. Astfel, obiectivul esențial al acestei dispoziții constă în a se asigura că Comisia va lua o decizie în cunoștință de cauză cu privire la coerența unui proiect de măsură cu obiectivele legii menționate.

87 Or, respectarea acestui obiectiv esențial poate fi asigurată prin verificarea de către Comisie a faptului că sunt luate în considerare cerințele specifice ale Regulamentului privind taxonomia, în special ale articolului 10 din acesta, care reglementează contribuția substanțială la atenuarea schimbărilor climatice.

88 Astfel, articolul 2 alineatul (1) din Legea europeană a climei, care definește obiectivul privind neutralitatea climatică, are următorul cuprins:

„Cel târziu până în 2050 se asigură un echilibru la nivelul Uniunii între emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care sunt reglementate în dreptul Uniunii, astfel încât să se ajungă la zero emisii nete până la acea dată, iar Uniunea urmărește să obțină ulterior un bilanț negativ al emisiilor.”

89 Considerentul (24) al Regulamentului privind taxonomia prevede, la rândul său, că o activitate economică care urmărește obiectivul de mediu privind atenuarea schimbărilor climatice ar trebui să contribuie în mod substanțial la stabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră (denumite în continuare „GES”), prin evitarea sau reducerea acestora sau prin creșterea absorbției de GES.

90 Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia prevede de asemenea că o activitate se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice atunci când sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, inclusiv prin eliminarea treptată a emisiilor de GES.

91 Rezultă că obiectivul privind neutralitatea climatică al Legii europene a climei este similar cu obiectivul de atenuare a schimbărilor climatice pus în aplicare prin Regulamentul privind taxonomia, în măsura în care aceste două acte vizează reducerea sau eliminarea emisiilor de GES.

92 Or, evaluarea impactului Regulamentului delegat 2021/2139 și analizele științifice ale contribuției activităților economice legate de energia nucleară și de gazele fosile la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea, precum și analiza științifică a respectării criteriului DNSH de către aceste activități, realizate în vederea adoptării regulamentului atacat pentru a măsura contribuția potențială a acestor activități la obiectivul de reducere sau de eliminare a GES, permiteau Comisiei, fără să fie necesară vreo analiză suplimentară, să evalueze compatibilitatea regulamentului atacat cu obiectivele climatice ale Uniunii pentru anii 2030 și 2040, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei.

93 În consecință, primul și al nouălea motiv trebuie respinse.

Cu privire la al doilea-al optulea motiv, referitoare la activitățile economice legate de sectorul energiei nucleare

94 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că regulamentul atacat privește trei tipuri de activități economice în sectorul nuclear:

– etapele precomerciale ale tehnologiilor avansate pentru producerea de energie din procese nucleare cu un minimum de deșeuri generate de ciclul combustibilului (noile secțiuni 4.26 din anexele I și II la Regulamentul delegat 2021/2139, introduse în anexele respective prin regulamentul atacat);

– construirea și operarea în condiții de siguranță a noilor centrale nucleare, pentru producerea de energie electrică sau termică, inclusiv pentru producția de hidrogen, utilizând cele mai bune tehnologii disponibile (noile secțiuni 4.27 din anexele I și II la Regulamentul delegat 2021/2139, introduse în anexele respective prin regulamentul atacat);

– producerea de energie electrică din energie nucleară în instalațiile existente (noile secțiuni 4.28 din anexele I și II la Regulamentul delegat 2021/2139, introduse în anexele respective prin regulamentul atacat) (denumite în continuare, împreună, „activitățile economice legate de energia nucleară”).

95 Pentru fiecare dintre aceste activități calificate drept activitate care face parte dintr-o investiție durabilă, anexa I la regulamentul atacat stabilește criteriile tehnice de examinare pentru a determina, pe de o parte, condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și, pe de altă parte, pentru a

stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunuia dintre celelalte obiective de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul privind taxonomia. Anexa II la regulamentul atacat stabilește, la rândul său, criteriile tehnice de examinare pentru a determina, pe de o parte, condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice și, pe de altă parte, pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunuia dintre celelalte obiective de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul privind taxonomia.

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 290 TFUE

96 Republica Austria susține în esență că regulamentul atacat încalcă condiția unei delegări referitoare la „elementele esențiale” în sensul articolului 290 TFUE, în măsura în care interpretează Regulamentul privind taxonomia în sensul că legiuitorul Uniunii a lăsat deschisă calificarea activităților economice legate de energia nucleară drept activități durabile și a recurs în acest sens la puterea de apreciere a Comisiei.

97 Potrivit Republicii Austria, în esență, obiectul regulamentului atacat ține de elementele esențiale ale Regulamentului privind taxonomia, având în vedere caracterul politic și controversat al includerii energiei nucleare în taxonomie, modul de redactare a articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, care exclude energia nucleară din activitățile economice care pot fi calificate drept activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, temeiul juridic al Regulamentului privind taxonomia, care privește piața internă, iar nu Tratatul Euratom, și ingerința regulamentului atacat în dreptul de proprietate, în libertatea de alegere a ocupației și în libertatea de a desfășura o activitate comercială.

98 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de România și de Republica Finlanda, contestă această argumentație.

99 De la bun început, trebuie arătat că Republica Austria nu a invocat o excepție de nelegalitate întemeiată pe încălcarea articolului 290 TFUE de către Regulamentul privind taxonomia, astfel cum a confirmat în ședință. Legalitatea delegării conferite Comisiei în special de articolul 1 alineatul (3) și de articolul 10 alineatul (3) din regulamentul menționat nu este, așadar, repusă în discuție de Republica Austria.

100 Trebuie amintit în continuare că, potrivit articolului 290 alineatul (1) TFUE, un act legislativ poate delega Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ.

101 Posibilitatea delegării de competențe prevăzută la articolul 290 TFUE vizează să permită legiuitorului Uniunii să se concentreze asupra elementelor esențiale ale unei legislații, precum și asupra elementelor neesențiale cu privire la care apreciază că este oportună legiferarea, încredințând totodată Comisiei sarcina de „a completa” anumite elemente neesențiale ale actului legislativ adoptat sau chiar de „a modifica” astfel de elemente în cadrul unei delegări conferite acesteia (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 58 și jurisprudența citată).

102 Rezultă că normele esențiale ale domeniului vizat trebuie adoptate în reglementarea de bază și nu pot face obiectul unei delegări (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 59 și jurisprudența citată).

103 În speță, trebuie să se stabilească dacă, astfel cum pretinde Republica Austria, aspectul dacă activitățile economice legate de energia nucleară îndeplinesc condițiile Regulamentului privind taxonomia și, în consecință, pot fi calificate drept activități care intră în domeniul de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din acesta constituie un element esențial al acestui regulament care nu putea face, așadar, obiectul unui act delegat.

104 Elementele esențiale ale unei reglementări de bază sunt cele a căror adoptare necesită efectuarea unor alegeri politice care se numără printre sarcinile proprii ale legiuitorului Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 septembrie 2012, Parlamentul/Consiliul, C-355/10, EU:C:2012:516, punctul 65), întrucât implică o evaluare a intereselor divergente în cauză, pe baza unor aprecieri multiple, sau cele a căror adoptare permite ingerințe atât de importante în drepturile fundamentale ale persoanelor vizate încât devine necesară intervenția legiuitorului Uniunii (a se vedea Hotărârea din 26 iulie 2017, Republica Cehă/Comisia, C-696/15 P, EU:C:2017:595, punctul 78 și jurisprudența citată).

105 Identificarea elementelor unei materii care trebuie considerate esențiale trebuie să se întemeieze pe elemente obiective care pot face obiectul unui control jurisdicțional și impune luarea în considerare a caracteristicilor și a particularităților domeniului vizat (a se vedea Hotărârea din 22 iunie 2016, DK Recycling und Roheisen/Comisia, C-540/14 P, EU:C:2016:469, punctul 48 și jurisprudența citată).

106 În această privință, în primul rând, din articolul 1 reiese că Regulamentul privind taxonomia are ca obiectiv să instituie criteriile pentru a determina dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul stabilirii gradului în care o investiție este durabilă din punctul de vedere al mediului.

107 În conformitate cu articolul 3 din Regulamentul privind taxonomia, o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului dacă îndeplinește „criteriile de durabilitate din punctul de vedere al mediului” prevăzute la literele (a)-(d) ale acestei dispoziții, și anume dacă contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din acest regulament, nu prejudiciază în mod semnificativ niciunul dintre aceste obiective, este efectuată în conformitate cu garanțiile minime prevăzute la articolul 18 din același regulament și respectă criteriile tehnice de examinare care au fost stabilite de Comisie în conformitate, printre altele, cu articolul 10 alineatul (3) și cu articolul 11 alineatul (3) din acest regulament.

108 În al doilea rând, din articolul 10 alineatul (3) litera (a) și din articolul 11 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia rezultă că aceste dispoziții deleagă Comisiei sarcina de a completa alineatele (1) și (2) ale acestor articole prin stabilirea de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea.

109 Reiese de asemenea din articolul 10 alineatul (3) litera (b) și din articolul 11 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia că aceste dispoziții deleagă Comisiei sarcina de a completa articolul 17 din regulamentul menționat prin stabilirea, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare citate anterior au fost stabilite, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective de mediu.

110 În plus, articolul 10 alineatul (5) și articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul privind taxonomia impun Comisiei ca, atunci când exercită această competență delegată, să țină seama de cerințele prevăzute la articolul 19 din regulamentul menționat.

111 Printre aceste cerințe, articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia prevede că criteriile tehnice de examinare identifică cele mai relevante contribuții potențiale la obiectivul de mediu vizat, respectând în același timp principiul neutralității tehnologice, având în vedere atât efectul pe termen scurt, cât și cel pe termen lung al unei anumite activități economice.

112 În plus, potrivit articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul privind taxonomia, criteriile tehnice de examinare prevăzute la alineatul (1) al acestui articol garantează faptul că activitățile generatoare de energie care utilizează combustibili fosili solizi nu se califică drept activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.

113 Pe de altă parte, în jurisprudență, principiul neutralității tehnologice presupune că reglementarea în cauză trebuie să enunțe drepturile și obligațiile persoanelor într-un mod generic, pentru a nu privilegia recurgerea la o tehnologie în detrimentul alteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 martie 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, punctul 27 și jurisprudența citată).

114 Din considerațiile care precedă reiese că legiuitorul Uniunii a definit la articolul 3 din Regulamentul privind taxonomia criteriile de durabilitate din punctul de vedere al mediului pentru a determina dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul stabilirii gradului în care o investiție este durabilă din punctul de vedere al mediului, fără a privilegia o tehnologie în detrimentul alteia și excluzând numai activitățile generatoare de energie care utilizează combustibili fosili solizi. Legiuitorul Uniunii a lăsat astfel Comisiei posibilitatea de a completa Regulamentul privind taxonomia prin instituirea unor criterii tehnice de examinare pentru a se adapta la inovațiile viitoare, permițând ca cadrul de reglementare să nu fie fix și să poată ține seama de progresele economice și de mediu. De asemenea trebuie arătat că Regulamentul privind taxonomia nu se concentrează pe tipurile de activități, ci pe obiectivele de mediu și pe criteriile generale pentru a determina dacă o anumită activitate economică se califică drept durabilă, astfel încât, cu excepția combustibililor fosili excluși în mod expres, orice activitate poate fi eventual vizată de acest regulament, potrivit principiului neutralității tehnologice [articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul privind taxonomia].

115 Rezultă din acestea că criteriile pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului au fost definite de legiuitorul Uniunii la articolul 3 din Regulamentul privind taxonomia și că acest legiuitor a lăsat deschisă posibilitatea de a defini toate tipurile de activități care îndeplinesc aceste criterii ca fiind durabile, cu excepția combustibililor fosili excluși în mod expres.

116 Astfel, având în vedere obiectivul și conținutul Regulamentului privind taxonomia, elementele esențiale ale acestuia constau printre altele în definirea obiectivelor de mediu, a criteriilor de durabilitate a mediului prevăzute la articolul 3 din Regulamentul privind taxonomia și a cerințelor pentru criteriile tehnice de examinare. Or, Comisia a stabilit, prin regulamentul atacat, criterii tehnice de examinare care, la rândul lor, nu fac parte dintre astfel de elemente ale Regulamentului privind taxonomia.

117 De asemenea, lăsând Comisiei posibilitatea de a stabili criterii tehnice de examinare pentru toate tipurile de activități care îndeplinesc criteriile de durabilitate, cu excepția activităților generatoare de energie care utilizează combustibili fosili solizi, legiuitorul Uniunii a făcut alegerile politice care țin de propria responsabilitate în ceea ce privește elementele esențiale ale Regulamentului privind taxonomia.

118 Rezultă că determinarea activităților economice ca atare, precum și stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru fiecare activitate economică care pune în aplicare criteriile de durabilitate nu fac parte, contrar celor susținute de Republica Austria, dintre elementele esențiale ale Regulamentului privind taxonomia.

119 Rezultă că, în măsura în care Comisia a stabilit, prin regulamentul atacat, criterii tehnice de examinare, aceasta nu a adus atingere elementelor esențiale ale Regulamentului privind taxonomia.

120 De altfel, această abordare aleasă de legiuitorul Uniunii prezintă și meritul de a permite Comisiei să adapteze criteriile tehnice de examinare la evoluția tehnologică. În plus, legiuitorul nu poate fi obligat să enumere toate tehnologiile existente sau avute în vedere, în măsura în care aceasta nu ar permite legislației să fie rezistentă în timp și ar face ca aceasta să devină obsoletă din punct de vedere tehnologic, întrucât nu ar putea lua în considerare caracterul inevitabil și de dorit al inovației tehnologice.

121 Împrejurarea, invocată de Republica Austria, potrivit căreia includerea activităților economice legate de energia nucleară ar ține de un aspect politic, controversat între statele membre, nu este de natură să repună în discuție această concluzie, din moment ce legiuitorul Uniunii nu a ales să excludă această activitate, spre deosebire de producția de energie electrică care utilizează combustibili fosili solizi. În orice caz, aspectul politic și controversat al includerii activităților economice legate de energia nucleară nu este relevant în raport cu articolul 290 TFUE, care rezervă pentru actele legislative elementele esențiale ale unui domeniu, iar nu elementele politice și controversate ale acestuia.

122 Aceeași situație se regăsește în ceea ce privește argumentul potrivit căruia legiuitorul Uniunii ar fi efectuat o enumerare exhaustivă, la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, din moment ce acesta provine dintr-o interpretare eronată a acestui regulament. Astfel, pe de o parte, dispoziția menționată nu enumeră în mod exhaustiv activitățile economice care pot contribui în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, ci situațiile în care o activitate economică „contribuie în mod substanțial la stabilizarea concentrațiilor de [GES] în atmosferă la un nivel care împiedică interferențele antropice periculoase cu sistemul climatic” pentru a putea fi calificate drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice. Pe de altă parte, articolul 10 alineatul (2) din același regulament are de asemenea în vedere alte situații în care o activitate economică se poate califica drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice.

123 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia temeiul juridic al Regulamentului privind taxonomia ar fi trebuit să fie articolul 203 din Tratatul Euratom în cazul în care legiuitorul Uniunii ar fi decis că energia nucleară trebuia inclusă în taxonomie, trebuie arătat că Republica Austria nu invocă o excepție de nelegalitate a acestui regulament întemeiată în special pe o eroare de temei juridic. De altfel, faptul că Regulamentul privind taxonomia nu se bazează pe Tratatul Euratom se explică prin obiectul său care privește nu numai energia nucleară, ci și alte activități economice. Pe de altă parte, în orice caz, acest argument nu este de natură să

demonstreze că determinarea activităților economice legate de energia nucleară drept activități care contribuie la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea face parte dintre aspectele esențiale ale Regulamentului privind taxonomia.

124 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia includerea energiei nucleare în taxonomie prin regulamentul atacat ar constitui o ingerință în dreptul de proprietate (articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), în libertatea de alegere a ocupației (articolul 15 din Carta drepturilor fundamentale) și în libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale) a întreprinderilor (financiare), astfel încât ar fi de competența legiuitorului Uniunii, trebuie amintit că, desigur, intervenția legiuitorului este necesară, în temeiul jurisprudenței, atunci când actul adoptat permite ingerințe în drepturile fundamentale de o importanță deosebită (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 septembrie 2012, Parlamentul/Consiliul, C-355/10, EU:C:2012:516, punctul 77).

125 Cu toate acestea, trebuie amintit că Republica Austria nu a invocat o excepție de nelegalitate a Regulamentului privind taxonomia, întemeiată în special pe lipsa excluderii activităților legate de energia nucleară. De altfel, aceasta nu poate susține că simpla definire a criteriilor tehnice de examinare pentru activitățile economice legate de energia nucleară este suficientă în sine pentru a caracteriza ingerințe deosebit de importante în drepturile fundamentale, din moment ce se limitează să invoce consecințele importante ale definiției menționate asupra drepturilor fundamentale consacrate la articolele 15, 16 și 17 din cartă, fără a prezenta elemente de natură să demonstreze o asemenea atingere.

126 Având în vedere cele ce precedă, nu se poate considera că, în măsura în care deleagă Comisiei competența de a adopta un regulament delegat pentru a completa articolul 10 alineatele (1) și (2) și articolul 17 din Regulamentul privind taxonomia, articolul 10 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (3) din acest regulament au fost adoptate cu încălcarea articolului 290 TFUE.

127 Rezultă că al optulea motiv este respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției

128 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Republica Austria susține că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât această dispoziție nu este aplicabilă activităților economice legate de energia nucleară și, cu titlu subsidiar, condițiile de aplicare a dispoziției menționate nu sunt îndeplinite.

129 Al doilea motiv se împarte în trei aspecte, întemeiate, primul, pe inaplicabilitatea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia în cazul activităților economice legate de energia nucleară, al doilea, pe nerespectarea condițiilor prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din acest regulament și, al treilea, pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din regulamentul menționat, precum și a principiului precauției.

– Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia în cazul activităților economice legate de energia nucleară

130 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată în esență că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia nu este aplicabil activităților economice cu emisii scăzute de carbon, precum activitățile economice legate de energia nucleară, întrucât nu privește decât activitățile economice cu emisii ridicate de dioxid de carbon, numite „de tranziție”.

131 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de România, de Republica Slovenia, de Republica Slovacă și de Republica Finlanda, contestă această argumentație.

132 Trebuie amintit că, în regulamentul atacat, Comisia a concluzionat că anumite activități economice legate de energia nucleară contribuiau în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și, prin urmare, puteau fi considerate activități „de tranziție” în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

133 Trebuie amintit de asemenea că, potrivit articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia:

„În sensul alineatului (1) [al acestui articol], se consideră că o activitate economică pentru care nu există o alternativă viabilă din punct de vedere tehnologic și economic cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice atunci când sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, inclusiv prin eliminarea treptată a emisiilor de [GES], în special a emisiilor provenite din combustibili fosili solizi și în cazul în care activitatea respectivă:

(a) are niveluri de emisii de [GES] care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie;

(b) nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon; și

(c) nu conduce la un blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon, având în vedere durata de viață economică a acestor active.

În sensul prezentului alineat și pentru stabilirea criteriilor tehnice de examinare în temeiul articolului 19, Comisia evaluează contribuția potențială și fezabilitatea tuturor tehnologiilor existente relevante.”

134 În plus, în considerentul (24) al Regulamentului privind taxonomia se precizează că o activitate economică care urmărește obiectivul de mediu privind atenuarea schimbărilor climatice ar trebui să contribuie în mod substanțial la stabilizarea emisiilor de GES, prin evitarea sau reducerea acestora sau prin creșterea absorbției de GES.

135 În considerentul (41) al Regulamentului privind taxonomia se precizează de asemenea următoarele:

„Pentru a stabili și a actualiza criteriile tehnice de examinare pentru obiectivul de mediu privind atenuarea schimbărilor climatice, Comisia ar trebui să ia în considerare și să ofere stimulente pentru tranziția în curs și necesară către o economie neutră din punct de vedere climatic, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din prezentul regulament. În plus față de utilizarea unor surse de energie neutre din punctul de vedere al climei și de mai multe investiții în activitățile și sectoarele economice care au deja emisii scăzute de carbon, tranziția necesită reduceri substanțiale ale emisiilor de [GES] în alte activități economice și sectoare pentru care nu există alternative cu emisii reduse de carbon fezabile din punct de vedere tehnologic și economic. Respectivele activități economice de tranziție ar trebui să se califice drept activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice dacă emisiile lor de [GES] sunt substanțial mai mici decât media sectorului sau a industriei, dacă nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon și nu conduc la o blocare a activelor incompatibilă cu obiectivul neutralității climatice, având în vedere durata de viață economică a acestor active. Criteriile tehnice de examinare pentru respectivele activități economice de tranziție ar trebui să asigure faptul că respectivele activități de tranziție au o traiectorie credibilă spre neutralitatea climatică și ar trebui ajustate în consecință la intervale regulate.”

136 Prin argumentația sa, Republica Austria susține că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia este aplicabil numai activităților cu emisii ridicate de dioxid de carbon, iar nu activităților care au deja emisii scăzute de carbon, precum activitățile economice legate de energia nucleară. O astfel de argumentație implică interpretarea dispoziției în cauză.

137 Potrivit unei jurisprudențe constante, interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii impune să se țină seama nu numai de termenii acesteia, ci și de contextul în care se înscrie, precum și de obiectivele și de finalitatea pe care le urmărește actul din care aceasta face parte. Geneza unei dispoziții a dreptului Uniunii poate de asemenea să ofere elemente importante pentru interpretarea acesteia (a se vedea Hotărârea din 3 septembrie 2024, Illumina și Grail/Comisia, C-611/22 P și C-625/22 P, EU:C:2024:677, punctul 116 și jurisprudența citată).

138 În primul rând, Republica Austria se întemeiază pe interpretarea literală a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia. Aceasta susține, *primo*, că dispoziția menționată nu acoperă decât activitățile economice pentru care „nu există o alternativă viabilă din punct de vedere tehnologic […] cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon” și care „sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic”. Ea deduce de aici că această dispoziție nu vizează decât activitățile care nu au ele însele emisii scăzute de carbon, dar la care se poate totuși recurge pentru o perioadă de tranziție limitată, în lipsa altor alternative viabile cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

139 În această privință, trebuie să se constate, desigur, că referirea din articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia la o activitate economică pentru care nu există o alternativă viabilă din punct de vedere tehnologic și economic cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon poate fi interpretată în sensul că acoperă activitățile care nu sunt cu emisii scăzute de carbon.

140 Cu toate acestea, articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia nu se referă la „activități care nu sunt cu emisii scăzute de carbon”, astfel cum pare să susțină Republica Austria, ci la „activit[ăți] economic[e] pentru care nu există […] alternativ[e] viabil[e] din punct de vedere

tehnologic și economic cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon”, astfel încât el poate fi de asemenea interpretat în sensul că acoperă activități cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Așadar, interpretarea literală invocată de Republica Austria nu este confirmată de modul de redactare a acestei dispoziții.

141 *Secundo*, potrivit Republicii Austria, articolul 10 alineatul (2) literele (a)-(c) din Regulamentul privind taxonomia confirmă interpretarea sa în măsura în care prevede că, pentru a intra sub incidența articolului 10 alineatul (2) din acest regulament, o activitate economică trebuie să aibă niveluri de emisii de GES care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie. Această dispoziție ar aplica astfel criteriul numit al „primului din clasă”, în sensul că ar permite calificarea drept contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice a activităților economice care, în stadiul actual al tehnicii, au, desigur, emisii ridicate de dioxid de carbon, dar corespund totuși celor mai bune performanțe din sector sau din industrie, în lipsa oricărei alternative tehnice și economice cu emisii scăzute de dioxid de carbon care să fie practicabilă.

142 Trebuie amintit că articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia se referă la o activitate economică care „are niveluri de emisii de [GES] care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie”.

143 Cu toate acestea, cerința prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia nu presupune ca activitatea economică în cauză să genereze emisii ridicate de dioxid de carbon și să nu poată fi îndeplinită prin activități cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

144 Astfel, prin definiție, o activitate economică cu emisii scăzute de dioxid de carbon într-un anumit sector sau industrie poate avea niveluri de emisii de GES care corespund celor mai bune performanțe din acest sector sau din această industrie.

145 Aceeași situație se regăsește în ceea ce privește cerința potrivit căreia activitatea economică în cauză „nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon”, prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia, și cerința potrivit căreia activitatea în cauză „nu conduce la un blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon”, având în vedere durata de viață economică a acestor active, prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (c) din acest regulament.

146 Astfel, pe de o parte, investițiile într-o activitate economică cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon, ci, dimpotrivă, poate sprijini dezvoltarea și implementarea acestora. Pe de altă parte, investițiile într-o asemenea activitate nu conduc la un blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon, întrucât privesc active cu emisii scăzute de carbon.

147 Prin urmare, ambele cerințe pot fi îndeplinite de asemenea atât prin activități economice cu emisii ridicate de dioxid de carbon, cât și prin activități cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

148 Astfel, nu se poate deduce din condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) literele (a)-(c) din Regulamentul privind taxonomia că această dispoziție nu se aplică activităților cu emisii scăzute de carbon și vizează numai activitățile cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

149 În al doilea rând, Republica Austria se întemeiază pe interpretarea sistemică a Regulamentului privind taxonomia. Aceasta consideră că, întrucât activitățile economice legate de energia nucleară nu figurează în lista de la articolul 10 alineatul (1) din acest regulament, ele nu pot fi considerate activități cu emisii scăzute de dioxid de carbon care trebuie incluse în taxonomie. În plus, articolul 10 alineatul (2) din acest regulament ar trebui considerat o derogare de strictă interpretare de la catalogul enunțat la articolul 10 alineatul (1) din regulamentul menționat și ar trebui să vizeze numai activitățile cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

150 Cu toate acestea, trebuie arătat că faptul că o anumită activitate nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia nu poate împiedica această activitate să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din acest regulament. Dimpotrivă, după cum indică formularea „în sensul alineatului (1)”, care figurează la începutul alineatului (2), acesta din urmă prevede tocmai condiții alternative celor prevăzute la alineatul (1) pentru activitățile care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la acest alineat.

151 În plus, Republica Austria consideră că considerentul (41) al Regulamentul privind taxonomia ar confirma interpretarea sa, prevăzând în esență că criteriile tehnice de examinare care se aplică activităților economice de tranziție ar trebui să asigure faptul că acestea „au o traiectorie credibilă spre neutralitatea climatică”. În opinia sa, o asemenea evoluție este posibilă doar pentru activitățile care nu au deja emisii scăzute de carbon.

152 Cu toate acestea, cerința potrivit căreia criteriile tehnice de examinare aplicabile activităților economice de tranziție ar trebui să asigure că acestea au o traiectorie credibilă spre neutralitatea climatică se poate referi și la activitățile cu emisii scăzute de carbon, impunând ca activitățile în cauză să tindă către o reducere a emisiilor de GES.

153 Rezultă că interpretarea sistemică invocată de Republica Austria nu împiedică considerarea energiei nucleare drept o activitate cu emisii scăzute de dioxid de carbon care intră în domeniul de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia. De altfel, dispoziția în cauză are ca obiectiv tocmai luarea în considerare a activităților economice care sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, chiar dacă nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din acest regulament, cu condiția îndeplinirii condițiilor specifice prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din regulamentul menționat.

154 În plus, din considerentul (41) al Regulamentului privind taxonomia reiese că articolul 10 alineatul (2) din acest regulament urmărește să sprijine tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, recurgând totodată la surse de energie neutre din punct de vedere climatic și alte activități economice de tranziție. Astfel, nu se poate considera că energiile neutre din punct de vedere climatic, menite să sprijine tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, sunt numai cele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din regulamentul menționat.

155 În al treilea rând, Republica Austria afirmă în esență că din lucrările pregătitoare ale Regulamentului privind taxonomia reiese că legiuitorul Uniunii a hotărât, prin retragerea mențiunii privind energiile neutre din punct de vedere climatic prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (a) din acest regulament pentru a limita dispoziția menționată la energiile din surse regenerabile, că energia nucleară nu ar fi inclusă în taxonomie printre modalitățile generatoare de energie care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice.

156 În această privință, trebuie totuși arătat că lipsa menționării energiilor neutre din punct de vedere climatic la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia nu demonstrează că intenția legiuitorului era de a exclude sursele de energie neutre din punct de vedere climatic din Regulamentul privind taxonomia, ci numai de a exclude acest tip de activități din domeniul de aplicare al acestei dispoziții, astfel încât acest lucru nu aduce atingere posibilității ca asemenea activități să intre în domeniul de aplicare al alineatului (2) al articolului menționat.

157 De altfel, astfel cum subliniază Comisia, activitățile economice pentru care aceasta din urmă nu poate stabili criterii tehnice de examinare sunt menționate în mod expres la articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul privind taxonomia. Or, în cazul în care legiuitorul Uniunii ar fi dorit să înlăture activitățile economice legate de energia nucleară din domeniul de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, ar fi menționat aceste activități la articolul 19 alineatul (3) din regulamentul respectiv. *A contrario*, lipsa unei referiri la activitățile economice legate de energia nucleară la această dispoziție tinde să demonstreze că intenția legiuitorului nu era de a exclude aceste activități din categoria activităților durabile din punctul de vedere al mediului.

158 În al patrulea rând, Republica Austria se întemeiază pe interpretarea teleologică a articolului 10 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind taxonomia. Ea arată că articolul 10 alineatul (2) din acest regulament urmărește să reorienteze fluxurile de finanțare către activitățile economice cu cel mai scăzut nivel posibil de emisii de dioxid de carbon, în lipsa totală a unor alternative la emisii zero de dioxid de carbon sau emisii scăzute de dioxid de carbon, care să fie fezabile din punct de vedere tehnologic și economic, și să promoveze astfel tehnologiile cu emisii ridicate de dioxid de carbon „primele din clasă”. Întrucât energia nucleară cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu ar constitui o asemenea activitate, considerarea acesteia ca fiind o activitate de tranziție în sensul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia ar lipsi de efect util dispozițiile acestui regulament menite să promoveze tehnologiile cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

159 Cu toate acestea, contrar celor susținute de Republica Austria, dintr-o interpretare teleologică și sistematică a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia coroborat cu articolul 10 alineatul (1) și cu considerentele (24) și (41) ale regulamentului menționat rezultă că activitățile numite „de tranziție”, în sensul articolului 19 alineatul (1) litera (h) punctul (ii) din regulamentul menționat, vizează activități care, întrucât nu îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din același regulament, evită sau reduc totuși emisiile de GES și urmăresc, așadar, în mod tranzitoriu obiectivul de mediu privind atenuarea schimbărilor climatice. Astfel, ținând seama de acest obiectiv, activitățile de tranziție pot include activități care nu au emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru care nu există alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon care să fie fezabile din punct de vedere tehnologic și economic, dar și, *a fortiori*, activități cu emisii scăzute de dioxid de carbon care nu îndeplinesc condițiile de aplicare a articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia. Interpretarea articolului 10 alineatul (2) din regulamentul menționat în sensul că nu poate privi decât activități cu emisii ridicate de dioxid de carbon ar fi contrară acestui obiectiv al regulamentului amintit.

160 Rezultă că interpretarea teleologică a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia confirmă faptul că această dispoziție poate fi aplicată activităților cu emisii scăzute de dioxid de carbon, cum ar fi activitățile economice legate de energia nucleară.

161 În al cincilea rând, potrivit Republicii Austria, prin faptul că a reținut, în regulamentul atacat, lipsa unei disponibilități „suficiente” de alternative la energia nucleară cu emisii scăzute de dioxid de carbon „pentru a acoperi cererea de energie în mod continuu și fiabil”, Comisia a extins

domeniul de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât acest regulament nu are ca obiectiv siguranța aprovizionării cu energie, ci calificarea activităților economice drept durabile din punctul de vedere al mediului în scopul stabilirii gradului de durabilitate din punctul de vedere al mediului al unei investiții.

162 Trebuie arătat în această privință că din considerentul (6) al regulamentului atacat rezultă că activitățile legate de energia nucleară sunt activități cu emisii scăzute de dioxid de carbon, dar care nu constituie energie din surse regenerabile în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia și care nu se încadrează nici în celelalte categorii de activități economice menționate de dispozițiile articolului 10 alineatul (1) literele (b)-(i) din regulamentul menționat.

163 Comisia a apreciat de asemenea, în considerentul (6) al regulamentului atacat, că, în măsura în care generarea de energie nucleară are emisii de GES aproape de zero și nu există alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon viabile din punct de vedere tehnologic și economic suficiente pentru a acoperi cererea de energie în mod continuu și fiabil, activitățile legate de energia nucleară contribuiau la obiectivele de atenuare a schimbărilor climatice și trebuiau să fie calificate în cadrul activităților numite „de tranziție”, prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

164 Or, trebuie amintit, *primo*, că articolul 194 alineatul (1) TFUE prevede că, în contextul instituirii și al funcționării pieței interne și din perspectiva necesității de a conserva și îmbunătăți mediul, politica Uniunii în domeniul energiei urmărește, în spiritul solidarității între statele membre, să asigure funcționarea pieței energiei, să asigure siguranța aprovizionării cu energie în Uniune, să promoveze eficiența energetică și economia de energie, precum și dezvoltarea de noi surse de energie și energii regenerabile, și să promoveze interconectarea rețelelor energetice.

165 În plus, Curtea a statuat că principiul solidarității energetice, prevăzut la articolul 194 TFUE, trebuie luat în considerare de instituțiile Uniunii, precum și de statele membre, în cadrul instituirii sau al funcționării pieței interne și în special asigurând siguranța aprovizionării cu energie în Uniune, ceea ce presupune nu numai să se facă față unor situații de urgență atunci când acestea se produc, ci și să se adopte măsuri de prevenire a situațiilor de criză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Germania/Polonia, C-848/19 P, EU:C:2021:598, punctul 69).

166 Rezultă că, atunci când Comisia adoptă măsurile destinate să instituie sau să asigure funcționarea pieței interne, precum regulamentul atacat, care pune în aplicare Regulamentul privind taxonomia al cărui temei juridic este articolul 114 TFUE, ea trebuie să asigure siguranța aprovizionării cu energie în Uniune.

167 *Secundo*, Regulamentul privind taxonomia are ca obiectiv sprijinirea tranziției către o economie sigură, neutră din punct de vedere climatic, rezilientă la schimbările climatice, mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară, astfel cum reiese în special din considerentul (4) al acestui regulament.

168 Or, obiectivul respectiv ar fi compromis dacă utilizarea unor surse de energie considerate a contribui în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice nu ar permite o aprovizionare cu energie suficientă pentru a acoperi cererea de energie.

169 *Tertio*, trebuie amintit că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia se referă la inexistența unei alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon „viabil[e] din punct de vedere tehnologic și economic”. Or, condiționând existența unor alternative de faptul ca acestea să fie viabile din punct de vedere tehnologic și economic, legiuitorul Uniunii a pus accentul pe practicabilitatea și pe disponibilitatea acestor soluții, ceea ce stă la baza cerinței privind siguranța aprovizionării și satisfacerea nevoilor de energie ale Uniunii. Această dispoziție trebuie interpretată în acest caz în sensul că vizează activități de tranziție pentru care nu există alternative realiste și practicabile care să permită Uniunii să continue să își acopere necesarul de energie.

170 Având în vedere cele ce precedă, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că Comisia ar fi încălcat articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia prin aplicarea acestei dispoziții activităților economice legate de energia nucleară.

171 Prin urmare, primul aspect al celui de al doilea motiv este nefondat.

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe nerespectarea condițiilor prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia

172 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată în esență că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, în măsura în care activitățile economice legate de energia nucleară nu îndeplineau condițiile prevăzute de această dispoziție.

173 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de România, de Republica Slovacă și de Republica Finlanda, contestă această argumentație.

174 În primul rând, Republica Austria afirmă că includerea energiei nucleare în taxonomie este contrară condiției potrivit căreia nu trebuie să existe alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon viabile din punct de vedere tehnologic și economic, întrucât ar exista deja asemenea alternative la energia nucleară sub formă de energii din surse regenerabile care ar fi preferabile energiei nucleare.

175 Republica Austria susține de asemenea că Comisia a încălcat articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia atunci când a considerat că alternativele la energia nucleară cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu sunt încă disponibile într-o măsură suficientă, din moment ce această dispoziție nu este limitată la alternativele disponibile într-o măsură suficientă.

176 În susținerea acestei afirmații, Republica Austria se bazează pe răspunsul platformei, în care aceasta constată „existența evidentă” a altor modalități de generare a energiei disponibile și viabile, precum și pe faptul că lipsa recurgerii la energia nucleară de către majoritatea statelor membre arată că există alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon, după cum ar fi constatat Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung (Oficiul federal pentru siguranța în eliminarea deșeurilor nucleare, Germania, denumit în continuare „BASE”) în avizul tehnic în care considera că energiile din surse regenerabile sunt disponibile din punct de vedere tehnologic și mai avantajoase din punct de vedere economic.

177 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 164-169 de mai sus, condiția potrivit căreia nu trebuie să existe o alternativă cu emisii scăzute de dioxid de carbon viabilă din punct de vedere tehnologic și economic trebuie apreciată luând în considerare cerința privind siguranța aprovizionării.

178 În plus, afirmațiile generale ale platformei și ale BASE la care Republica Austria face referire nu sunt suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate constatarea Comisiei potrivit căreia, într-o perioadă de tranziție, activitățile economice legate de energia nucleară ar trebui luate în considerare în absența unei alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon viabile din punct de vedere tehnologic și economic care să fie disponibilă la o scară suficientă pentru a acoperi cererea de energie în mod continuu și fiabil [a se vedea considerentul (6) al regulamentului atacat]. Astfel, Republica Austria nu demonstrează că alternativele prin utilizarea energiilor din surse regenerabile ar fi viabile din punct de vedere tehnologic și economic și în special că ar fi posibil să se acopere cererea de energie numai cu surse de energie regenerabile.

179 Prin urmare, acest argument al Republicii Austria nu permite să se demonstreze că, prin efectuarea acestei constatări, Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere.

180 În al doilea rând, Republica Austria consideră că regulamentul atacat nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât această dispoziție presupune că o activitate economică se poate califica drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice numai în cazul în care sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris (JO 2016, L 282, p. 4).

181 Potrivit Republicii Austria, regulamentul atacat încalcă obiectivele climatice ale Acordului de la Paris, întrucât criteriile tehnice de examinare consideră activitățile desfășurate în sectorul energiei nucleare drept activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, în condițiile în care acestea nu pot conduce la o reducere a emisiilor de GES decât într-un viitor îndepărtat și nu pot contribui la obiectivul neutralității climatice până în 2030 sau 2050. În special criteriile menționate ar permite noilor centrale care ar fi primit o autorizație de construcție până în 2045 și centralelor existente care vor fi fost modificate până în 2040 să fie aliniate la taxonomie, deși va fi prea târziu pentru a contribui la obiectivul neutralității climatice.

182 Trebuie amintit mai întâi că, potrivit articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, „se consideră că o activitate economică […] contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice atunci când sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale […]”.

183 Articolul 2 punctul 5 din Regulamentul privind taxonomia definește „atenuarea schimbărilor climatice” ca fiind procesul de „a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C și continuarea eforturilor de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, astfel cum se prevede în Acordul de la Paris”.

184 Considerentul (3) al Regulamentului privind taxonomia, care se referă tot la Acordul de la Paris, enunță că acest regulament „reprezintă un pas esențial către obiectivul de a realiza o Uniune neutră din punct de vedere climatic până în 2050”.

185 Mai precis, Regulamentul privind taxonomia are astfel ca obiect, după cum indică considerentul (3) al acestuia și articolul 10 alineatul (2) din regulamentul menționat, să asigure realizarea obiectivelor Acordului de la Paris care sunt încorporate în dispozițiile sale.

186 În plus, în articolul 1 al doilea paragraf, Legea europeană a climei stabilește un „obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice în Uniune până în 2050, în vederea îndeplinirii obiectivului pe termen lung privind temperatura prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Acordul de la Paris”, la care se face referire în considerentul (6) al regulamentului atacat.

187 Pe de altă parte, Acordul de la Paris este obligatoriu pentru Uniune, având în vedere că a fost aprobat, în numele Uniunii, prin Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO 2016, L 282, p. 1). În consecință, acest acord primează față de actele de drept derivat al Uniunii și acestea din urmă trebuie interpretate, în măsura posibilului, în conformitate cu prevederile sale. Rezultă că Regulamentul privind taxonomia trebuie interpretat, în măsura în care este posibil, în conformitate cu Acordul de la Paris (a se vedea prin analogie Hotărârea din 27 februarie 2024, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, punctul 70 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 17 octombrie 2024, PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo/Comisia, C-112/23 P, EU:C:2024:899, punctul 38).

188 În această privință, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 31 alineatul 3 literele a) și b) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor din 23 mai 1969, trebuie să se țină seama în special, în vederea interpretării unui tratat, pe lângă contextul acestuia, de orice acord ulterior intervenit între părți cu privire la interpretarea tratatului sau la aplicarea dispozițiilor sale și de orice practică urmată ulterior în aplicarea acestui tratat prin care este stabilit acordul părților în privința interpretării tratatului. În această privință, Curtea a avut deja ocazia să arate că nu era nici interzis, nici neobișnuit în dreptul internațional să se prevadă posibilitatea pentru părțile la un acord internațional să precizeze, pe măsură ce voința lor comună privind domeniul de aplicare al acestui acord evoluează, interpretarea acestuia. Astfel de precizări pot fi aduse de părțile însele sau chiar de un organ instituit de părți și învestit de acestea cu o putere de decizie care este obligatorie pentru ele. Astfel de acte interpretative au, în acest caz, efectele juridice care decurg din articolul 31 alineatul 3 litera a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor [Hotărârea din 21 decembrie 2023, Scuola europea di Varese, C-431/22, EU:C:2023:1021, punctul 76; a se vedea de asemenea în acest sens Avizul 1/17 (Acordul CETA UE-Canada) din 30 aprilie 2019, EU:C:2019:341, punctele 233 și 234].

189 În ceea ce privește Acordul de la Paris, în cadrul celei de a 28-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, în partea II punctul 28 litera (e) din Decizia 1/CMA.5, Rezultatele primului bilanț mondial, părțile la Acordul de la Paris au subliniat „necesitatea de a reduce în mod clar, rapid și durabil emisiile de GES, în conformitate cu traiectoriile care conduc la o creștere a temperaturii cu 1,5 °C” și s-au angajat „să contribuie la eforturile globale”, cum ar fi „accelerarea adoptării de tehnologii cu emisii zero sau emisii scăzute, în special energia nucleară”.

190 În consecință, o interpretare a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia în conformitate cu Acordul de la Paris, astfel cum a fost interpretat el însuși de părțile la acordul respectiv în cadrul COP 28 în conformitate cu articolul 31 alineatul 3 literele a) și b) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, tinde să confirme că activitățile economice legate de energia nucleară pot constitui activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea

schimbărilor climatice prin sprijinirea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale.

191 Trebuie precizat că, în ședință, ca răspuns la întrebările adresate de Tribunal, părțile au avut oportunitatea de a se pronunța cu privire la concluziile care pot fi desprinse dintr-o astfel de interpretare conformă cu Acordul de la Paris.

192 În plus, trebuie arătat că din articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, a cărui legalitate nu se contestă, decurge că aceste obiective climatice sunt îndeplinite atunci când activitatea economică în cauză sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic în special prin eliminarea emisiilor de GES. Trebuie de asemenea amintit că Comisia a indicat în considerentul (6) al regulamentului atacat, pe baza avizelor obținute în cursul procedurii de adoptare a acestui regulament, că activitățile economice legate de energia nucleară erau activități cu emisii scăzute de dioxid de carbon, că generarea de energie nucleară avea emisii de GES aproape de zero și că dovezile privind potențiala contribuție substanțială a energiei nucleare la obiectivele de atenuare a schimbărilor climatice au fost ample și clare.

193 În sfârșit, Republica Austria nu prezintă dovezi în susținerea afirmațiilor sale potrivit cărora construirea și exploatarea unor noi centrale nucleare pe baza unor autorizații de construcție eliberate între anii 2023 și 2045 nu ar putea contribui la obiectivul neutralității emisiilor de dioxid de carbon în anul 2050, ci numai într-un viitor îndepărtat. Astfel, aceasta se limitează la a cita afirmația platformei potrivit căreia noile centrale nucleare care ar fi primit o autorizație de construcție până în 2045 vor putea fi aliniate la taxonomie chiar dacă devin operaționale prea târziu pentru a contribui la atenuarea schimbărilor climatice.

194 Cu toate acestea, energia nucleară are valori foarte scăzute ale emisiilor de GES, astfel încât ea poate contribui în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice prin limitarea utilizării surselor de energie cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

195 De altfel, afirmația potrivit căreia aceste activități nu ar putea determina o reducere a emisiilor de GES decât într-un viitor îndepărtat, iar nu până în 2050, chiar presupunând că ar fi dovedită, nu ar fi de natură să demonstreze că regulamentul atacat este afectat de o eroare vădită de apreciere, întrucât pretinsa lipsă de eficacitate a unui act nu poate determina nelegalitatea acestuia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 12 iulie 2001, Jippes ș.a., C-189/01, EU:C:2001:420, punctul 84 și jurisprudența citată).

196 Republica Austria adaugă că regulamentul atacat contravine articolului 1 alineatul (2) și considerentului (16) al Deciziei (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO 2022, L 114, p. 22), în temeiul cărora Uniunea trebuie să depună eforturi pentru a realiza o tranziție verde și să își bazeze economia pe energia din surse regenerabile, din moment ce promovarea pe termen lung a instalațiilor de energie nucleară, ce rezultă din regulamentul atacat, este diametral opusă acestui obiectiv.

197 În această privință, este suficient să se arate că energia nucleară este o activitate de tranziție în sensul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

198 Prin urmare, criteriile tehnice de examinare stabilite în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia completează acțiunile Uniunii de promovare a energiei din surse regenerabile.

199 Nu se poate considera, așadar, că regulamentul atacat este contrar Deciziei 2022/591, fără a fi necesar să se ridice problema domeniului de aplicare al dispozițiilor deciziei menționate.

200 Prin urmare, argumentele Republicii Austria referitoare la lipsa sprijinului pentru tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic în conformitate cu obiectivul de 1,5 °C trebuie respinse.

201 În al treilea rând, Republica Austria afirmă în esență că includerea activităților economice legate de energia nucleară în taxonomie este contrară articolului 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia în măsura în care energia nucleară nu are niveluri de emisii de GES care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie în sensul acestei dispoziții, cu alte cuvinte din sectorul producției de energie, în special în comparație cu energia hidraulică și energia eoliană.

202 În această privință, trebuie arătat că Republica Austria efectuează o interpretare eronată a Regulamentului privind taxonomia, întrucât condiția potrivit căreia o activitate trebuie să aibă niveluri de emisii de GES care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie nu poate fi interpretată în sensul că ar trebui să fie vorba despre activitatea cu cele mai reduse niveluri de emisii de dioxid de carbon din sectorul sau din industria în cauză.

203 Astfel, din considerentul (41) al Regulamentului privind taxonomia reiese că activitățile economice de tranziție ar trebui să se califice drept activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, în special dacă emisiile lor de GES sunt substanțial mai mici decât media sectorului sau a industriei.

204 Prin urmare, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că activitățile economice legate de energia nucleară puteau fi calificate, în anumite condiții, ca activități care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie în sensul articolului 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia.

205 În al patrulea rând, Republica Austria susține în esență că regulamentul atacat este incompatibil cu articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât investițiile în energia nucleară împiedică dezvoltarea de alternative cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon.

206 Republica Austria susține în esență că numeroase studii demonstrează că energia nucleară și sursele de energie regenerabile nu ar fi complementare, ci s-ar contracara reciproc, și că regulamentul atacat deturnează astfel resurse financiare de la instalarea pe termen scurt de energii din surse regenerabile.

207 În această privință, trebuie amintit că, în considerentul (6) al regulamentului atacat, Comisia a considerat că, prin asigurarea unei aprovizionări stabile pentru acoperirea sarcinii de bază, energia nucleară facilitează utilizarea surselor regenerabile intermitente și nu împiedică dezvoltarea acestora.

208 Trebuie arătat de asemenea că Regulamentul delegat 2021/2139 stabilește criterii tehnice de examinare care acoperă mai multe sectoare și activități economice ce ar putea contribui la obiectivele de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, inclusiv activități legate de energia din surse regenerabile.

209 Prin urmare, nu se poate considera că regulamentul atacat, care nu poate fi luat în considerare independent de celelalte regulamente delegate adoptate în temeiul Regulamentului privind taxonomia, stabilește o prioritate în favoarea investițiilor în activitățile economice legate de energia nucleară în raport cu investițiile legate de energia din surse regenerabile.

210 Această interpretare a regulamentului atacat este conformă cu articolul 194 alineatul (2) al doilea paragraf TFUE, potrivit căruia fiecare stat membru are dreptul de a stabili condițiile de exploatare a propriilor resurse energetice, dreptul de a alege diferite surse de energie și structura generală a aprovizionării sale cu energie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 septembrie 2020, Austria/Comisia, C-594/18 P, EU:C:2020:742, punctele 48 și 80).

211 În plus, prin argumentația sa, Republica Austria susține în esență că energia nucleară este lipsită de flexibilitate, astfel încât creșterea ponderii energiilor din surse regenerabile ar agrava modelul economic al centralelor nucleare prin diminuarea duratei lor de utilizare. Or, trebuie să se constate că este vorba în acest caz despre o afirmație generală a cărei pertinență poate varia în funcție, pe de o parte, de alegerea fiecărui stat membru, amintită la punctul 210 de mai sus și, pe de altă parte, de posibilitatea ca centralele nucleare să își ajusteze funcționarea pentru a răspunde evoluției ofertei și cererii, după cum au arătat Comisia și Republica Franceză.

212 În orice caz, Comisia a prezentat de asemenea un studiu care pune la îndoială constatarea efectuată în studiile furnizate de Republica Austria. Or, în conformitate cu o jurisprudență consacrată, Comisiei trebuie să i se recunoască o marjă largă de apreciere în ceea ce privește evaluarea studiilor științifice, precum și alegerea studiilor care trebuie să prevaleze asupra celorlalte, independent de cronologia acestora (Hotărârea din 24 octombrie 2018, Deza/Comisia, T-400/17, nepublicată, EU:T:2018:712, punctul 95, și Hotărârea din 5 iulie 2023, TIB Chemicals/Comisia, T-639/20, nepublicată, EU:T:2023:374, punctul 34).

213 Prin urmare, elementele de probă prezentate de Republica Austria nu sunt suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierea Comisiei potrivit căreia activitățile economice legate de energia nucleară facilitează utilizarea de surse regenerabile intermitente și nu împiedică dezvoltarea acestora.

214 În consecință, aceste elemente de probă nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că activitățile economice legate de energia nucleară facilitează utilizarea surselor regenerabile intermitente și nu împiedică dezvoltarea acestora.

215 Republica Austria reproșează de asemenea Comisiei că nu a efectuat o examinare în această privință, astfel încât regulamentul atacat ar fi afectat de o motivare insuficientă.

216 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile

impuse de articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 8 mai 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/BCE, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punctele 85 și 87 și jurisprudența citată).

217 Or, astfel cum reiese din considerentul (6) al regulamentului atacat, Comisia și-a motivat corespunzător cerințelor legale aprecierea potrivit căreia activitățile economice legate de energia nucleară facilitează utilizarea surselor regenerabile intermitente și nu împiedică dezvoltarea acestora. Astfel, din considerentul menționat reiese că, prin asigurarea unei aprovizionări stabile pentru acoperirea sarcinii de bază, energia nucleară facilitează utilizarea surselor regenerabile intermitente și, în consecință, nu împiedică dezvoltarea acestora.

218 Nu se poate reproșa Comisiei nici că nu a efectuat o examinare în această privință, întrucât aprecierea menționată în considerentul (6) al regulamentului atacat demonstrează că ea a examinat acest aspect.

219 În al cincilea rând, Republica Austria susține că includerea energiei nucleare în taxonomie încalcă interdicția efectelor de blocare prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind taxonomia. Întrucât energia nucleară ar avea efecte de blocare considerabile, având în vedere costurile sale de investiții substanțiale, importanța termenelor de construcție și durata de funcționare a centralelor, energia nucleară ar dăuna dezvoltării unor surse regenerabile de energie mai avantajoase și ar crește probabilitatea ca tehnologiile cu emisii ridicate de dioxid de carbon să fie utilizate până la punerea în funcțiune a unor noi centrale nucleare.

220 În susținerea acestei afirmații, Republica Austria se întemeiază pe răspunsul platformei, în care aceasta arată, pe de o parte, că blocajul activelor în activitățile cu emisii ridicate de dioxid de carbon ar putea avea loc (may occur) în cazul în care reducerile de GES așteptate ar fi prea lente sau prea tardive și, pe de altă parte, că există un risc de blocare din cauza calendarului necesar pentru construirea centralelor nucleare și a perioadei în care acestea rămân operaționale.

221 Trebuie amintit că articolul 10 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind taxonomia impune ca activitatea economică să nu conducă la un blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon, având în vedere durata de viață economică a acestor active.

222 Rezultă că articolul 10 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind taxonomia urmărește să evite un blocaj, cu alte cuvinte o permanentizare a activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon și, potrivit considerentului (41) al regulamentului menționat, ca activitățile economice să nu conducă la un blocaj al activelor incompatibil cu obiectivul neutralității climatice.

223 Cu toate acestea, Republica Austria nu explică modul în care activele din activitățile economice legate de energia nucleară ar fi puternic emitente de GES, astfel încât argumentul său nu este susținut.

224 În plus, afirmațiile cuprinse în răspunsul platformei, invocate de Republica Austria, sunt formulate la modul condițional sau nu sunt susținute, astfel încât nu sunt suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierea efectuată de Comisie.

225 Argumentele Republicii Austria nu permit, așadar, să se demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că activitățile economice legate de energia nucleară îndeplineau condiția prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind taxonomia.

226 Republica Austria reproșează de asemenea Comisiei în esență că nu a efectuat o examinare a efectelor de blocaj al activităților economice legate de energia nucleară, care ar fi considerabile și ar dăuna dezvoltării energiilor din surse regenerabile, făcând în același timp necesară producerea de energie din cărbune și din gaze, astfel încât regulamentul atacat ar fi afectat de o motivare insuficientă.

227 Cu toate acestea, întrucât riscul unui efect de blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon nu există pentru activitățile economice legate de energia nucleară, care nu implică active cu emisii ridicate de dioxid de carbon, nu se poate reproșa Comisiei că nu a efectuat o examinare a efectelor de blocaj al activităților respective sau că și-a încălcat obligația de motivare în această privință.

228 În al șaselea rând, Republica Austria arată că încălcarea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia implică de asemenea nerespectarea articolului 19 alineatul (1) litera (g) din acest regulament, care prevede obligația de a ține seama de ciclul de viață, inclusiv de dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață. Astfel, Comisia nu ar fi ținut seama de perioadele lungi de planificare, de autorizare și de exploatare a centralelor nucleare și nici, în consecință, de întregul ciclu de viață, având în vedere în special obstacolul în calea alternativelor cu emisii reduse de carbon și efectele de blocaj.

229 Cu toate acestea, este suficient să se constate că, în cadrul prezentei critici, Republica Austria s-a limitat să facă trimitere la argumentele întemeiate pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia. În aceste condiții, întrucât aceste din urmă argumente au fost respinse, argumentul potrivit căruia încălcările dispoziției menționate implică și încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (g) din acest regulament trebuie de asemenea respins.

230 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că Republica Austria nu a demonstrat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că activitățile economice legate de energia nucleară îndeplineau condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

231 În consecință, al doilea aspect al celui de al doilea motiv este nefondat.

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia și a principiului precauției

232 Republica Austria susține în esență că criteriile tehnice de examinare prevăzute de regulamentul atacat sunt afectate de o încălcare a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât nu se bazează pe dovezi științifice concludente și nici pe principiul precauției și nu permit să se verifice dacă activitățile economice legate de energia nucleară sunt conforme cu condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

233 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Cehă, de Ungaria, de România și de Republica Finlanda, contestă această argumentație.

234 Trebuie amintit că, potrivit articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, criteriile tehnice de examinare stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (3) din acest regulament se bazează pe dovezi științifice concludente și pe principiul precauției, consacrat la articolul 191 TFUE.

235 În speță, în primul rând, din considerentul (6) al regulamentului atacat reiese că Comisia s-a întemeiat pe evaluarea științifică a TEG și pe evaluarea științifică conținută în raportul CCC. În plus, astfel cum s-a amintit la punctul 48 de mai sus, aceasta s-a întemeiat și pe avizele grupului de experți menționat la articolul 31 din Tratatul Euratom și ale SCHEER. Pe de altă parte, în anexa tehnică la raportul său final din 9 martie 2020, TEG a reținut că „datele privind contribuția potențială substanțială a energiei nucleare la atenuarea schimbărilor climatice [erau] numeroase și fără echivoc”, făcând trimitere la mai multe studii științifice.

236 În susținerea argumentației sale, Republica Austria se limitează să citeze trei studii în ceea ce privește faptul că energia nucleară și sursele de energie regenerabile s-ar contracara reciproc și nu ar fi complementare, fără a explica în ce mod criteriile tehnice de examinare definite pentru activitățile legate de energia nucleară ar conduce la un blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

237 În aceste condiții, având în vedere marja largă de apreciere recunoscută Comisiei în alegerea și evaluarea studiilor științifice, amintită la punctul 212 de mai sus, Republica Austria nu demonstrează corespunzător cerințelor legale că Comisia și-ar fi încălcat obligația de a se întemeia pe dovezi științifice concludente.

238 În orice caz, având în vedere marja largă de apreciere menționată, simpla împrejurare că o analiză a Comisiei face obiectul unor contestații în literatura științifică nu poate fi suficientă pentru a repune în discuție această analiză.

239 În al doilea rând, contrar celor susținute de Republica Austria, nu se poate considera nici că regulamentul atacat ar fi afectat de „vicii de evaluare și de motivare” în ceea ce privește aspectul dacă cele trei sectoare economice relevante legate de energia nucleară îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

240 În această privință, trebuie amintit că obligația de motivare a deciziilor constituie o formalitate substanțială care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului în litigiu (a se vedea Hotărârea din 18 aprilie 2024, Dumitrescu ș.a./Comisia și Curtea de Justiție, C-567/22 P-C-570/22 P, EU:C:2024:336, punctul 46 și jurisprudența citată). Or, trebuie să se constate că, prin argumentația privind „viciile de evaluare și de motivare”, Republica Austria pune în discuție în esență motivarea regulamentului atacat, iar nu temeinicia regulamentului respectiv, aceeași situație regăsindu-se și în cazul celorlalte critici invocate în susținerea acțiunii privind astfel de vicii.

241 Pe de altă parte, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 216 de mai sus, trebuie arătat că îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia este motivată corespunzător cerințelor legale în considerentul (6) al regulamentului atacat, precum și în expunerea de motive a Regulamentului delegat 2021/2139, care fac trimitere la avizele experților consultați de Comisie.

242 În al treilea rând, având în vedere că Republica Austria nu susține critica întemeiată pe încălcarea principiului precauției prin argumente specifice în cadrul prezentului aspect al celui de al doilea motiv și se limitează să menționeze acest principiu, este necesar să se considere că această critică este inadmisibilă în temeiul articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 noiembrie 2019, ADDE/Parlamentul, T-48/17, EU:T:2019:780, punctul 22 și jurisprudența citată).

243 Având în vedere cele ce precedă, al treilea aspect al celui de al doilea motiv este respins și, în consecință, al doilea motiv în totalitate.

Cu privire la al treilea și la al patrulea motiv, întemeiate pe încălcarea articolului 17 și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției

244 În susținerea celui de al treilea și a celui de al patrulea motiv, Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, afirmă în esență că, prin includerea activităților economice legate de energia nucleară în activitățile de tranziție și prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru aceste activități, regulamentul atacat a încălcat criteriul DNSH, și anume criteriul potrivit căruia activitatea economică în cauză nu trebuie să prejudicieze în mod semnificativ unul dintre obiectivele de mediu urmărite de Regulamentul privind taxonomia, prevăzut la articolul 17 și la articolul 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din regulamentul menționat, precum și principiul precauției.

245 Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia are următorul cuprins:

„În sensul articolului 3 litera (b), luând în considerare ciclul de viață al produselor și serviciilor furnizate de o activitate economică, inclusiv dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, se consideră că respectiva activitate economică prejudiciază în mod semnificativ:

(a) atenuarea schimbărilor climatice, în cazul în care activitatea respectivă generează emisii semnificative de [GES];

(b) adaptarea la schimbările climatice, în cazul în care activitatea respectivă duce la creșterea efectului negativ al climatului actual și al climatului preconizat în viitor asupra activității în sine sau asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor;

(c) utilizarea durabilă și protejarea resurselor de apă și a celor marine, în cazul în care activitatea respectivă este nocivă pentru:
   (i) starea bună sau pentru potențialul ecologic bun al corpurilor de apă, inclusiv al apelor de suprafață și subterane; sau
   (ii) starea ecologică bună a apelor marine;

(d) economia circulară, inclusiv prevenirea generării de deșeuri și reciclarea acestora, în cazul în care:
   (i) activitatea respectivă duce la ineficiențe semnificative în utilizarea materialelor sau în utilizarea directă sau indirectă a resurselor naturale, cum ar fi energia din surse neregenerabile, materiile prime, apa și solul, în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produselor, inclusiv în ceea ce privește durabilitatea ori potențialul produselor de a fi reparate, modernizate, reutilizate sau reciclate;

(ii) activitatea respectivă duce la o creștere semnificativă a generării, a incinerării sau a eliminării deșeurilor, cu excepția incinerării deșeurilor periculoase nereciclabile; sau
(iii) eliminarea pe termen lung a deșeurilor poate cauza prejudicii semnificative și pe termen lung mediului;

(e) prevenirea și controlul poluării, în cazul în care activitatea respectivă duce la o creștere semnificativă a emisiilor de poluanți în aer, apă sau sol în comparație cu situația existentă înainte de demararea activității; sau

(f) protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor, în cazul în care activitatea respectivă este:
(i) nocivă în mod semnificativ pentru condiția bună și reziliența ecosistemelor; sau
(ii) nocivă pentru stadiul de conservare a habitatelor și a speciilor, inclusiv a celor de interes pentru Uniune.”

246 În ceea ce privește articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, acesta prevede că criteriile tehnice de examinare stabilite printre altele în temeiul articolului 10 alineatul (3) și al articolului 11 alineatul (3) din regulamentul menționat:

„(a) identifică cele mai relevante contribuții potențiale la obiectivul de mediu vizat, respectând în același timp principiul neutralității tehnologice, având în vedere atât efectul pe termen scurt, cât și cel pe termen lung al unei anumite activități economice;

(b) precizează cerințele minime care trebuie îndeplinite pentru a nu prejudicia în mod semnificativ niciunul dintre obiectivele de mediu relevante, având în vedere atât efectul pe termen scurt, cât și cel pe termen lung al unei anumite activități economice;

(c) sunt cantitative și conțin praguri, în măsura în care este posibil, iar dacă acest lucru nu este posibil, sunt calitative;

(d) atunci când este cazul, se bazează pe sistemele de etichetare și de certificare ale Uniunii, pe metodologiile Uniunii pentru evaluarea amprentei de mediu și pe sistemele de clasificare statistică ale Uniunii și ține seama de orice act juridic relevant existent al Uniunii;

(e) atunci când este posibil, utilizează indicatori de durabilitate, astfel cum sunt menționați la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul […] 2019/2088;

(f) se bazează pe dovezi științifice concludente și pe principiul precauției, consacrat la articolul 191 [TFUE];

(g) țin seama de ciclul de viață, inclusiv de dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, luând în considerare atât efectul asupra mediului al activității economice în sine, cât și efectul asupra mediului al produselor și serviciilor furnizate de activitatea economică respectivă, în special prin luarea în considerare a producției, utilizării și scoaterii din uz a respectivelor produse și servicii;

(h) țin seama de natura și de amploarea activității economice, inclusiv:
(i) dacă este o activitate de facilitare, astfel cum este menționată la articolul 16; sau
(ii) dacă este o activitate de tranziție, astfel cum este menționată la articolul 10 alineatul (2);

(i) iau în considerare efectul potențial asupra pieței al tranziției către o economie mai durabilă, inclusiv riscul ca anumite active să devină depreciate ca urmare a acestei tranziții, precum și riscul de a crea stimulente inconsecvente pentru investiții făcute în mod durabil;

(j) acoperă toate activitățile economice relevante din cadrul unui anumit sector și se asigură că activitățile respective sunt tratate în mod egal dacă ele contribuie în mod egal la îndeplinirea obiectivelor legate de mediu prevăzute la articolul 9 din prezentul regulament, pentru a evita denaturarea concurenței pe piață; și

(k) sunt ușor de utilizat și sunt stabilite într-un mod care să faciliteze verificarea respectării acestora […]”

247 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că principiul precauției constituie un principiu general de drept al Uniunii, care reiese din articolul 11, din articolul 168 alineatul (1), din articolul 169 alineatele (1) și (2) și din articolul 191 alineatele (1) și (2) TFUE și care impune autorităților în cauză să ia, în cadrul precis al exercitării competențelor care le sunt atribuite prin reglementarea relevantă, măsuri adecvate pentru a preveni anumite riscuri potențiale pentru sănătatea publică, siguranță și mediu, dând prioritate cerințelor referitoare la protecția acestor interese față de interesele economice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 58 și jurisprudența citată).

248 Principiul precauției permite instituțiilor, în cazul în care persistă unele incertitudini științifice cu privire la existența sau la importanța unor riscuri pentru sănătatea umană sau pentru mediu, să adopte măsuri de protecție fără a trebui să aștepte demonstrarea caracterului real și grav al acestor riscuri sau materializarea efectelor dăunătoare asupra sănătății (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 59 și jurisprudența citată).

249 Aplicarea principiului precauției nu se limitează la situațiile în care existența unui risc este incertă, ci poate interveni de asemenea în ipoteza în care existența unui risc este dovedită și în care Comisia trebuie să aprecieze dacă acest risc este sau nu acceptabil, chiar să aprecieze în ce mod trebuie să se facă față acestuia în cadrul gestionării riscului (Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience ș.a./Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 340).

250 În cadrul procesului care conduce la adoptarea de către o instituție a unor măsuri adecvate pentru prevenirea anumitor riscuri potențiale pentru sănătatea publică, securitate și mediu în temeiul principiului precauției, se pot distinge trei etape succesive: în primul rând, identificarea efectelor potențial negative ale unui fenomen, în al doilea rând, evaluarea riscurilor pentru sănătatea publică, siguranță și mediu care sunt legate de acest fenomen și, în al treilea rând, în cazul în care riscurile potențiale identificate depășesc pragul a ceea ce este acceptabil pentru societate, gestiunea riscului prin adoptarea unor măsuri de protecție adecvate (Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 60, și Hotărârea din 21 februarie 2024, PAN Europe/Comisia, T-536/22, atacată cu recurs, EU:T:2024:98, punctul 74).

251 Pentru instituția care trebuie să se confrunte cu efectele potențial negative ale unui fenomen, evaluarea riscurilor pentru sănătatea publică, siguranță și mediu constă în aprecierea științifică a riscurilor și în stabilirea faptului dacă acestea din urmă depășesc nivelul de risc considerat acceptabil pentru societate. Astfel, pentru ca instituțiile să poată efectua o evaluare a riscurilor, este necesar, pe de o parte, ca acestea să dispună de o evaluare științifică a riscurilor și, pe de altă

parte, să stabilească nivelul de risc considerat inacceptabil pentru societate (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 61 și jurisprudența citată).

252 Întrucât reprezintă un proces științific, evaluarea științifică a riscurilor trebuie să fie încredințată de instituție unor experți științifici (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 64 și jurisprudența citată).

253 Determinarea nivelului de risc considerat inacceptabil pentru societate revine, cu respectarea normelor aplicabile, instituțiilor însărcinate cu alegerea politică pe care o constituie stabilirea unui nivel adecvat de protecție pentru societate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 71 și jurisprudența citată).

254 La stabilirea acestui nivel de risc considerat inacceptabil pentru societate, instituțiile sunt obligate să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății publice, a siguranței și a mediului. Acest nivel ridicat de protecție nu trebuie în mod necesar să fie cel mai ridicat posibil din punct de vedere tehnic. Pe de altă parte, aceste instituții nu pot să adopte o abordare pur ipotetică a riscului și să își orienteze deciziile spre un nivel de risc zero (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 72 și jurisprudența citată).

255 În ceea ce privește controlul jurisdicțional al respectării acestor principii, Curtea a hotărât deja că trebuie să se recunoască Comisiei o putere largă de apreciere atunci când adoptă măsuri de gestionare a riscurilor. Astfel, acest domeniu implică luarea de către aceasta, printre altele, a unor decizii de natură politică, precum și efectuarea unor aprecieri complexe. Caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate în acest domeniu este suficient pentru a afecta legalitatea unei asemenea măsuri (Hotărârea din 9 iunie 2016, Pesce ș.a., C-78/16 și C-79/16, EU:C:2016:428, punctul 49).

256 Rezultă astfel din jurisprudență că principiul precauției are vocația de a se aplica în cazul în care persistă unele incertitudini științifice cu privire la existența sau la importanța unor riscuri pentru sănătatea umană sau pentru mediu pentru a permite instituțiilor să adopte măsuri de protecție fără a trebui să aștepte demonstrarea pe deplin a caracterului real și grav al acestor riscuri sau materializarea efectelor dăunătoare asupra sănătății și mediului.

257 Reiese de asemenea din jurisprudență că aplicarea principiului precauției presupune o evaluare științifică a riscurilor, stabilirea unui nivel de risc considerat acceptabil și adoptarea, după caz, a unor măsuri de protecție adecvate.

258 În lumina acestor considerații trebuie să se răspundă la argumentele Republicii Austria.

– Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv, la primul aspect al celui de al patrulea motiv și la a cincea critică din cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiate pe nerespectarea nivelului de protecție

259 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată în esență că obiectivul durabilității din punctul de vedere al mediului urmărit de Regulamentul privind taxonomia și principiul precauției pledează în favoarea unui nivel mai scăzut de risc acceptabil în temeiul articolului 17 din acest regulament și, prin urmare, în raport cu dispozițiile legislației nucleare tradiționale, în favoarea unui nivel de protecție mai ridicat. Republica Austria, susținută de

Marele Ducat al Luxemburgului, deduce de aici că criteriile tehnice de examinare nu sunt suficiente, întrucât aceste criterii se referă cel mai adesea la reglementările adoptate în temeiul Tratatului Euratom sau la actele juridice cu aplicabilitate generală ale Uniunii.

260 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de Republica Polonă, de Republica Slovacă și de Republica Finlanda, contestă această argumentație.

261 Trebuie amintit că, la definirea criteriilor tehnice de examinare, în special a celor legate de criteriul DNSH, Comisia trebuie să țină seama de principiul precauției în temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia.

262 Cu toate acestea, principiul precauției, ca atare, nu definește un nivel de protecție specific, ci constituie o metodă care permite instituțiilor competente să adopte măsuri de protecție în pofida existenței unor îndoieli științifice cu privire la existența sau la importanța unui risc (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 mai 2018, BASF Agro ș.a./Comisia, T-584/13, EU:T:2018:279, punctul 59 și jurisprudența citată).

263 În plus, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia obiectivul durabilității din punctul de vedere al mediului din Regulamentul privind taxonomia pledează în favoarea unei interpretări stricte a articolului 17 din acest regulament, trebuie amintit că, potrivit considerentului (40) al regulamentului menționat, o „activitate economică nu ar trebui să se califice drept durabilă din punctul de vedere al mediului dacă prejudiciile pe care le aduce mediului depășesc beneficiile pe care le generează”, iar „[c]riteriile tehnice de examinare ar trebui să identifice cerințele minime necesare pentru a evita prejudicierea în mod semnificativ a altor obiective, inclusiv pornind de la eventualele cerințe minime prevăzute în temeiul dreptului Uniunii”.

264 Trebuie să se constate că acest fragment din considerentul (40) al Regulamentului privind taxonomia atestă faptul că legiuitorul Uniunii a apreciat că criteriile tehnice de examinare pot atinge obiectivul durabilității din punctul de vedere al mediului și pot fi compatibile cu principiul precauției, făcând referire la respectarea cerințelor minime prevăzute în legislația relevantă.

265 În plus, această intenție a legiuitorului Uniunii este confirmată de articolul 19 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul privind taxonomia, care impune ca, la stabilirea criteriilor tehnice de examinare, Comisia să țină seama „de orice act juridic relevant existent al Uniunii” și de considerentele (43) și (44) ale regulamentului menționat.

266 De altfel, deși nu impune acest lucru, Regulamentul privind taxonomia nu se opune stabilirii de către Comisie a unor criterii mai protective, care să depășească cerințele minime care decurg din alte norme ale dreptului Uniunii.

267 În aceste condiții, Republica Austria nu demonstrează că, în ceea ce privește criteriul DNSH, regulamentul atacat s-a limitat să reitereze cerințele rezultate din alte norme ale dreptului Uniunii. Aceasta chiar admite, la punctul 145 din cererea introductivă, că au fost instituite criterii suplimentare.

268 În aceste condiții, nu se poate reține că, în regulamentul atacat, Comisia a încălcat obiectivul durabilității din punctul de vedere al mediului, articolul 17 din Regulamentul privind taxonomia, articolul 19 alineatul (1) litera (f) din regulamentul menționat sau chiar principiul precauției atunci când a făcut referire la respectarea normelor relevante ale dreptului Uniunii.

269 În consecință, primul aspect al celui de al treilea motiv, primul aspect al celui de al patrulea motiv și a cincea critică din cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv sunt nefondate.

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia

270 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată în esență că includerea activităților economice legate de energia nucleară în regulamentul atacat rezultă dintr-o nerespectare a cerințelor de probă care decurg din articolul 17 și din articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, interpretate în lumina principiului precauției. În special, Republica Austria susține, în primul rând, că constatarea conformității energiei nucleare cu criteriul DNSH s-a întemeiat pe o constatare de către CCC a faptului că „analizele nu au evidențiat dovezi științifice că energia nucleară este mai dăunătoare pentru sănătatea umană sau pentru mediu decât celelalte tehnologii de producere a energiei electrice incluse deja în taxonomie ca activități care favorizează atenuarea schimbărilor climatice”. Ar fi vorba în acest caz despre o abordare comparativă a energiei nucleare cu celelalte energii, care nu ar fi prevăzută la articolul 17 menționat. În al doilea rând, în cadrul verificării respectării principiului precauției, lipsa de dovezi științifice privind un prejudiciu semnificativ nu ar constitui un criteriu pertinent, fiind important doar aspectul dacă orice îndoială rezonabilă cu privire la un astfel de prejudiciu putea fi exclusă. În al treilea rând, Republica Austria contestă valoarea probantă a raportului CCC pentru motivul că acesta ar fi defectuos, incomplet și ar prezenta contradicții fundamentale cu alte studii științifice, iar CCC ar constitui un organ intern al Comisiei. Aceasta contestă de asemenea raportul CCC pe baza criticilor cuprinse în avizul SCHEER.

271 Comisia, susținută de Republica Polonă, contestă această argumentație.

272 În primul rând, trebuie arătat că abordarea CCC, criticată de Republica Austria, a constat în luarea în considerare a rezultatului cercetărilor efectuate deja anterior adoptării Regulamentului delegat 2021/2139 în privința altor activități. Astfel cum subliniază în mod întemeiat Comisia, o asemenea abordare este conformă cu principiul neutralității tehnologice, amintit la punctul 112 de mai sus, și permite o apreciere a riscurilor coerentă cu cea care a fost efectuată pentru aceste alte activități.

273 În al doilea rând, nu poate fi primită nici critica referitoare la o eroare în aprecierea standardului de probă aplicabil, în sensul că raportul CCC s-ar baza mai degrabă pe lipsa dovezilor științifice ale unui prejudiciu semnificativ decât pe absența oricărei îndoieli rezonabile cu privire la existența unui prejudiciu semnificativ.

274 Astfel, rezultă din jurisprudență că principiul precauției nu impune excluderea oricărei îndoieli științifice rezonabile cu privire la existența unui prejudiciu adus mediului, întrucât aceasta ar însemna să se impună Comisiei un nivel de risc zero, în contradicție cu jurisprudența (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99, EU:T:2002:209, punctul 145).

275 În plus, trebuie arătat că criteriul luat în considerare este conform cu articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, care impune Comisiei numai să se bazeze pe dovezi științifice concludente.

276 În al treilea rând, în ceea ce privește celelalte criterii referitoare la raportul CCC, după cum s-a arătat deja la punctul 212 de mai sus, trebuie amintit că Comisia dispune de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește atât alegerea studiilor științifice, cât și evaluarea acestora. Or, trebuie să se constate că Republica Austria nu demonstrează că, întemeindu-se pe raportul menționat, Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere.

277 Astfel, trebuie arătat, *primo*, că Republica Austria face o trimitere globală la avizul tehnic al BASE privind raportul CCC, opinia disidentă în cadrul grupului de experți prevăzut la articolul 31 din Tratatul Euratom, și la „diferitele referințe citate în celelalte motive". În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, nu revine Tribunalului sarcina de a se substitui părților, încercând să identifice elementele relevante din documentele la care se referă acestea [a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iunie 2020, Siberia Oriental/OCVV (Siberia), T-737/18, EU:T:2020:289, punctul 25 și jurisprudența citată]. În lipsa unei identificări suficient de precise a elementelor susceptibile să susțină afirmațiile Republicii Austria, acestea nu pot fi, așadar, luate în considerare.

278 *Secundo*, în ceea ce privește trimiterea la analiza SCHEER, trebuie arătat că aceasta nu are sensul pe care i-l atribuie Republica Austria. Deși SCHEER a subliniat, desigur, că este de părere că dependența de un cadru de reglementare operațional nu este întotdeauna suficientă, acesta a concluzionat totuși că este „în ansamblu de acord cu concluzia CCC" potrivit căreia activitățile de exploatare a centralelor nucleare nu aduc prejudicii inevitabile sănătății umane sau mediului, cu condiția ca activitățile industriale asociate să îndeplinească criteriile tehnice de examinare corespunzătoare.

279 *Tertio*, în orice caz, din simplul fapt că raportul CCC a fost criticat de SCHEER cu privire la anumite aspecte nu se poate deduce că Comisia s-a întemeiat pe elemente neconcludente cu încălcarea principiului precauției. Astfel, având în vedere preocupările exprimate de SCHEER cu privire la insuficiența cadrului de reglementare operațional, Comisia a inclus în anexa I la regulamentul atacat criterii suplimentare, care depășesc nivelul stabilit de normele existente ale dreptului Uniunii.

280 *Quarto*, Republica Austria susține că raportul CCC nu poate fi considerat mai probant decât alte studii științifice, în măsura în care provine de la un organism intern al Comisiei, iar nu de la un organism independent.

281 Cu toate acestea, este suficient să se constate că Republica Austria nu își susține afirmația potrivit căreia raportul CCC ar fi fost considerat mai probant decât alte studii care provin de la experți recunoscuți științific.

282 De altfel, Republica Austria nu susține și nici nu demonstrează că aprecierile din raportul CCC nu pot fi considerate dovezi științifice concludente în sensul articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia.

283 Prin urmare, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că Comisia ar fi încălcat cerințele de probă care decurg din articolul 17 și din articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, interpretate în lumina principiului precauției.

284 Având în vedere cele de precedă, al doilea aspect al celui de al treilea motiv este nefondat.

– Cu privire la celelalte critici din cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv și la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiate pe nerespectarea riscurilor de accidente grave la reactoare

285 În cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată că includerea activităților economice legate de energia nucleară în taxonomie se întemeiază pe o încălcare a riscurilor de accidente grave la reactoare și prejudiciază astfel în mod semnificativ obiectivele de mediu, în sensul articolului 17 alineatul (1) literele (c), (e) și (f) din Regulamentul privind taxonomia, referitoare la protejarea resurselor de apă și a celor marine, prevenirea și controlul poluării mediului, precum și protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor. Republica Austria susține că nu este posibil să se excludă consecințele pe care accidentele grave la reactoare le pot avea asupra acestor obiective de mediu. Ea consideră de asemenea că evaluarea și motivarea regulamentului atacat conțin vicii în această privință. Ea afirmă și că Comisia nu poate susține că legiuitorul Uniunii i-ar fi delegat competența de a determina riscul acceptabil pentru societate și că Comisia nu dispune de nicio marjă de manevră în aplicarea principiului precauției.

286 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Austria susține că criteriile tehnice de examinare enunțate în anexa I la regulamentul atacat nu permit excluderea, făcând trimitere la dispozițiile și la normele de siguranță nucleară existente, a apariției unui prejudiciu semnificativ cauzat de riscul unor accidente grave la reactoare pentru obiectivele de mediu menționate printre altele la articolul 17 alineatul (1) literele (c), (e) și (f) din Regulamentul privind taxonomia (protejarea resurselor de apă și a celor marine, prevenirea și controlul poluării, protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor). În măsura în care criteriile tehnice de examinare prevăd uneori criterii suplimentare, ea consideră că acestea sunt vagi sau că transferă în mod nelegal competența de reglementare autorităților naționale de supraveghere.

287 Comisia, susținută de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de Republica Polonă, de România, de Republica Slovenia și de Republica Slovacă, contestă această argumentație.

288 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că respectarea criteriului DNSH nu poate fi verificată *in abstracto*, ci în raport cu criteriile tehnice de examinare stabilite în regulamentul atacat.

289 În primul rând, trebuie amintit că articolul 3 litera (b) din Regulamentul privind taxonomia prevede că o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului, în special în cazul în care activitatea economică respectivă nu prejudiciază în mod semnificativ unul dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din acest regulament, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul menționat.

290 Rezultă în special din articolul 17 alineatul (1) literele (c), (e) și (f) și din considerentele (34) și (40) ale Regulamentului privind taxonomia că, pentru a se califica drept durabilă din punctul de vedere al mediului, o anumită activitate economică nu trebuie să prejudicieze în mod semnificativ unul dintre obiectivele de mediu definite în Regulamentul privind taxonomia, cu alte cuvinte un prejudiciu care depășește contribuția acestei activități la un obiectiv de mediu.

291 În plus, criteriile tehnice de examinare definite pentru fiecare activitate trebuie să permită să se asigure că această activitate nu prejudiciază în mod semnificativ unul dintre obiectivele de mediu definite în Regulamentul privind taxonomia.

292 În acest scop, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 263-265 de mai sus, criteriile tehnice de examinare trebuie să definească cerințele minime necesare în special pe baza oricărei cerințe minime stabilite în temeiul dreptului Uniunii, ceea ce include mai ales Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului din 25 iunie 2009 de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO 2009, L 172, p. 18), fără să fie împiedicate să depășească cerințele respective.

293 Pe de altă parte, referirea la un prejudiciu semnificativ implică faptul că respectarea criteriului DNSH urmărește să împiedice prejudiciile caracterizate printr-o anumită gravitate care ar depăși contribuția activității în cauză la atenuarea schimbărilor climatice.

294 Această referire implică de asemenea, atunci când prejudiciul semnificativ preconizat adus mediului decurge dintr-un risc de accident, ca acest risc să prezinte un anumit grad de probabilitate.

295 Pentru a răspunde la argumentele Republicii Austria, trebuie, așadar, să se examineze dacă acestea sunt de natură să demonstreze că, prin includerea activităților economice legate de energia nucleară în taxonomie, Comisia nu a ținut seama de riscul unui accident grav la reactoare și a prejudiciat astfel în mod semnificativ obiectivele de mediu identificate de Republica Austria și dacă, prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare destinate să prevină acest risc, Comisia nu a definit cerințele minime necesare pentru a evita un prejudiciu semnificativ pentru aceste obiective.

296 În al doilea rând, părțile nu contestă că, deși gravitatea consecințelor unui eventual accident la reactoare prezintă un grad scăzut de incertitudine, probabilitatea producerii unui asemenea accident prezintă un grad ridicat de incertitudine. Astfel, în temeiul jurisprudenței citate la punctul 248 de mai sus, principiul precauției are vocația de a se aplica în raport cu această incertitudine referitoare la probabilitatea producerii unui accident grav la reactoare.

297 În această privință, s-a statuat că adoptarea unei măsuri preventive sau, dimpotrivă, retragerea sau relaxarea acesteia nu pot fi condiționate de dovada absenței oricărui risc, întrucât o asemenea dovadă este, în general, imposibil de furnizat din punct de vedere științific, din moment ce în practică nu există un nivel de risc zero [Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) ș.a./Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 140; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 21 octombrie 2003, Solvay Pharmaceuticals/Consiliul, T-392/02, EU:T:2003:277, punctul 130].

298 Este necesar, în acest caz, ca experții să realizeze o evaluare științifică a riscurilor, în pofida incertitudinii științifice care persistă, astfel încât autoritatea publică competentă să dispună de informații suficient de fiabile și de solide pentru a-i permite să înțeleagă toate implicațiile problemei științifice ridicate și să își stabilească politica în cunoștință de cauză (Hotărârea din 9 septembrie 2011, Franța/Comisia, T-257/07, EU:T:2011:444, punctul 77; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99, EU:T:2002:209, punctele 160-163, și Hotărârea din 11 septembrie 2002, Alpharma/Consiliul, T-70/99, EU:T:2002:210, punctele 173-176).

299 În conformitate cu jurisprudența citată la punctul 255 de mai sus, trebuie așadar să se verifice dacă argumentele Republicii Austria sunt de natură să demonstreze că includerea activităților economice legate de energia nucleară și stabilirea criteriilor tehnice de examinare erau vădit eronate în ceea ce privește riscul unui accident grav la reactoare.

300 În primul rând, Republica Austria se întemeiază pe Comunicarea COM(2000) 1 final a Comisiei din 2 februarie 2000 privind utilizarea principiului precauției, pentru a susține că o evaluare a riscurilor în raport cu acest principiu nu se poate întemeia numai pe probabilitatea producerii unui eveniment, ci ar trebui să integreze și gravitatea consecințelor sale, care sunt excepționale pentru accidentele la reactoare.

301 În această privință, este necesar să se arate că existența unor consecințe grave pentru om și pentru mediu și a prejudiciilor identificate de Republica Austria depinde în mod necesar de probabilitatea producerii unui accident grav la reactoare.

302 Această interpretare nu este repusă în discuție de Comunicarea COM(2000) 1 final, în măsura în care comunicarea menționată prevede de asemenea luarea în considerare a probabilității apariției unui risc pentru evaluarea acestui risc.

303 Evaluarea riscului de accident grav presupune, așadar, luarea în considerare atât a probabilității scăzute a producerii sale, recunoscută de Republica Austria la punctul 98 din cererea introductivă, cât și a gravității considerabile a eventualelor consecințe ale unui astfel de accident.

304 În al doilea rând, Republica Austria consideră că raportul CCC nu merge atât de departe în măsura în care pornește de la principiul că probabilitatea unui accident grav ipotetic la reactoare care cauzează decesul a 30 000 de persoane este extrem de scăzută în timp ce un studiu statistic mai recent [Wheatley, S., Sovacool, B. și Sornette, D., „Reassessing the safety of nuclear power” (Reevaluarea securității energiei nucleare), *Energy Research & Social Science*, Elsevier, 2016, vol. 15, p. 96-100, în special p. 99], nemenționat de CCC, reține, pe de o parte, că, în pofida tuturor îmbunătățirilor standardelor de securitate, probabilitatea ca un accident grav la reactoare să se producă o dată la 60-150 de ani este de 50 % și, pe de altă parte, că, dacă se ia în considerare amploarea consecințelor, riscul social agregat al energiei nucleare rămâne ridicat. Ea deduce de aici că persistă incertitudini semnificative.

305 În ceea ce privește determinarea probabilităților de accident la reactoare, CCC a considerat în raportul său următoarele:

„Accidente grave de topire a miezului au avut loc în centrale nucleare, iar publicul cunoaște bine consecințele celor trei accidente majore, și anume Three Mile Island (1979, USA), Cernobîl (1986, Uniunea Sovietică) și Fukushima (2011, Japonia). Centralele nucleare implicate în aceste accidente erau de diferite tipuri […], iar circumstanțele care au condus la aceste evenimente erau, de asemenea, foarte diferite. Accidentele grave sunt evenimente cu o probabilitate extrem de scăzută, dar cu consecințe potențial grave și nu pot fi excluse cu certitudine în proporție de 100 %.”

306 CCC a considerat de asemenea că un accident grav la o centrală nucleară de generație III este un eveniment foarte puțin probabil.

307 Or, împrejurarea că această probabilitate este contestată de studiul prezentat de Republica Austria nu poate fi suficientă, ca atare, pentru a caracteriza o eroare vădită de apreciere, dat fiind că, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 212 de mai sus, Comisia dispune de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește evaluarea unor studii științifice.

308 Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât scenariul descris în studiul citat de Republica Austria pornește de la ipoteza, care nu este comparabilă cu cea avută în vedere în raportul CCC, potrivit căreia în funcțiune ar fi 388 de reactoare și nu ar fi avut loc nicio îmbunătățire după accidentul de la Fukushima.

309 De altfel, Republica Austria nu demonstrează că Comisia și-ar fi depășit marja de apreciere în stabilirea nivelului de risc considerat acceptabil pentru societate.

310 În plus, Republica Austria reproșează raportului CCC faptul că face referire la comparații cu riscul unei ruperi a barajului și cu victimele poluării atmosferice, ale fumatului sau ale circulației rutiere și că nu tratează consecințele pe termen lung ale accidentelor la reactoare asupra vieții umane.

311 Cu toate acestea, astfel cum reiese din raportul CCC, comparațiile respective urmăresc să compare numărul de victime în raport cu alte activități umane, pentru a sublinia diferențele de percepție a riscurilor. În plus, CCC a precizat că consecințele pe termen lung asupra vieții umane erau dificil de măsurat, recunoscând în același timp importanța acestora.

312 Republica Austria reproșează de asemenea raportului CCC că nu ține seama suficient de consecințele asupra mediului, deși ar trebui luate în considerare în temeiul articolului 17 din Regulamentul privind taxonomia. Astfel, raportul CCC nu ar fi examinat aspecte decisive, precum impactul asupra mediului al accidentelor la reactoare, cum ar fi cel de la Fukushima.

313 Totuși, în această privință, la paginile 105 și 121 din raportul său, CCC a făcut trimitere la raportul Comitetului științific al Națiunilor Unite privind efectele radiațiilor atomice [„Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report” (Nivelurile și efectele expunerii la radiații ca urmare a accidentului de la centrala nucleară Fukushima Daiichi: implicații ale informațiilor publicate după raportul UNSCEAR 2013), *Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation, UNSCEAR 2020 Report*, 2021, vol. II, anexa B], în care se pun în discuție efectele asupra mediului ale accidentului de la Fukushima și care a fost luat în considerare în analiza sa.

314 Prin urmare, raportul CCC nu poate fi considerat lacunar în această privință.

315 De altfel, trebuie arătat că activitățile economice legate de energia nucleară fac obiectul unui cadru strict în dreptul Uniunii, destinat să reducă probabilitatea accidentelor grave la reactoare și gravitatea unor astfel de accidente pentru sănătatea umană și pentru mediu.

316 În această privință, criteriile tehnice de examinare fac trimitere în mod expres la toate normele Uniunii privind securitatea nucleară, precum și la cele mai recente orientări internaționale ale Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA) și ale Asociației Autorităților de Reglementare din Europa de Vest (WENRA).

317 În plus, Republica Austria nu formulează argumente mai specifice prin care să se demonstreze că activitățile economice legate de energia nucleară sunt nocive pentru starea ecologică bună a corpurilor de apă sau a apelor marine, duc la o creștere semnificativă a emisiilor de poluanți în apă, aer sau sol sau sunt nocive pentru starea bună și reziliența ecosistemelor sau pentru stadiul de conservare a habitatelor sau a speciilor, în sensul articolului 17 alineatul (1) literele (c), (e) și (f) din Regulamentul privind taxonomia.

318 Prin urmare, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că, în cadrul normelor de securitate nucleară ale Uniunii menționate în regulamentul atacat, criteriul DNSH era respectat și în special că nu s-a dovedit că activitățile economice legate de energia nucleară erau nocive pentru starea ecologică bună a corpurilor de apă sau a apelor marine, duceau la o creștere semnificativă a emisiilor de poluanți în apă, aer sau sol ori erau nocive pentru starea bună și reziliența ecosistemelor sau pentru stadiul de conservare a habitatelor sau a speciilor, în sensul articolului 17 alineatul (1) literele (c), (e) și (f) din Regulamentul privind taxonomia.

319 În al treilea rând, în ceea ce privește pretinsele „vicii de evaluare și de motivare”, precum și criticile formulate cu privire la raportul CCC, Republica Austria consideră că acest raport ar fi trebuit să evalueze atingerile aduse obiectivelor de mediu prin accidente grave la reactoare și consecințele acestora asupra sănătății, în special ținând seama de studiile critice actuale referitoare la probabilitățile unui accident, în măsura în care este vorba despre aspecte decisive în cadrul articolului 17 din Regulamentul privind taxonomia. Republica Austria deduce de aici că regulamentul atacat este afectat de nemotivare.

320 În special, întemeindu-se pe raportul SCHEER, Republica Austria reproșează CCC că nu a ținut seama suficient de efectele radiațiilor radioactive asupra mediului în cazul eliberării unor doze mari de astfel de radiații în urma unui accident la reactoare.

321 În această privință, este important să se constate, astfel cum subliniază Republica Austria la punctul 100 din cererea introductivă, că CCC a recunoscut în mod expres în raportul său că un accident grav la reactoare ar avea consecințe grave pentru om și pentru mediu.

322 Prin urmare, raportul CCC nu poate fi considerat eronat sau incomplet în ceea ce privește consecințele unui accident grav la reactoare asupra mediului.

323 În plus, faptul că CCC nu a stabilit un grad de probabilitate a unui accident la reactoare identic cu cel evaluat în studiile citate de Republica Austria nu este suficient pentru a demonstra că acest raport ar fi incomplet sau eronat.

324 Rezultă că nu se poate considera că raportul pe care s-a întemeiat Comisia era lacunar sau eronat în această privință.

325 Pe de altă parte, după cum reiese din considerentul (7) al regulamentului atacat, care face referire la raportul CCC și care face astfel parte din motivarea regulamentului atacat în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 216 de mai sus, Comisia și-a motivat corespunzător cerințelor legale aprecierea potrivit căreia energia nucleară nu prejudicia în mod semnificativ obiectivele urmărite de articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia în raport cu riscurile de accidente grave la reactoare. În această privință, afirmația Republicii Austria potrivit căreia regulamentul atacat este afectat de „vicii de evaluare și de motivare”, întrucât raportul CCC a evaluat consecințele unor accidente grave la reactoare concentrându-și analiza pe decesele umane și excluzând alte consecințe directe și indirecte mai dificil de apreciat, în special consecințele asupra mediului, trebuie respinsă pentru motivul indicat la punctul 313 de mai sus.

326 În al patrulea rând, în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare, este necesar să se constate că Republica Austria nu reușește să demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că întemeierea pe normele Uniunii de protecție a sănătății și a

mediului, care vizează un nivel ridicat de protecție, permitea îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 17 alineatul (1) literele (c), (e) și (f) din Regulamentul privind taxonomia și, astfel, excluderea prejudiciilor semnificative pentru obiectivele de mediu în sensul acestui articol 17.

327 În plus, Republica Austria citează, cu titlu de exemplu, criteriile tehnice de examinare aplicabile fazelor precomerciale ale tehnologiilor avansate, care prevăd printre altele că proiectul trebuie să fi fost notificat Comisiei și ea trebuie să își fi dat avizul cu privire la acest aspect, astfel încât criteriile tehnice de examinare să fie ulterior „abordate în mod satisfăcător”. Republica Austria consideră că această cerință ar fi prea vagă.

328 Totuși, după cum arată Comisia, acest criteriu tehnic de examinare nu poate fi apreciat independent de toate celelalte criterii de examinare. Dimpotrivă, acesta urmărește tocmai să permită Comisiei să evalueze respectarea tuturor criteriilor tehnice de examinare, astfel încât nu poate fi considerat prea vag.

329 În plus, Republica Austria arată că, pentru noile instalații, criteriul de evaluare relevant în mod specific pentru riscurile de accidente este definit, la punctul 2 din criteriile generale din secțiunea 4.27, care figurează în anexa I la regulamentul atacat, după cum urmează: „[î]n sensul proiectului, se utilizează cea mai bună tehnologie disponibilă și, începând din 2025, combustibil rezistent la accidente[;] tehnologia este certificată și aprobată de autoritatea națională de reglementare în domeniul siguranței”. Ea consideră că această redactare nu permite să se excludă producerea unui prejudiciu semnificativ pentru obiectivele de mediu.

330 *Primo*, Republica Austria susține că noțiunea de „cea mai bună tehnologie disponibilă” nu este definită, astfel încât ar fi prea vagă.

331 În această privință, trebuie să se considere, după cum subliniază Comisia, că criteriul celei mai bune tehnologii disponibile prezintă avantajul de a permite includerea de noi evoluții științifice și tehnologice în conformitate cu abordarea deschiderii tehnologice. Astfel, în conformitate cu punctul 5 din secțiunea 4.27 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, începând din 2025 și cel puțin o dată la 10 ani, Comisia revizuiește parametrii tehnici care corespund celor mai bune tehnologii disponibile.

332 Trebuie arătat de asemenea că, contrar celor susținute de Republica Austria, noțiunea de „cea mai bună tehnologie disponibilă” este definită în fraza introductivă a secțiunii 4.27 care figurează în anexa I la regulamentul atacat ca fiind tehnologiile care îndeplinesc pe deplin cerințele Directivei 2009/71 și respectă pe deplin cei mai recenți parametri tehnici prevăzuți de standardele AIEA și obiectivele de siguranță și nivelurile de referință ale WENRA.

333 *Secundo*, în ceea ce privește cealaltă condiție, referitoare la utilizarea obligatorie a combustibilului rezistent la accidente (denumit în continuare „ATF”) începând din 2025, Republica Austria susține că regulamentul atacat este afectat de o contradicție intrinsecă, în sensul că ATF este impus numai pentru instalațiile noi și vechi începând din 2025, iar nu pentru instalațiile precomerciale (secțiunea 4.26 care figurează în anexele I și II la regulamentul atacat). Astfel, în măsura în care Comisia ar admite că ATF se impune pentru instalațiile noi, pentru a preveni prejudicii semnificative rezultate din accidente nucleare, aceasta ar trebui să solicite de asemenea același combustibil pentru instalațiile vechi înainte de 2025 și pentru instalațiile precomerciale.

334 Cu toate acestea, trebuie precizat că faptul că criteriul respectiv nu este prevăzut pentru activitatea economică vizată de secțiunea 4.26 care figurează în anexa I la regulamentul atacat nu este contradictoriu. Astfel, în măsura în care această secțiune privește activitățile de cercetare și de dezvoltare necomerciale („precomerciale”) ale instalațiilor inovatoare de producere a energiei electrice, care au ca obiectiv explorarea unor tehnologii încă necunoscute, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a decis să nu impună cerințe privind utilizarea combustibilului.

335 *Tertio*, Republica Austria subliniază că noțiunea de ATF este prea vagă, în măsura în care ATF-urile sunt în curs de dezvoltare și nu există criterii sau standarde admise la nivel internațional sau la nivelul Uniunii pentru a le defini. În lipsa unei definiții a ATF, nu ar fi posibil să se înțeleagă din punct de vedere tehnic relevanța lor în materie de securitate, cu atât mai mult cu cât nu există nici indicații privind eventuale criterii minime ale ATF-urilor, nici, ca regulă generală, un consens cu privire la definirea ATF-urilor la nivel național, astfel încât nu este posibil să se prevadă dacă vor fi disponibile până în 2025 și dacă vor fi certificate și aprobate de autoritățile naționale de reglementare. Criteriile de evaluare ar fi, pe de altă parte, lăsate la aprecierea statelor membre, iar utilizarea unor astfel de combustibili nu ar putea decât să reducă riscul de eliberare de radioactivitate în caz de accident, iar nu să îl elimine, în pofida formulării înșelătoare drept combustibili „rezistenți la accidente”.

336 Cu toate acestea, trebuie respinsă afirmația potrivit căreia criteriul ATF ar fi vag, din moment ce, după cum arată Comisia, noțiunea de „ATF” face referire la o categorie de combustibil cunoscută de mediile specializate.

337 *Quarto*, Republica Austria susține că este incompatibil cu articolul 17 din Regulamentul privind taxonomia să se identifice în mod definitiv riscurile de securitate și să se impună eliminarea acestora pentru viitor (prin utilizarea ATF-urilor), admițând în același timp încă de acum o calificare drept durabilă din punctul de vedere al mediului în sensul acestui regulament.

338 În această privință, Tribunalul a statuat deja că, în cadrul unei marje largi de apreciere, Comisia putea asigura perioade tranzitorii într-un act delegat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 decembrie 2023, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, punctele 231-233). Astfel, în măsura în care Comisia dispune de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește stabilirea criteriilor tehnice de examinare, ea a putut să prevadă că această cerință s-ar aplica abia în anul 2025 pentru a oferi autorităților naționale și operatorilor economici timpul necesar pentru a se adapta la acest criteriu, cu atât mai mult cu cât niciun ATF nu a fost încă autorizat. În consecință, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere în această privință.

339 *Quinto*, Republica Austria afirmă că Regulamentul privind taxonomia și misiunea încredințată Comisiei de a defini criterii tehnice de examinare nu îi permit să însărcineze autoritățile naționale să aprobe și să certifice ATF-urile, fără a stabili standarde uniforme la nivelul Uniunii, întrucât dispozițiile de abilitare prevăzute la articolul 10 alineatul (2), la articolul 11 alineatul (3) și la articolul 23 din Regulamentul privind taxonomia, în scopul adoptării de regulamente delegate, nu permit transferul definirii criteriilor de certificare către autoritățile naționale de supraveghere.

340 Această critică întemeiată pe trimiterea la competența autorităților naționale în materie de certificare și de autorizare trebuie respinsă, în măsura în care regulamentul atacat nu face decât să aplice normele de competență în vigoare în ceea ce privește autorizarea combustibililor.

341 În sfârșit, în ceea ce privește vechile instalații, Republica Austria amintește că criteriul tehnic de examinare pertinent pentru riscurile de accident este definit după cum urmează: „[p]roiectul modernizat implementează orice îmbunătățire rezonabil din punct de vedere practic în materie de securitate și, începând din 2025, utilizează [ATF; t]ehnologia este certificată și aprobată de autoritatea națională de reglementare în domeniul siguranței”.

342 Republica Austria critică, pe de o parte, faptul că cerințele de siguranță sunt reduse pentru instalațiile vechi în raport cu instalațiile noi în măsura în care, pentru instalațiile vechi, se prevede numai că „proiectul modernizat implementează orice îmbunătățire rezonabilă din punct de vedere practic în materie de securitate” și, pe de altă parte, faptul că criteriile tehnice de examinare nu abordează condițiile de amplasare a unei instalații existente, care sunt importante din punctul de vedere al schimbărilor climatice. Republica Austria deduce de aici că, pentru instalațiile vechi, criteriile tehnice de evaluare sunt defectuoase și nu permit prevenirea unui prejudiciu semnificativ.

343 În această privință, pentru motive analoage celor prezentate la punctele 263-265 de mai sus, trebuie amintit că criteriile tehnice de examinare trebuie să definească cerințele minime necesare pentru a evita un prejudiciu semnificativ pentru alte obiective, în special pe baza oricărei cerințe minime stabilite în temeiul dreptului Uniunii. Or, în măsura în care criteriul „orice îmbunătățire rezonabil din punct de vedere practic în materie de securitate”, în cadrul producerii de energie electrică din energie nucleară în instalațiile existente, este prevăzut deja la articolul 6 litera (c) și la articolul 8a alineatul (2) litera (b) din Directiva 2009/71, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/87/Euratom a Consiliului din 8 iulie 2014 (JO 2014, L 219, p. 42), utilizarea aceluiași criteriu la punctul 2 din secțiunea 4.28 care figurează în anexa I la regulamentul atacat nu poate fi considerată contrară articolului 17 alineatul (1) literele (c), (e) și (f) din Regulamentul privind taxonomia.

344 Nu se poate deduce de aici nici că, pentru instalațiile vechi, criteriile tehnice de examinare nu permit prevenirea unui prejudiciu semnificativ, în măsura în care acest criteriu impune aceeași cerință ca Directiva 2009/71.

345 În consecință, argumentele invocate de Republica Austria nu permit să se demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că criteriile tehnice de examinare enunțate în anexa I la regulamentul atacat permit să se excludă, făcând trimitere la dispozițiile și la standardele de securitate existente, producerea unui prejudiciu semnificativ pentru obiectivele de mediu cauzat de riscul de accidente grave la reactoare.

346 Având în vedere cele ce precedă, al treilea aspect al celui de al treilea motiv și al doilea aspect al celui de al patrulea motiv sunt nefondate.

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al treilea motiv și la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiate pe nerespectarea riscurilor legate de deșeurile radioactive de înaltă activitate

347 În cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv, Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată că includerea activităților economice legate de energia nucleară în taxonomie se întemeiază pe o nesocotire a riscurilor generate de deșeurile radioactive de înaltă activitate care aduc atingere în mod grav obiectivelor de mediu prevăzute la articolul 17

alineatul (1) literele (c)-(f) din Regulamentul privind taxonomia. Republica Austria susține de asemenea că regulamentul atacat este afectat de o „analiză [și de o motivare] insuficientă” în această privință.

348 În cadrul celui de al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Austria arată că criteriile tehnice de examinare enunțate în anexa I la regulamentul atacat nu sunt suficiente pentru a împiedica prejudicierea semnificativă a obiectivelor de mediu prevăzute la articolul 17 alineatul (1) literele (c)-(f) din Regulamentul privind taxonomia prin depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate.

349 Comisia, susținută de Republica Cehă, de Republica Franceză, de Ungaria, de Republica Polonă, de România, de Republica Slovacă și de Republica Finlanda, contestă această argumentație.

350 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 17 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul privind taxonomia, luând în considerare ciclul de viață al produselor și serviciilor furnizate de o activitate economică, inclusiv dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, se consideră că respectiva activitate economică prejudiciază în mod semnificativ economia circulară, inclusiv prevenirea generării de deșeuri și reciclarea acestora, în cazul în care:

„(i) activitatea respectivă duce la ineficiențe semnificative în utilizarea materialelor sau în utilizarea directă sau indirectă a resurselor naturale, cum ar fi energia din surse neregenerabile, materiile prime, apa și solul, în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produselor, inclusiv în ceea ce privește durabilitatea ori potențialul produselor de a fi reparate, modernizate, reutilizate sau reciclate;

(ii) activitatea respectivă duce la o creștere semnificativă a generării, a incinerării sau a eliminării deșeurilor, cu excepția incinerării deșeurilor periculoase nereciclabile; sau

(iii) eliminarea pe termen lung a deșeurilor poate cauza prejudicii semnificative și pe termen lung mediului”.

351 În această privință, trebuie precizat că compatibilitatea activităților economice legate de energia nucleară cu criteriul DNSH trebuie examinată în raport cu criteriile tehnice de examinare stabilite pentru a remedia riscul legat de deșeurile radioactive.

352 Trebuie arătat de asemenea că, după ce a descris și a analizat în special proiectele avansate de dezvoltare a depozitelor geologice profunde (denumite în continuare „DGP”) în Suedia, în Finlanda și în Franța, CCC a concluzionat în raportul său următoarele:

„Există un consens larg în cadrul comunității științifice cu privire la faptul că depozitarea geologică în profunzime reprezintă cea mai sigură soluție pe termen lung pentru combustibilul nuclear uzat și deșeurile cu un grad ridicat de radioactivitate. DGP se bazează pe o combinație de bariere multiple, care includ atât bariere artificiale, cât și bariere naturale. Funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor de depozitare geologică este asigurată prin intermediul unor sisteme tehnice și al unor controale operaționale active. Instalațiile de depozitare sunt proiectate pentru a fi în mod pasiv sigure după închidere. DGP sunt concepute astfel încât potențialele evacuări radioactive care vor avea loc într-un viitor îndepărtat să fie mult inferioare limitei maxime autorizate stabilite de reglementarea relevantă, care, la rândul lor, au ordine de mărime inferioare nivelurilor de doză de fond naturale și care garantează că nu se vor cauza prejudicii semnificative

oamenilor prin depozitare. În prezent, nu există DGP operaționale, dar după patru decenii de cercetare și dezvoltare tehnologică, construirea și exploatarea mai multor depozite sunt prevăzute în deceniul în curs.”

353 În primul rând, după ce a arătat că activitățile economice legate de energia nucleară preluate în regulamentul atacat generează cantități considerabile de deșeuri radioactive de înaltă activitate care pot necesita sute de mii de ani pentru a fi reduse la un nivel acceptabil de radiotoxicitate, Republica Austria afirmă în esență că nu este exclusă posibilitatea ca utilizarea sporită a capacității de depozitare temporară să aducă o atingere gravă mediului, întrucât utilizarea acestora dincolo de perioada prevăzută inițial ridică probleme de siguranță care nu au fost încă rezolvate, după cum ar fi constatat CCC în raportul său. Republica Austria susține de asemenea în esență că, chiar și în cazul unei disponibilități suficiente de DGP, depozitarea deșeurilor radioactive de înaltă activitate ar putea totuși să prejudicieze în mod semnificativ mediul.

354 În această privință, trebuie amintit că Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului din 19 iulie 2011 de instituire a unui cadru comunitar pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive (JO 2011, L 199, p. 48) instituie, potrivit articolului 1 alineatul (1), un cadru, la nivelul dreptului Uniunii, pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive pentru a evita impunerea de sarcini inutile generațiilor următoare. În plus, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din aceasta, directiva menționată asigură faptul că statele membre instituie măsuri naționale adecvate pentru un nivel ridicat de siguranță a gestionării combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive, în vederea protejării lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor asociate radiațiilor ionizante.

355 Trebuie de asemenea arătat că criteriile tehnice de examinare care figurează în anexa I la regulamentul atacat, care se aplică activităților economice legate de energia nucleară, fac referire la Directiva 2011/70.

356 În special, trebuie amintit, astfel cum subliniază Comisia, că, pentru măsurile de atenuare a schimbărilor climatice prevăzute în anexa I la regulamentul atacat, acesta din urmă impune la punctul 1 literele (e) și (f) criterii tehnice de examinare referitoare la contribuția substanțială prevăzută în anexa I secțiunile 4.26, 4.27 și 4.28 la regulamentul atacat, că statul membru dispune, pe de o parte, de instalații operaționale de depozitare definitivă pentru toate deșeurile radioactive de activitate foarte joasă, joasă și medie, adică pentru mai mult de 99 % din deșeurile radioactive, și, pe de altă parte, de un plan documentat cu etape detaliate pentru a pune în funcțiune, până în 2050, o instalație de depozitare definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate.

357 În aceste condiții, argumentul Republicii Austria potrivit căruia nu este exclusă posibilitatea ca utilizarea sporită a capacităților de depozitare temporară să aducă o atingere gravă mediului nu este susceptibil să demonstreze o eroare vădită de apreciere a Comisiei, din moment ce regulamentul atacat prevede măsuri care vizează în mod specific rezolvarea problemelor legate de riscurile pentru mediu invocate de Republica Austria.

358 Pe de altă parte, Republica Austria critică raportul CCC, întrucât nu ar fi analizat mai mult punctele de vedere divergente cu privire la caracterul suficient al tehnologiei DGP, în timp ce datele empirice ar alimenta îndoielile cu privire la durabilitatea lor ecologică. Ea susține de asemenea că regulamentul atacat este afectat de o eroare vădită de apreciere întrucât se întemeiază pe raportul CCC, deși nu reiese din acest raport că nu există nicio îndoială, pe plan

științific, că depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate nu va aduce atingere în mod substanțial obiectivelor de mediu prevăzute la articolul 17 alineatul (1) literele (c)-(f) din Regulamentul privind taxonomia. Republica Austria consideră de asemenea că criteriile tehnice de examinare nu pot remedia prejudiciul semnificativ legat de deșeurile nucleare, întrucât acestea nu pot garanta nicio siguranță.

359 Cu toate acestea, nu i se poate pretinde Comisiei să se bazeze pe dovezi științifice care nu prezintă nicio îndoială, întrucât aceasta ar echivala cu impunerea unui nivel de risc zero, contrar jurisprudenței (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99, EU:T:2002:209, punctele 144-147).

360 Prin urmare, aceste argumente ale Republicii Austria nu sunt susceptibile să demonstreze că aprecierea de către Comisie a lipsei unui prejudiciu semnificativ adus mediului ca urmare a gestionării deșeurilor legate de energia nucleară este afectată de o eroare vădită.

361 Cu titlu subsidiar, Republica Austria reproșează Comisiei că nu a analizat mai aprofundat riscurile care decurg din lipsa unor capacități suficiente ale DGP și nu a examinat opiniile experților care consideră că tehnologia disponibilă în prezent nu este suficientă pentru a exclude prejudiciile aduse mediului. Acest argument poate fi interpretat în sensul că se reproșează Comisiei că a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat principiul bunei administrări prin neîndeplinirea obligației sale de diligență.

362 Cu toate acestea, din raportul CCC rezultă că există un consens științific larg cu privire la faptul că DGP reprezintă soluția cea mai sigură pe termen lung pentru gestionarea combustibililor și a deșeurilor radioactive de înaltă activitate. În plus, grupul de experți menționat la articolul 31 din Tratatul Euratom împărtășește punctul de vedere al CCC cu privire la acest aspect. În aceste condiții, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere și nici nu și-a încălcat obligația de diligență prin faptul că nu a examinat alte opinii ale experților.

363 În plus, astfel cum reiese din considerentul (7) al regulamentului atacat, Comisia s-a întemeiat pe raportul CCC, constatând în secțiunea 5.2.5 din acesta că DGP reprezintă soluția cea mai sigură. După cum reiese din secțiunea 5.3 din raportul menționat, această constatare se întemeiază pe un număr mare de referințe bibliografice. Astfel, Republica Austria nu poate reproșa Comisiei că nu și-a îndeplinit obligația, rezultată din principiul bunei administrări, de a examina cu atenție și imparțialitate toate elementele pertinente.

364 În sfârșit, Republica Austria susține că regulamentul atacat este afectat de o motivare insuficientă în ceea ce privește motivele pentru care Comisia apreciază că, în pofida acestor riscuri și a acestor opinii ale experților, se garantează că deșeurile radioactive de înaltă activitate nu vor cauza pe termen lung prejudicii semnificative mediului.

365 Cu toate acestea, astfel cum reiese, pe de o parte, din considerentul (7) al regulamentului atacat, în care se face referire la raportul CCC și care face astfel parte din motivarea regulamentului menționat în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 216 de mai sus, și, pe de altă parte, din considerentul (14) al acestui regulament, aprecierea potrivit căreia energia nucleară nu prejudicia în mod semnificativ obiectivele urmărite de articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, ținând seama de soluțiile existente și viitoare pentru gestionarea deșeurilor radioactive, este motivată corespunzător cerințelor legale.

366 În al doilea rând, în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare, trebuie amintit că, potrivit paragrafelor introductive ale secțiunilor 4.26-4.29 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, o activitate economică este o activitate precum cea menționată la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia dacă îndeplinește criteriile tehnice de examinare definite în secțiunile menționate.

367 Printre criteriile generale referitoare la contribuția substanțială la atenuarea schimbărilor climatice și la criteriul DNSH, criteriul enunțat la punctul 1 litera (f) din secțiunile 4.26-4.28 care figurează în anexa I la regulamentul atacat are următorul cuprins:

„Proiectul legat de activitatea economică («proiectul») este situat într-un stat membru care respectă toate cerințele următoare:

[…]

(f) statul membru dispune de un plan documentat cu etape detaliate pentru a pune în funcțiune, până în 2050, o instalație de depozitare definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate, care să descrie toate elementele următoare:
   (i) conceptele sau planurile și soluțiile tehnice pentru gestionarea combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive, de la generare la depozitarea definitivă;
   (ii) conceptele sau planurile pentru perioada ulterioară încheierii ciclului de viață a unei instalații de depozitare definitivă, inclusiv pentru perioada în care se mențin controale adecvate, precum și mijloacele care urmează a fi utilizate pentru a stoca informațiile despre instalația respectivă pe termen lung;
   (iii) responsabilitățile pentru punerea în aplicare a planului și indicatorii-cheie de performanță pentru monitorizarea progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare;
   (iv) evaluări ale costurilor și scheme de finanțare.

În sensul literei (f), statele membre pot utiliza planurile elaborate în cadrul programului național prevăzut la articolele 11 și 12 din Directiva [2011/70].”

368 *Primo*, Republica Austria afirmă că criteriile tehnice de examinare prevăzute la punctul 1 litera (f) din secțiunile 4.26-4.29 care figurează în anexa I la regulamentul atacat se limitează la o trimitere la cadrul juridic general aplicabil, în orice caz, în temeiul Directivei 2011/70, care nu a permis până în prezent rezolvarea problemelor legate de deșeurile radioactive de înaltă activitate. În plus, potrivit Republicii Austria, Comisia, prin faptul că se limitează să subordoneze calificarea energiei nucleare drept durabilă din punctul de vedere al mediului unui „plan” de punere în funcțiune a unei instalații de depozitare definitivă „până în 2050”, nu schimbă cu nimic împrejurarea potrivit căreia nu este garantată o disponibilitate suficient de previzibilă de DGP. Pe de altă parte, criteriile tehnice de examinare ar fi formulate într-un mod prea flexibil și imprecis pentru a garanta, într-un viitor previzibil, punerea în funcțiune a unor instalații de depozitare definitivă și pentru a elimina riscurile de securitate și incertitudinile create.

369 Trebuie arătat că criteriile tehnice de examinare prevăzute la punctul 1 litera (f) din secțiunile 4.26 -4.29 care figurează în anexa I la regulamentul atacat impun măsuri destinate să permită punerea în practică a unor opțiuni de depozitare a deșeurilor radioactive de înaltă activitate până în 2050.

370 Astfel cum susține Comisia, planul de depozitare definitivă este impus de la data intrării în vigoare a regulamentului atacat.

371 În plus, după cum reiese din considerentul (14) al regulamentului atacat, criteriile tehnice de examinare în ceea ce privește deșeurile radioactive de activitate înaltă urmăresc, asemenea Directivei 2011/70, să permită punerea în practică a unor soluții realiste de procesare a acestui tip de deșeuri.

372 În această privință, astfel cum reiese din considerentul (23) al Directivei 2011/70, statele membre, fiind responsabile pentru politicile proprii în ceea ce privește gestionarea combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive de activitate joasă, medie sau înaltă, ar trebui să includă în politicile lor naționale planificarea și punerea în practică a opțiunilor de depozitare definitivă. În considerentul menționat, se precizează că, deoarece punerea în practică și dezvoltarea soluției depozitelor finale vor dura mai multe decenii, multe programe recunosc necesitatea unei abordări flexibile și adaptabile, inclusiv pentru a include cunoștințe noi despre condițiile amplasamentelor sau evoluția posibilă a sistemelor de depozitare definitivă.

373 În acest context, argumentele Republicii Austria nu sunt susceptibile să demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că punerea în practică a opțiunilor de depozitare pentru deșeurile radioactive de înaltă activitate până în 2050 permitea excluderea unui prejudiciu semnificativ adus obiectivelor de mediu.

374 Astfel, până în 2050, Comisia nu lasă statelor libertatea de a planifica tranziția către DGP, ci le obligă să elaboreze planuri care ar putea fi aceleași ca programele vizate de Directiva 2011/70. Or, după cum prevede articolul 12 din Directiva 2011/70, aceste programe au un conținut precis și, în conformitate cu articolul 13 din directiva menționată, sunt notificate Comisiei. În acest context, existența unei perioade de tranziție până la stabilirea spațiilor de depozitare nu generează un risc pentru mediu.

375 Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât această abordare corespunde abordării urmate deja de legiuitorul Uniunii în Directiva 2011/70, astfel încât nu se poate reproșa Comisiei că a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a ales o abordare similară celei a legiuitorului.

376 *Secundo*, Republica Austria afirmă că criteriul referitor la un „plan documentat cu etape detaliate pentru a pune în funcțiune, până în 2050, o instalație de depozitare”, prevăzut la punctul 1 litera (f) din secțiunea 4.28 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, se aplică numai „proiectelor autorizate după 2025”, așa încât un asemenea plan nu este necesar pentru instalațiile vechi. Republica Austria susține că această derogare nu este justificată. Astfel, în cazul în care Comisia consideră că este necesar un plan de gestionare a deșeurilor pentru instalațiile nucleare pentru a exclude orice prejudiciu semnificativ în sensul articolului 17 din Regulamentul privind taxonomia, acesta ar trebui *a fortiori* să fie cazul pentru instalațiile existente, indiferent de data autorizării proiectelor în cauză.

377 Comisia observă că data intrării în vigoare în 2025 a fost introdusă pentru ca statele membre să dispună de timpul necesar pentru a adopta planul documentat cu etape detaliate, cu scopul de a se evita ca, între timp, niciun proiect de modernizare să nu poată fi considerat aliniat la taxonomie, în vederea îndeplinirii obiectivului Regulamentului privind taxonomia de a evita inacțiunea sau acțiunile tardive.

378 Trebuie amintit că instalațiile anterioare anului 2025 rămân supuse celorlalte obligații care decurg din cuprinsul punctului 1 literele (a)-(e) din secțiunea 4.28 care figurează în anexa I la regulamentul atacat. Astfel, Comisia, înlăturând un criteriu care ar fi avut ca efect excluderea instalațiilor respective din domeniul de aplicare al Regulamentului privind taxonomia și, prin

urmare, limitarea stimulării de a realiza proiecte de modernizare a instalațiilor actuale, a acționat în conformitate cu obiectivul regulamentului menționat de a evita inacțiunea sau acțiunile tardive. Prin urmare, nu se poate considera că aceasta a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

379 În consecință, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a decis că criteriul unui „plan documentat cu etape detaliate pentru a pune în funcțiune, până în 2050, o instalație de depozitare”, prevăzut la punctul 1 litera (f) din secțiunea 4.28 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, nu s-ar aplica decât parțial instalațiilor vechi, și anume „proiectelor autorizate după 2025”.

380 *Tertio*, potrivit Republicii Austria, chiar presupunând că sunt disponibile în timp util capacități suficiente de DGP, nu se poate exclude ca depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate în DGP să poată cauza prejudicii semnificative și pe termen lung mediului în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (d) punctul (iii) din Regulamentul privind taxonomia. În plus, criteriile tehnice de examinare nu ar conține nicio dispoziție susceptibilă să remedieze această situație.

381 Cu toate acestea, astfel cum reiese din considerentul (14) al regulamentului atacat, DGP reprezintă cea mai sigură și mai durabilă opțiune în prezent. Or, Republica Austria nu reușește să contrazică această constatare.

382 În plus, criteriile tehnice de examinare care figurează în anexa I la regulamentul atacat fac trimitere la Directiva 2011/70. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 263-265 de mai sus, legiuitorul Uniunii a apreciat că criteriile tehnice de examinare puteau atinge obiectivul durabilității din punctul de vedere al mediului și puteau fi compatibile cu principiul precauției, făcând referire la respectarea cerințelor minime prevăzute în legislația relevantă.

383 În aceste condiții, argumentele Republicii Austria nu sunt de natură să demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate în DGP era susceptibilă să împiedice producerea unor prejudicii semnificative pentru obiectivele de mediu.

384 Având în vedere cele ce precedă, al patrulea aspect al celui de al treilea motiv și al treilea aspect al celui de al patrulea motiv sunt nefondate.

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a riscurilor legate de funcționarea normală a centralelor nucleare

385 Republica Austria afirmă că, chiar și în perioada de funcționare normală, centralele nucleare emit radiații care, chiar și în doză redusă, cresc riscurile de cancer și ale căror efecte, în orice caz, nu sunt bine documentate și nu au fost examinate în rapoartele reținute de Comisie. Potrivit Republicii Austria, rezultă de aici o încălcare a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia și a principiului precauției.

386 Comisia contestă această argumentație.

387 În această privință, este suficient să se constate că raportul CCC conține o analiză detaliată a efectelor radioactivității, în secțiunile 3.4 și 4.3.

388 În special, din raportul CCC reiese că expunerea anuală medie a publicului legată de efectele imputabile producției de energie electrică din energie nucleară este de aproximativ 0,2 microsievert (μSv), adică de patru ori mai mică decât doza medie anuală provenită din fondul natural de radiații.

389 Or, Republica Austria nu demonstrează că constatările Comisiei întemeiate pe acest raport sunt lipsite de plauzibilitate, în măsura în care se limitează să citeze un studiu pentru a susține că efectele radiațiilor în doză mică nu sunt bine documentate.

390 În plus, după cum subliniază Comisia, acquis-ul Euratom stabilește cerințe stricte în materie de radioprotecție. Astfel, articolul 2 litera (b) din Tratatul Euratom prevede stabilirea unor norme unitare de securitate pentru protecția sanitară a populației și a lucrătorilor, iar articolul 30 din acesta definește „normele de bază” cu privire la protecția sănătății populației și lucrătorilor împotriva pericolelor care rezultă din radiațiile ionizante. În acest cadru, Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO 2014, L 13, p. 1) stabilește norme de securitate de bază uniforme pentru protecția sănătății persoanelor care fac obiectul expunerii profesionale, medicale și al expunerii publice, împotriva pericolelor cauzate de radiațiile ionizante.

391 Or, criteriile tehnice de examinare stabilite de regulamentul atacat cu privire la activitățile nucleare fac trimitere în mod expres la această directivă.

392 Prin urmare, susținerile Republicii Austria nu demonstrează că Comisia nu și-a bazat aprecierea riscurilor de radiații în doză mică în cursul exploatării normale a centralelor nucleare pe dovezi științifice concludente.

393 Pentru aceste motive, al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv este nefondat.

– Cu privire la al cincilea aspect al celui de al treilea motiv și la al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiate pe atingerea adusă obiectivului de adaptare la schimbările climatice

394 În cadrul celui de al cincilea aspect al celui de al treilea motiv, Republica Austria arată că regulamentul atacat încalcă criteriul DNSH în raport cu obiectivul de adaptare la schimbările climatice prevăzut la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia, având în vedere că, în esență, frecvența și durata perioadelor de secetă au crescut semnificativ în ultimii 20 de ani ca urmare a schimbărilor climatice și se admite că consecințele schimbărilor climatice au și vor avea din ce în ce mai multe efecte negative asupra energiei nucleare.

395 În cadrul celui de al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Austria susține în esență că regulamentul atacat este contrar articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia, în măsura în care, pe de o parte, criteriile tehnice de examinare sunt insuficiente și nu permit excluderea cu certitudine a riscurilor specifice legate de necesarul de apă de răcire și, pe de altă parte, acestea nu se bazează pe dovezi științifice concludente.

396 În special, Republica Austria subliniază că necesarul semnificativ de apă al centralelor nucleare determină defecțiuni în perioadele de caniculă sau de secetă, ceea ce dovedește că activitatea agravează de asemenea efectele negative actuale și preconizate ale climei asupra activității înseși, întrucât continuitatea operațiunilor nu mai este garantată în asemenea condiții.

397 Comisia, susținută de Republica Franceză, de Republica Polonă și de România, contestă această argumentație.

398 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia, se consideră că o activitate prejudiciază în mod semnificativ adaptarea la schimbările climatice, în cazul în care activitatea respectivă duce la creșterea efectului negativ al climatului actual și al climatului preconizat în viitor asupra activității în sine sau asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor.

399 Pentru a preveni un asemenea prejudiciu, regulamentul atacat prevede, în anexele I și II la acesta, sub titlul „Utilizarea durabilă și protecția resurselor de apă și a celor marine”, criteriile tehnice de examinare referitoare la principiul de a nu prejudicia în mod semnificativ resursele de apă sau marine, potrivit cărora:

„Riscurile de degradare a mediului legate de menținerea calității apei și de evitarea stresului hidric sunt identificate și abordate, în conformitate cu un plan de gestionare a utilizării și protecției apei, elaborat în consultare cu părțile interesate în cauză.

Pentru a limita anomaliile termice legate de evacuarea căldurii reziduale, operatorii de centrale nucleare situate în zone necostiere care utilizează răcirea umedă cu o singură trecere prin extragerea de apă dintr-un râu sau dintr-un lac controlează:

(a) temperatura maximă a corpului de apă dulce receptor după amestecare și

(b) diferența maximă de temperatură dintre apa de răcire deversată și corpul de apă dulce receptor.

Controlul temperaturii se realizează în conformitate cu condițiile individuale de acordare a licenței pentru operațiunile respective, după caz, sau cu valorile-prag în conformitate cu dreptul Uniunii [sau cu valorile-prag în conformitate cu cadrul de reglementare al Uniunii].”

400 Or, Republica Austria nu contestă capacitatea acestor criterii tehnice de examinare de a garanta că activitățile legate de energia nucleară nu duc la creșterea efectului negativ al climatului actual și al climatului preconizat în viitor asupra activității în sine sau asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia și, în particular, nu cresc riscurile de secetă. Astfel, ea afirmă că criteriile menționate nu permit excluderea cu certitudine a riscurilor specifice legate de necesarul de apă de răcire.

401 În ceea ce privește argumentul Republicii Austria întemeiat în esență pe faptul că energia nucleară și-ar pierde o parte din utilitatea sa într-un scenariu de secete mai frecvente și mai acute, trebuie arătat că acesta are un caracter prea speculativ pentru a fi în măsură să demonstreze existența unei erori vădite de apreciere din partea Comisiei. Astfel, deși se poate considera că producerea unor asemenea secete ține de consensul științific, amploarea eventualelor efecte asupra funcționării înseși a centralelor nucleare în toate zonele geografice ale Uniunii, la rândul său, face doar obiectul unor supoziții.

402 În aceste condiții, afirmația potrivit căreia activitățile nucleare prejudiciază în mod semnificativ obiectivul de adaptare la schimbările climatice trebuie respinsă.

403 Așadar, criteriile tehnice de examinare urmăresc, după cum se prevede la articolul 10 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia, să determine condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice. Astfel cum reiese din articolul 10 alineatul (3) litera (b) din regulamentul menționat, aceste criterii au de asemenea ca scop să determine, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare au fost stabilite, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective.

404 Prin urmare, respectarea articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia nu poate fi apreciată făcând abstracție de criteriile tehnice de examinare adoptate tocmai pentru a pune în aplicare această dispoziție.

405 Argumentele Republicii Austria nu sunt, așadar, de natură să demonstreze că regulamentul atacat este afectat de o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește condiția prevăzută la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia.

406 Cu titlu subsidiar, Republica Austria susține că regulamentul atacat este afectat de vicii de evaluare și de o motivare insuficientă în ceea ce privește obiectivul de mediu de adaptare la schimbările climatice, în măsura în care nici Comisia, nici experții săi nu au verificat dacă energia nucleară prejudiciază acest obiectiv de mediu.

407 Cu toate acestea, după cum reiese din considerentul (7) al regulamentului atacat, în care se face referire la raportul CCC și care face astfel parte din motivarea regulamentului menționat în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 216 de mai sus, Comisia și-a motivat corespunzător cerințelor legale aprecierea potrivit căreia energia nucleară nu prejudicia în mod semnificativ obiectivele urmărite de articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia.

408 În ceea ce privește criteriile tehnice de examinare, mai întâi, Republica Austria susține că regulamentul atacat încalcă articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia în raport cu obiectivul de mediu de adaptare la schimbările climatice, din moment ce, pe de o parte, măsura în care criteriile tehnice de examinare care figurează în anexa I la regulamentul atacat se bazează pe dovezi științifice concludente în materie de energie nucleară nu este clară și, pe de altă parte, în orice caz, avizele disponibile cu privire la energia nucleară nu se pronunță în legătură cu acest aspect.

409 În această privință, trebuie arătat că, la pagina 357 din raportul său, în linia din tabelul intitulat „adaptarea la schimbările climatice”, CCC a arătat următoarele:

„Activitatea respectă criteriile enunțate în apendicele E la prezenta anexă.

1. Prelungirea duratei de funcționare a centralelor nucleare existente

Respectarea nivelurilor de referință în materie de securitate [ale] WENRA pentru reactoarele existente și [prevăzute de Directiva 2009/71] garantează capacitatea instalației existente de a face față riscurilor naturale extreme (cum ar fi inundațiile și condițiile meteorologice extreme) care ar putea rezulta din schimbările climatice viitoare.

Reziliența centralelor nucleare ale [Uniunii] față de riscurile naturale extreme (inclusiv cutremure) a fost demonstrată în cadrul exercitării testelor de rezistență ale [Uniunii].

2. Construirea și exploatarea de noi centrale nucleare

Respectarea obiectivelor de siguranță [ale] WENRA pentru noile centrale nucleare și respectarea [Directivei 2009/71] garantează capacitatea noii instalații de a face față riscurilor naturale extreme (cum ar fi inundațiile și condițiile meteorologice extreme) care ar putea rezulta din schimbările climatice viitoare."

410 Apendicele E, care figurează la pagina 369 din raportul CCC, conține precizări referitoare la evaluarea riscurilor climatice și a vulnerabilității, inclusiv o tipologie a riscurilor climatice.

411 Rezultă că CCC a efectuat o evaluare a riscurilor legate de adaptarea la schimbările climatice.

412 Prin urmare, argumentul potrivit căruia nu este clar în ce măsură criteriile tehnice de examinare care figurează în anexa I la regulamentul atacat se bazează pe dovezi științifice concludente în materie de energie nucleară în legătură cu criteriul adaptării la schimbările climatice, precum și argumentul potrivit căruia avizele disponibile nu s-ar pronunța cu privire la acest aspect nu pot fi admise.

413 În continuare, Republica Austria critică faptul că criteriile tehnice de examinare enunțate în anexa I la regulamentul atacat se limitează, pentru energia nucleară, în scopul prevenirii unor prejudicii semnificative pentru obiectivul de adaptare la schimbările climatice, să facă trimitere la apendicele A din anexa I la Regulamentul delegat 2021/2139, precum și la Directiva 2009/71 și la orientările AIEA și WENRA în ceea ce privește pericolele naturale extreme. Nu ar fi posibil, în aceste condiții, să se abordeze în mod corespunzător și cu atât mai puțin să se excludă cu certitudine riscurile specifice legate de necesarul de apă de răcire și de utilizarea acesteia, care ar duce, în ceea ce privește energia nucleară, la efecte negative importante, în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia.

414 În plus, potrivit Republicii Austria, apendicele A la anexa I la Regulamentul delegat 2021/2139 cuprinde o obligație procedurală de a efectua o evaluare a riscurilor climatice și a vulnerabilității. În această privință, Republica Austria consideră că, în măsura în care apendicele A obligă de asemenea operatorii economici la dezvoltarea și la punerea în aplicare a unor „soluții de adaptare", această obligație rămâne vagă și, în orice caz, limitată la o „reducere substanțială" a „celor mai semnificative riscuri climatice". În opinia sa, aceasta permite atenuarea atingerii aduse de energia nucleară obiectivului de mediu de adaptare la schimbările climatice, în condițiile în care ar fi necesar să se excludă în totalitate o atingere atât de importantă. Republica Austria susține că criteriile „ar trebui" de asemenea să asigure că „se pun în aplicare soluții de adaptare care vizează reducerea la minimum sau evitarea eventualelor pierderi sau impacturi asupra continuității activității", astfel cum ar reieși din considerentul (51) al Regulamentului delegat 2021/2139, și că obligațiile prevăzute în apendicele A la acest regulament nu sunt suficiente, în special pentru a ține seama de consecințele specifice ale schimbărilor climatice.

415 În această privință, este suficient să se arate că, astfel cum recunoaște Republica Austria, aceste criterii tehnice de examinare permit atenuarea atingerii aduse de energia nucleară obiectivului de mediu de adaptare la schimbările climatice.

416 În plus, argumentul potrivit căruia ar fi necesar să se excludă în totalitate o atingere atât de importantă trebuie respins în măsura în care ar echivala cu a se impune Comisiei o abordare „risc zero”, contrar celor prevăzute de jurisprudență (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99, EU:T:2002:209, punctele 144-147).

417 Pe de altă parte, afirmația potrivit căreia trimiterea la Directiva 2009/71, precum și la orientările AIEA și ale WENRA nu permite excluderea efectelor negative nu este de natură să demonstreze că regulamentul atacat ar fi afectat de o eroare vădită de apreciere, în măsura în care nu este suficient susținută, având în vedere că Comisia a urmat abordarea prevăzută la articolul 17 din Regulamentul privind taxonomia, astfel cum a fost interpretat în lumina considerentului (40) al regulamentului menționat (a se vedea punctele 263-265 de mai sus). De asemenea, pentru motive similare celor expuse la punctul 401 de mai sus, critica referitoare la pretinsa neluare în considerare a necesarului de apă de răcire în viitor nu poate fi primită.

418 Republica Austria adaugă că, pentru instalațiile existente, în conformitate cu dispozițiile menționate, sunt necesare *a priori* îmbunătățiri ale securității numai în măsura în care acestea sunt considerate viabile în mod rezonabil, ceea ce ar fi vag și insuficient de ambițios. În special, factorii de localizare care amenință siguranța instalațiilor nu ar exclude eligibilitatea acestora pentru taxonomie, întrucât factorii respectivi, precum amplasarea râurilor amenințate de secare, nu ar putea fi modificați „în mod rezonabil”.

419 Cu toate acestea, întrucât criteriul respectiv privind îmbunătățirea rezonabilă din punct de vedere practic, utilizat la punctul 2 din secțiunea 4.28 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, este prevăzut de Directiva 2009/71 în ceea ce privește instalațiile existente, utilizarea sa în regulamentul atacat nu poate caracteriza o eroare vădită de apreciere a Comisiei pentru motive analoage celor prezentate la punctele 263-265 de mai sus.

420 În sfârșit, Republica Austria afirmă că punerea în aplicare a unor soluții de adaptare și îmbunătățirea standardelor de securitate nu permit să se concluzioneze că nu există efecte negative în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia. Astfel, obiectivul de mediu al adaptării la schimbările climatice nu s-ar limita la garantarea securității omului și a naturii, ci ar acoperi și alte obiective subordonate, precum accesibilitatea și stabilitatea aprovizionării cu energie și cu apă. Or, potrivit Republicii Austria, aceste obiective sunt repuse în discuție în mod considerabil atunci când centralele nucleare sunt oprite în caz de canicule sau de secetă, temperatura autorizată a apei de răcire injectate este ridicată sau trebuie puse în aplicare soluții de adaptare costisitoare, presupunând că acestea chiar sunt posibile.

421 Cu toate acestea, după cum s-a arătat deja la punctul 401 de mai sus, trebuie să se considere că scenariul avut în vedere de Republica Austria, întemeiat în esență pe faptul că încălzirea climatică ar avea asemenea consecințe asupra funcționării centralelor încât acestea și-ar pierde utilitatea ca sursă de energie, are un caracter prea speculativ pentru a demonstra existența unei erori vădite de apreciere a Comisiei.

422 În această privință, împrejurarea că analiza Comisiei face obiectul unor contestații în literatura științifică nu poate fi suficientă, ca atare, pentru a repune în discuție această concluzie, dat fiind că, în temeiul jurisprudenței citate la punctul 212 de mai sus, Comisia dispune de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește evaluarea studiilor științifice, precum și alegerea studiilor care trebuie să prevaleze asupra celorlalte.

423 Având în vedere cele ce precedă, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze o încălcare, prin regulamentul atacat, a criteriului DNSH în raport cu obiectivul de adaptare la schimbările climatice prevăzut la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia.

424 Al cincilea aspect al celui de al treilea motiv și al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie, așadar, respinse.

– Cu privire la al șaselea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a cerinței unei evaluări a ciclului de viață

425 Potrivit Republicii Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, regulamentul atacat încalcă articolul 17 alineatul (2) și articolul 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia, în măsura în care în esență se bazează pe o evaluare care nu ia în considerare suficient întregul ciclu de viață al energiei nucleare, și anume extracția și prelucrarea minereului de uraniu, rafinarea, conversia, îmbogățirea uraniului, ansamblurile de combustibili, transportul și potențialele conflicte armate.

426 În special, Republica Austria afirmă că Comisia a omis în mod expres să includă extracția și prelucrarea uraniului în regulamentul atacat ca urmare a criticilor SCHEER, cu privire la care ar fi admis astfel evaluarea ciclului de viață potrivit căreia respectarea standardelor de mediu care corespund, cel puțin în esență, celor ale Uniunii nu poate fi garantată pentru activitățile respective. În această privință, Republica Austria subliniază că raportul CCC constatase de asemenea cel puțin un risc ridicat de atingeri semnificative aduse mai multor obiective de mediu, apreciind în același timp că acest risc ar trebui exclus printr-o trimitere la prevederile dreptului Uniunii în criteriile tehnice de examinare. În măsura în care Comisia nu a urmat acest aviz al CCC, Republica Austria consideră că ar fi admis astfel în mod implicit în regulamentul atacat existența unui prejudiciu semnificativ adus obiectivelor de mediu în stadiul extracției și al prelucrării uraniului și, în consecință, că regulamentul atacat ar fi afectat de o eroare vădită de apreciere.

427 Comisia, susținută de Republica Franceză, de Ungaria, de Republica Polonă și de România, contestă această argumentație.

428 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, la evaluarea unei activități economice pe baza criteriului DNSH se ține seama atât de efectul activității în sine asupra mediului, cât și de efectul asupra mediului al produselor și serviciilor furnizate de activitatea respectivă pe durata întregului lor ciclu de viață, în special luând în considerare producția, utilizarea și scoaterea din uz a respectivelor produse și servicii.

429 În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia, criteriile tehnice de examinare trebuie să țină seama de ciclul de viață, inclusiv de dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, luând în considerare atât efectul asupra mediului al activității economice în sine, cât și efectul asupra mediului al produselor și serviciilor furnizate de activitatea economică respectivă, în special prin luarea în considerare a producției, utilizării și scoaterii din uz a respectivelor produse și servicii.

430 Trebuie arătat de asemenea că, potrivit considerentului (40) al Regulamentului privind taxonomia, „[a]tunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare, Comisia ar trebui să garanteze că respectivele criterii sunt întemeiate pe dovezi științifice disponibile, că sunt elaborate ținând seama de analiza ciclului de viață, inclusiv de evaluările existente ale ciclului de viață și că sunt actualizate periodic”.

431 În plus, considerentul (47) al Regulamentului privind taxonomia enunță că „[c]riteriile tehnice de examinare ar putea impune efectuarea unei evaluări a ciclului de viață atunci când este necesară și suficient de fezabilă”.

432 Astfel, atât articolul 17 alineatul (2), cât și articolul 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia vizează în mod specific o anumită activitate economică – precum și produsele sau serviciile rezultate din această activitate – pentru care vor fi stabilite criterii tehnice de examinare.

433 În plus, articolul 17 alineatul (2) și articolul 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia nu impun Comisiei să efectueze o evaluare a ciclului de viață al tuturor activităților economice, ci doar luarea în considerare a ciclului de viață.

434 Prin urmare, după cum arată Comisia, atât din modul de redactare a articolului 17 alineatul (2), cât și a articolului 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia reiese că cerința luării în considerare a ciclului de viață al unei activități nu se extinde neapărat la activitățile care se situează în amonte sau în aval de activitatea economică în cauză.

435 Această interpretare nu este repusă în discuție de faptul că, potrivit Recomandării 2013/179/UE a Comisiei din 9 aprilie 2013 privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO 2013, L 124, p. 1), menționată în regulamentul atacat, toate activitățile de la etapa de extracție de materii prime trecând prin etapele de prelucrare, distribuție, depozitare, utilizare și eliminare sau reciclare ar trebui luate în considerare la calcularea amprentei de mediu.

436 Astfel, scopul acestei recomandări nu este de a evalua contribuția unei activități la atenuarea schimbărilor climatice sau la posibilele prejudicii cauzate de această activitate obiectivelor de mediu definite în Regulamentul privind taxonomia.

437 În plus, trebuie arătat că abordarea urmată de Comisie în regulamentul atacat nu este proprie energiei nucleare, ci a fost reținută în privința altor activități acoperite de taxonomie, în special a instalațiilor de producere a energiei electrice din energii regenerabile care implică și extracția de materii prime sau de pământuri rare pentru construirea și întreținerea lor.

438 Rezultă că Comisia nu a încălcat articolul 17 alineatul (2) și articolul 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia prin faptul că nu a ținut seama, la stabilirea criteriilor tehnice de examinare, de considerațiile legate de ciclul de viață al activităților economice, precum activitățile de extracție și de prelucrare a minereului de uraniu, de rafinare, de conversie, de îmbunătățire a uraniului, de asamblare de combustibili și de transport, care sunt activități situate în amonte sau în aval de activitățile legate de energia nucleară menționate de regulamentul atacat.

439 Trebuie arătat de asemenea că efectele activităților de dezafectare și de eliminare a deșeurilor radioactive și a combustibilului nuclear uzat au fost luate în considerare de Comisie în evaluarea criteriului DNSH, astfel cum reiese din considerentele (3) și (7) ale regulamentului atacat.

440 În aceste condiții, împrejurările invocate de Republica Austria, în care, în primul rând, Comisia nu a inclus aceste activități în taxonomie în urma rapoartelor SCHEER și CCC, în al doilea rând, prelucrarea, conversia, îmbogățirea și asamblarea combustibililor ar fi în esență efectuate de state terțe sau chiar, în al treilea rând, Comisia ar fi recunoscut în mod implicit prejudiciul cauzat mediului de aceste activități nu sunt de natură, prin ele însele, să demonstreze că regulamentul atacat ar fi afectat de o eroare vădită de apreciere.

441 Astfel, articolele 17 și 19 din Regulamentul privind taxonomia, în măsura în care vizează anumite activități care trebuie definite de Comisie, nu o împiedică pe aceasta să considere activitățile identificate de Republica Austria ca fiind autonome în raport cu activitățile de producere a energiei nucleare care fac obiectul regulamentului atacat.

442 Pe de altă parte, contrar celor susținute de Republica Austria, Comisia nu era obligată să ia în considerare, în evaluarea ciclului de viață al utilizării energiei nucleare civile, aspectele legate de efectele conflictelor armate, ale sabotajelor și ale riscurilor de abuz și de proliferare a utilizărilor civile și militare ale energiei nucleare în aprecierea unui prejudiciu semnificativ pentru obiectivele de mediu.

443 Astfel, nici din modul de redactare a articolului 17 din Regulamentul privind taxonomia, nici din vreo altă dispoziție a acestui regulament nu reiese că elementele respective ar trebui luate în considerare la elaborarea criteriilor tehnice de examinare.

444 În sfârșit, Republica Austria afirmă că regulamentul atacat este afectat de „vicii de evaluare și de motivare” aferente tuturor aspectelor luării în considerare a ciclului de viață al energiei nucleare.

445 Cu toate acestea, din moment ce Comisia nu era obligată să ia în considerare ciclul de viață al activităților situate în amonte sau în aval de activitățile economice legate de energia nucleară, nu i se poate reproșa că nu a motivat suficient aceste elemente pe care le-a considerat ca nefăcând parte din ciclul de viață al acestor din urmă activități.

446 Al șaselea aspect al celui de al treilea motiv este, așadar, nefondat.

– Cu privire la al șaselea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe caracterul contradictoriu și insuficient al dispozițiilor anexei II la regulamentul atacat referitoare la prevenirea prejudiciilor semnificative care rezultă din accidentele grave la reactoare și din depozitarea definitivă a deșeurilor cu un grad ridicat de radioactivitate

447 Republica Austria susține că dispozițiile care figurează în anexa II la regulamentul atacat referitoare la prevenirea prejudiciilor semnificative care rezultă din accidentele grave la reactoare și din depozitarea definitivă a deșeurilor cu un grad ridicat de radioactivitate sunt contradictorii și insuficiente în raport cu criteriile DNSH stabilite în anexa I la regulamentul atacat. Astfel, anexa II la regulamentul atacat nu ar conține drept criterii de prevenire a unor prejudicii semnificative pentru obiectivele de mediu decât pe cele enunțate în anexa I la regulamentul atacat cu titlu de „Criterii suplimentare aferente principiului «de a nu aduce prejudicii semnificative» (DNSH)”. Republica Austria face trimitere în această privință la argumentele invocate în cadrul primului aspect al celui de al treilea motiv, al primului aspect al celui de al patrulea motiv, al celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, al celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, al celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv și al celui de al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, care privesc nivelul de protecție și riscurile de accidente grave la reactoare și de depozitare definitivă a deșeurilor cu un grad ridicat de radioactivitate. Republica Austria deduce

de aici că nelegalitățile invocate anterior afectează dispozițiile care figurează în anexa II la regulamentul atacat, precum și dispozițiile regulamentului menționat care se referă la acestea, în măsura în care coincid cu anexa I la regulamentul atacat.

448 Republica Austria adaugă că anexa II la regulamentul atacat nu conține niciunul dintre criteriile enumerate în „criteriile generale” la începutul anexei I la regulamentul menționat. Astfel, cele câteva criterii care depășesc cerințele legale în vigoare și care figurează încă în anexa I la acest regulament nu ar fi nici măcar aplicabile potrivit anexei II la regulamentul atacat.

449 Republica Austria mai arată că dispozițiile care figurează în anexa II la regulamentul atacat încalcă articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia și principiul precauției pentru simplul motiv că această anexă nu conține „criterii generale”, deși astfel de criterii generale au fost considerate necesare și inserate în anexa I la regulamentul atacat.

450 Comisia contestă această argumentație.

451 În măsura în care Republica Austria nu a demonstrat că criteriile suplimentare referitoare la criteriul DNSH în ceea ce privește nivelul de protecție (punctele 261-269 de mai sus), precum și riscurile de accidente grave la reactoare (punctele 288-346 de mai sus) și de depozitare definitivă a deșeurilor cu un grad ridicat de radioactivitate (punctele 350-384 de mai sus) erau afectate de o eroare vădită de apreciere, acest argument nu este de natură să demonstreze, în lipsa unor clarificări suplimentare, caracterul contradictoriu și insuficient al dispozițiilor care figurează în anexa II la regulamentul atacat.

452 În plus, trebuie amintit că anexa I la regulamentul atacat stabilește, în temeiul articolului 10 din Regulamentul privind taxonomia, criteriile tehnice de examinare care permit să se determine condițiile în care o activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și dacă activitatea economică prejudiciază în mod semnificativ unul dintre celelalte obiective de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul privind taxonomia.

453 În ceea ce privește anexa II la regulamentul atacat, aceasta stabilește, în temeiul articolului 11 din Regulamentul privind taxonomia, criteriile tehnice de examinare care permit să se determine condițiile în care o activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice și dacă activitatea economică prejudiciază în mod semnificativ vreunul dintre celelalte obiective de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul privind taxonomia.

454 Or, articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, care este pus în aplicare prin criteriile tehnice de examinare care figurează în anexa II la regulamentul atacat, nu aplică criteriul celor mai bune performanțe din sector sau din industrie, prevăzut la articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia.

455 Astfel, în vederea calificării drept contribuție substanțială la adaptarea la schimbările climatice, Comisia nu a impus, contrar calificării drept contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice care figurează în anexa I la regulamentul atacat, respectarea unei condiții mai stricte în ceea ce privește instalațiile de depozitare.

456 Rezultă că divergențele dintre anexa I și anexa II la regulamentul atacat invocate de Republica Austria nu pot demonstra, prin ele însele, o eroare vădită de apreciere, nici o încălcare a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia. În sfârșit, din moment ce divergențele menționate rezultă din articolul 10 alineatul (2) litera (a) și din articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, acestea nu pot demonstra nici o motivare insuficientă.

457 Având în vedere cele ce precedă, al șaselea aspect al celui de al patrulea motiv este nefondat.

– Cu privire la al șaptelea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe „vicii de evaluare și de motivare”

458 Republica Austria invocă, cu titlu subsidiar, „vicii de evaluare și de motivare” în legătură cu criteriile tehnice de examinare, în ceea ce privește printre altele accidentele grave la reactoare, depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate, obiectivul de mediul de adaptare la schimbările climatice și criteriile generale referitoare la criteriul DNSH, care figurează în anexa II la regulamentul atacat, prin trimitere la argumentele invocate în cadrul celorlalte aspecte ale celui de al patrulea motiv.

459 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, contestă această argumentație.

460 În măsura în care criticile întemeiate pe „vicii de evaluare și de motivare” în ceea ce privește accidentele grave la reactoare, depozitarea definitivă a deșeurilor radioactive de înaltă activitate, obiectivul de mediu de adaptare la schimbările climatice și criteriile generale referitoare la criteriul DNSH, care figurează în anexa II la regulamentul atacat, au fost respinse la punctele 325, 365 și, respectiv, 407 de mai sus, al șaptelea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie de asemenea respins pentru aceleași motive.

461 Având în vedere cele ce precedă, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că, prin includerea activităților economice legate de energia nucleară în activitățile de tranziție și prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru aceste activități, regulamentul atacat ar fi încălcat criteriul DNSH, astfel cum este prevăzut la articolul 17 și la articolul 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, sau principiul precauției.

462 În consecință, al treilea și al patrulea motiv trebuie respinse.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției

463 Republica Austria susține că regulamentul atacat încalcă articolul 11 și articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și principiul precauției, întrucât califică activitățile economice legate de energia nucleară drept activități care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice.

464 Comisia, susținută de Republica Bulgaria și de România, contestă această argumentație.

465 În această privință, trebuie amintit că articolul 11 din Regulamentul privind taxonomia prevede următoarele:

„ (1) O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice atunci când respectiva activitate:

(a) include soluții de adaptare care fie reduc riscul efectului negativ al climatului actual și al celui viitor preconizat asupra acelei activități economice, fie reduc în mod substanțial efectul negativ respectiv, fără a crește riscul unui efect negativ asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor; sau

(b) oferă soluții de adaptare care, în plus față de îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 16, contribuie în mod substanțial la prevenirea sau reducerea riscului efectului negativ al climatului actual și al celui viitor preconizat asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor, fără a crește riscul unui efect negativ asupra altor persoane, asupra naturii sau asupra activelor.

(2) Soluțiile de adaptare menționate la alineatul (1) litera (a) sunt evaluate și ierarhizate în funcție de priorități, utilizând cele mai bune proiecții climatice disponibile și, ca o cerință minimă, previn sau reduc:

(a) efectul negativ specific în funcție de zonă și de context al schimbărilor climatice asupra activității economice; sau

(b) efectul negativ potențial al schimbărilor climatice asupra mediului în care se desfășoară activitatea economică.”

466 În plus, articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia prevede că criteriile tehnice de examinare se bazează pe dovezi științifice concludente și pe principiul precauției.

467 Trebuie de asemenea arătat că, în rubrica intitulată „Contribuția substanțială la adaptarea la schimbările climatice” care figurează în anexa II la regulamentul atacat pentru activitățile care intră sub incidența secțiunilor 4.26-4.28, se indică în esență că activitățile economice în cauză trebuie să fi pus în aplicare soluții fizice și nefizice („soluții de adaptare”) care reduc în mod substanțial cele mai importante riscuri climatice fizice care sunt semnificative pentru activitatea respectivă. În plus, se precizează că riscurile climatice fizice care sunt semnificative pentru activitățile în cauză au fost identificate prin intermediul unei evaluări robuste a riscurilor și a vulnerabilității climatice printre cele enumerate în apendicele A la anexa II la Regulamentul delegat 2021/2139, în care secțiunile 4.26-4.31 au fost inserate prin regulamentul atacat.

468 În primul rând, potrivit Republicii Austria, din moment ce activitățile economice legate de energia nucleară, în sensul regulamentului atacat, afectează negativ obiectivul de mediu de adaptare la schimbările climatice, în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia, acestea nu pot aduce o contribuție substanțială la obiectivul de mediu privind adaptarea la schimbările climatice. Republica Austria face trimitere în această privință la argumentele sale invocate în cadrul celui de al cincilea aspect al celui de al treilea motiv și al celui de al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv.

469 Cu toate acestea, în măsura în care argumentele Republicii Austria nu erau de natură să demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere a criteriului DNSH în ceea ce privește adaptarea la schimbările climatice, în cadrul celui de al cincilea aspect al celui de al treilea motiv și al celui de al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv, reluarea acestor argumente în cadrul prezentului motiv nu poate demonstra, ca atare, că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că activitățile economice legate de energia nucleară aduceau o contribuție substanțială la obiectivul de adaptare la schimbările climatice.

470 În al doilea rând, Republica Austria subliniază că constatarea lipsei unei contribuții substanțiale a activităților economice legate de energia nucleară la adaptarea la schimbările climatice nu poate fi repusă în discuție de formulările cuprinse în anexa II la regulamentul atacat la rubrica „Contribuția substanțială la adaptarea la schimbările climatice”. Într-adevăr, termenul „include”, care figurează la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia, ar impune o contribuție „substanțială” la adaptarea la schimbările climatice, astfel încât nu se poate limita la niciun tip de măsură de adaptare. În plus, cerința ar privi o contribuție substanțială, cu alte cuvinte măsuri de adaptare fizice substanțiale, care trebuie să facă parte integrantă din activitatea economică ca atare. Or, asemenea măsuri nu ar fi definite în anexa II la regulamentul atacat, întrucât criteriile stabilite în anexa II menționată ar coincide în mare măsură cu cele din anexa I la același regulament și ar fi în esență de natură pur procedurală. Potrivit Republicii Austria, din cauza impreciziei modului lor de redactare, nu este posibil să se stabilească dacă și în ce măsură rezultă din acestea soluții de adaptare fizice.

471 Or, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 467 de mai sus, punctul 1 din diferitele criterii tehnice de examinare, în rubrica intitulată „Contribuția substanțială la adaptarea la schimbările climatice” care figurează în anexa II la regulamentul atacat, pentru activitățile care intră sub incidența secțiunilor 4.26-4.28, impune punerea în aplicare a unor soluții fizice și nefizice care reduc în mod substanțial cele mai importante riscuri climatice fizice care sunt semnificative pentru activitatea respectivă. Astfel cum s-a arătat la punctul 2 din această rubrică, riscurile climatice fizice care sunt semnificative pentru activitatea în cauză au fost identificate pe baza riscurilor enumerate în apendicele A la anexa II la Regulamentul delegat 2021/2139, prin efectuarea unei evaluări a riscurilor și a vulnerabilității, cu parcurgerea etapelor detaliate la punctul 2 menționat. Punctele 5 și 6 din rubrica respectivă fac trimitere la acquis-ul Euratom relevant.

472 Argumentul Republicii Austria întemeiat pe lipsa unei soluții fizice și pe caracterul procedural și vag al cerințelor care figurează în anexa II la regulamentul atacat trebuie, așadar, respins.

473 În al treilea rând, Republica Austria arată că criteriile tehnice de examinare prevăzute în anexa II la regulamentul atacat nu abordează efectele pe care le produc valurile de căldură și de răcire asupra securității reactoarelor sau asupra aprovizionării cu energie, esențiale pentru această securitate. Republica Austria adaugă că nu se menționează nici problemele specifice ridicate de climă numai pentru energia nucleară și determinate de creșterea preconizată a conflictelor de interese susceptibile să apară în materie de utilizare a apei între aprovizionarea cu energie și protecția apelor sau în domeniul securității energetice.

474 În această privință, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 467 de mai sus, anexa II la regulamentul atacat face referire la apendicele A la anexa II la Regulamentul delegat 2021/2139. Acest apendice conține o clasificare a pericolelor legate de climă, printre care figurează în special valurile de căldură, valurile de frig și, în cazul riscurilor legate de apă, stresul hidric. În plus, pentru

motive similare celor expuse la punctul 401 de mai sus, afirmația privind neluarea în considerare a problemelor specifice ridicate de climă pentru energia nucleară în viitor are un caracter prea speculativ pentru a fi primită.

475 Argumentul întemeiat pe faptul că criteriile tehnice de examinare în discuție nu ar aborda aceste riscuri climatice trebuie, așadar, respins.

476 În al patrulea rând, Republica Austria arată că articolul 19 alineatul (1) prima teză din Regulamentul privind taxonomia coroborat cu articolul 11 alineatul (3) din acesta impune de asemenea aplicarea criteriului prevăzut la articolul 19 alineatul (1) litera (f) din regulamentul menționat și principiul precauției în cazul criteriilor tehnice de examinare menite să asigure respectarea condițiilor definite la articolul 11 alineatul (1) din regulamentul amintit. Aceasta afirmă că Comisia nu a obținut cunoștințe de specialitate cu privire la aspectul dacă și în ce măsură activitățile economice legate de energia nucleară pot aduce o contribuție substanțială la adaptarea la schimbările climatice. În special, având în vedere consecințele preconizate ale schimbărilor climatice sub forma intensificării secetelor, a secării cursurilor de apă și a creșterii temperaturii apei, nu ar fi avut loc nicio discuție cu privire la riscurile specifice de securitate și la eventualele conflicte de interese la care va fi expusă utilizarea apei (în cele trei sectoare economice reglementate) prin recurgerea la activități economice legate de energia nucleară. Republica Austria deduce de aici, pe de o parte, că este exclus, în lipsa unor expertize pertinente, ca criteriile tehnice de examinare să se bazeze în această privință pe cunoștințe științifice concludente și, pe de altă parte, că principiul precauției nu a putut fi luat în considerare, dat fiind că aplicarea sa presupune constatări complete, precise și definitive și, prin definiție, se aplică și unor astfel de incertitudini științifice legate de aceste constatări.

477 Totuși, contrar celor susținute de Republica Austria, CCC a analizat problema contribuției activităților economice legate de energia nucleară la adaptarea la schimbările climatice la pagina 357 din raportul său. Prin urmare, nu se poate susține că Comisia nu a obținut cunoștințe de specialitate cu privire la aspectul dacă și în ce măsură energia nucleară poate aduce o contribuție substanțială la adaptarea la schimbările climatice. În plus, la pagina 358 din raportul CCC se arată, în ceea ce privește utilizarea durabilă și protecția resurselor de apă și a celor marine, că riscurile de degradare a mediului legate de conservarea calității apei și de prevenirea stresului hidric sunt identificate și abordate, în conformitate cu un plan de gestionare a utilizării și a protecției apei, elaborat în consultare cu părțile interesate relevante. Se face de asemenea trimitere la Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO 2000, L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

478 Astfel, contrar celor susținute de Republica Austria, nu se poate considera că criteriile tehnice de examinare nu se bazează în această privință pe cunoștințe științifice concludente și că principiul precauției nu a putut fi luat în considerare.

479 Având în vedere cele ce precedă, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că regulamentul atacat ar fi fost adoptat cu încălcarea articolului 11 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției, în măsura în care califică energia nucleară drept energie care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice.

480 Prin urmare, al cincilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia

481 Republica Austria afirmă că criteriile tehnice de examinare nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât conțin noțiuni juridice nedeterminate și condiții a căror executare trebuie asigurată numai în viitor, de exemplu pentru planificarea depozitării finale și a utilizării ATF începând cu anul 2025.

482 Comisia, susținută de Republica Bulgaria și de România, contestă această argumentație.

483 Trebuie arătat că, în temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia, criteriile tehnice de examinare stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (3) și al articolului 11 alineatul (3) din acest regulament sunt ușor de utilizat și sunt stabilite într-un mod care să faciliteze verificarea respectării acestora.

484 Or, este suficient să se constate că faptul că criteriile tehnice de examinare se întemeiază pe noțiuni juridice nedeterminate și pe condiții care trebuie respectate în viitor nu este suficient pentru a demonstra, ca atare, că acestea nu sunt ușor de utilizat sau nu sunt stabilite într-un mod care să faciliteze verificarea respectării lor în sensul articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia. În orice caz, nicio cerință nu se opune ca o instituție a Uniunii, în cadrul unei norme pe care o adoptă, să utilizeze o noțiune juridică abstractă, nici nu impune ca o asemenea normă abstractă să menționeze diferitele ipoteze concrete în care aceasta este susceptibilă să se aplice, întrucât toate aceste ipoteze nu pot fi determinate în avans de instituția respectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2022, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-157/21, EU:C:2022:98, punctul 320).

485 În plus, în măsura în care, prin argumentația sa, Republica Austria ar urmări să invoce o încălcare a principiului securității juridice, se poate reaminti că o dispoziție dintr-un act al Uniunii încalcă principiul securității juridice, din cauza lipsei de claritate, numai dacă este atât de ambiguă încât ar împiedica justițiabilii să poată înlătura cu suficientă certitudine eventuale îndoieli privind domeniul de aplicare sau sensul acestei dispoziții (Hotărârea din 24 ianuarie 2024, Volkskreditbank/SRB, T-348/21, nepublicată, EU:T:2024:32, punctul 70).

486 În speță, Republica Austria nu demonstrează că criteriile tehnice de examinare sunt atât de ambigue încât ar împiedica justițiabilii să poată înlătura cu suficientă certitudine eventuale îndoieli privind domeniul de aplicare sau sensul criteriilor respective.

487 Pentru aceste motive, al șaselea motiv este respins.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea finalității și a efectului util al Regulamentului privind taxonomia ca urmare a riscului de fragmentare a pieței

488 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată că, în general, calificarea activităților economice legate de energia nucleară drept durabile riscă să conducă la o fragmentare a pieței contrară finalității Regulamentului privind taxonomia și obligației de a menține efectul util al acestuia.

489 Potrivit Republicii Austria, obligațiile speciale de publicare în ceea ce privește investițiile, mai ales în activități de producere a energiei nucleare, conduc la efectuarea unei diferențieri între o „mai bună” și „mai puțin bună” durabilitate a mediului, contrară spiritului și obiectivului Regulamentului privind taxonomia, care urmărește să asigure transparența prin stabilirea unor criterii uniforme la nivelul Uniunii pentru activitățile durabile din punctul de vedere al mediului.

490 Or, acest obiectiv ar fi repus în discuție de clasificarea activităților economice legate de energia nucleară ca activități durabile în măsura în care, de la anunțarea intenției Comisiei de a califica aceste activități drept durabile, se conturează pe piață chiar fragmentarea pe care legiuitorul Uniunii ar intenționa să o evite. Republica Austria arată că investitorii fac publicitate orientată către produsele financiare „verzi”, „nenucleare”, că investitorii instituționali au declarat deja că nu doresc să investească în produse financiare care implică elemente de energie nucleară sau au luat poziții în acest sens și că, în majoritatea lor, etichetele naționale de finanțare durabilă în Europa exclud în mod explicit activitățile legate de energia nucleară de la eligibilitatea pentru criteriile lor.

491 Comisia, susținută de Republica Bulgaria, de Republica Franceză și de România, contestă această argumentație.

492 Trebuie amintit că, potrivit considerentului (14) al Regulamentului privind taxonomia, pentru a evita fragmentarea pieței și prejudicierea intereselor consumatorilor și ale investitorilor ca urmare a aplicării unor noțiuni divergente privind activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, cerințele naționale pe care trebuie să le respecte participanții la piața financiară sau emitenții pentru a comercializa produse financiare sau obligațiuni corporative ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului ar trebui să se bazeze pe criterii uniforme pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului.

493 În primul rând, trebuie arătat că Regulamentul privind taxonomia urmărește să definească condițiile pentru calificarea anumitor activități economice drept activități durabile din punctul de vedere al mediului, în special la articolul 10 alineatele (1) și (2) din acest regulament, și, în consecință, prin calificarea anumitor activități economice legate de energia nucleară drept durabile în temeiul alineatului (2) al dispoziției menționate, Comisia nu a făcut o diferențiere nejustificată între activități economice.

494 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia clasificarea activităților economice legate de energia nucleară în categoria activităților de tranziție ar fi avut ca efect pe piață o pierdere a adeziunii participanților sau o fragmentare prin elaborarea de produse financiare sau de investiții durabile „nenucleare”, după cum susține Republica Austria, acesta nu este de natură să determine nelegalitatea regulamentului atacat.

495 Într-adevăr, legalitatea unui act al Uniunii nu poate depinde de gradul său de eficacitate, de presupusele comportamente ale actorilor economici și instituționali vizați sau de modul în care acest act este aplicat în practică (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iunie 1998, British Airways ș.a./Comisia, T-371/94 și T-394/94, EU:T:1998:140, punctul 291 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 29 noiembrie 2006, Campoli/Comisia, T-135/05, EU:T:2006:366, punctul 124 și jurisprudența citată).

496 Pentru aceste motive, al șaptelea motiv trebuie de asemenea respins.

Cu privire la al zecelea-al șaisprezecelea motiv, referitoare la activitățile economice legate de sectorul gazelor fosile

497 În ceea ce privește sectorul gazelor fosile, regulamentul atacat definește trei tipuri de activități:

– producerea de energie electrică din combustibili gazoși fosili (noile secțiuni 4.29 din anexele I și II la Regulamentul delegat 2021/2139, introduse în anexele respective prin regulamentul atacat);

– cogenerarea de înaltă eficiență a energiei termice pentru încălzire/răcire și a energiei electrice pe bază de combustibili fosili gazoși (noile secțiuni 4.30 din anexele I și II la Regulamentul delegat 2021/2139, introduse în anexele respective prin regulamentul atacat);

– producerea de energie termică pentru încălzire/răcire din combustibili gazoși fosili într-un sistem eficient de termoficare și răcire centralizată (noile secțiuni 4.31 din anexele I și II la Regulamentul delegat 2021/2139, introduse în anexele respective prin regulamentul atacat) (denumite în continuare, împreună, „activitățile economice legate de gazele fosile”).

498 Pentru fiecare dintre aceste activități, anexa I la regulamentul atacat stabilește criteriile tehnice de examinare pentru a se determina condițiile în care o activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și dacă activitatea economică prejudiciază în mod semnificativ vreunul dintre celelalte obiective de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul privind taxonomia. În ceea ce privește anexa II la regulamentul atacat, aceasta stabilește criteriile tehnice de examinare pentru a se determina condițiile în care o activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice și dacă activitatea economică prejudiciază în mod semnificativ vreunul dintre celelalte obiective de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul privind taxonomia.

Cu privire la al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției

499 Republica Austria, susținută de Marele Ducat al Luxemburgului, arată în esență că regulamentul atacat încalcă articolul 10 alineatul (2) și articolul 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și principiul precauției în măsura în care prevede, pentru activitățile economice legate de gazele fosele, praguri de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW ca medie anuală pe 20 de ani.

500 Republica Austria afirmă că activitățile economice legate de sectorul gazelor fosile nu aduc o contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice, cel puțin în măsura în care sunt autorizate peste pragul-limită de 100 g de CO_2e/kWh, chiar și în cadrul pragurilor-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW.

501 Comisia, susținută de Ungaria, de Republica Polonă și de România, contestă această argumentație.

502 Acest motiv se împarte în opt aspecte, întemeiate, primul, pe existența unor alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon, al doilea, pe lipsa contribuției la tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de carbon în conformitate cu obiectivul de 1,5 °C, al treilea, pe încălcarea cerinței unei evaluări a ciclului de viață, al patrulea, pe întârzieri în ceea ce privește

cele mai bune performanțe din sector sau din industrie, al cincilea, pe un obstacol în calea alternativelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon, al șaselea, pe încălcarea interdicției efectelor de blocaj, al șaptelea, pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia și, cu titlu subsidiar, al optulea, pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din regulamentul menționat, a principiului precauției și pe „vicii de evaluare și de motivare”.

– Cu privire la primul aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe existența unor alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon

503 Republica Austria arată că condiția potrivit căreia nu trebuie să existe o alternativă cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu este îndeplinită, întrucât energiile din surse regenerabile, rețelele inteligente și tehnicile de stocare a energiei și de reducere a consumului sunt tot atâtea alternative disponibile cu emisii scăzute de dioxid de carbon substituibile activităților economice legate de gazele fosile.

504 Republica Austria adaugă că, considerând că alternativele cu emisii scăzute de dioxid de carbon „ar putea să nu fie încă disponibile pe piață”, după cum se arată în considerentele (4) și (6) ale regulamentului atacat, Comisia întemeiază acest regulament pe o „extindere” a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia incompatibilă cu modul de redactare, economia și finalitatea acestei dispoziții pentru motivele dezvoltate în susținerea celui de al doilea motiv.

505 În plus, Republica Austria afirmă că cerința potrivit căreia, în esență, energia și/sau încălzirea/răcirea care urmează să fie înlocuită nu poate fi produsă din surse regenerabile de energie, pe baza unei evaluări comparative cu alternativa regenerabilă cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și fezabilă din punct de vedere tehnic pentru aceeași capacitate identificată, prevăzută la punctul 1 litera (b) subpunctul (ii) din secțiunea 4.29 și la punctul 1 litera (b) subpunctul (iii) din secțiunile 4.30 și 4.31, care figurează în anexa I la regulamentul atacat, conduce la o extindere nelegală a domeniului de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia. Ea consideră că această din urmă dispoziție impune o comparație nu numai cu alternativa „cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor”, dar și cu toate alternativele „fezabile din punct de vedere economic”, și că dispoziția menționată exclude calificarea drept durabilă din punctul de vedere al mediului nu numai atunci când „aceeași capacitate” poate fi obținută cu surse alternative, ci și de îndată ce acestea există.

506 Comisia, susținută de Ungaria, de Republica Polonă și de România, contestă această argumentație.

507 Trebuie amintit, în primul rând, că din considerentul (4) al regulamentului atacat reiese că în esență Comisia a considerat că tranziția ecologică necesită reduceri substanțiale ale emisiilor de GES în sectoare în care alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu sunt viabile în măsura în care acestea nu ar permite garantarea aprovizionării cu energia necesară.

508 În acest scop, Comisia a considerat în esență că era necesar să se prevadă criterii tehnice de examinare pentru activitățile economice legate de gazele fosile, atunci când emisiile de GES provenite de la gazele fosile se situează sub un prag adecvat, dar și în cazul în care aceste tipuri de producție nu respectă încă pragul adecvat menționat anterior.

509 Comisia a apreciat de asemenea că era oportun să se prevadă o abordare alternativă pentru limitarea directă a emisiilor de GES. În cadrul acestei abordări, care ar trebui să producă rezultate similare în cursul unei perioade de 20 de ani, pe de o parte, instalațiile pot ajunge la

astfel de rezultate prin limitarea numărului de ore de funcționare sau prin trecerea anticipată la gaze din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Pe de altă parte, criteriile tehnice de examinare pentru utilizarea gazelor fosile ar trebui de asemenea să garanteze că sunt disponibile elemente solide care demonstrează că aceeași capacitate de energie nu poate fi generată din surse regenerabile și că sunt puse în aplicare planuri eficace pentru fiecare instalație, în conformitate cu cele mai bune performanțe din sector, pentru a trece în întregime la surse regenerabile de energie sau la gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon până la o anumită dată.

510 În al doilea rând, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 164-169 de mai sus, condiția potrivit căreia nu există o alternativă viabilă din punct de vedere tehnologic și economic cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon, prevăzută la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, implică luarea în considerare a aspectelor legate de siguranța aprovizionării.

511 În al treilea rând, rezultă că trebuie respins argumentul potrivit căruia articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia exclude calificarea drept durabilă din punctul de vedere al mediului nu numai atunci când „aceeași capacitate” poate fi atinsă cu surse alternative, ci și de îndată ce acestea există.

512 Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 164-169 de mai sus, condiția prevăzută la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, potrivit căreia nu există o alternativă viabilă din punct de vedere tehnologic și economic cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon, implică luarea în considerare a aspectelor legate de siguranța aprovizionării. Or, interpretarea reținută de Republica Austria ar încălca cerința privind siguranța aprovizionării.

513 În al patrulea rând, contrar celor arătate de Republica Austria, cerința potrivit căreia energia care urmează să fie înlocuită nu poate fi produsă din surse regenerabile de energie, pe baza unei evaluări comparative cu alternativa regenerabilă cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și fezabilă din punct de vedere tehnic pentru aceeași capacitate identificată, prevăzută la punctul 1 litera (b) subpunctul (ii) din secțiunea 4.29 și la punctul 1 litera (b) subpunctul (iii) din secțiunile 4.30 și 4.31 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, nu este nelegală în măsura în care ar conduce la extinderea domeniului de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia pentru a include în această dispoziție cerința siguranței aprovizionării.

514 Prin urmare și această cerință urmărește să asigure imperativul privind siguranța aprovizionării, în conformitate cu interpretarea care reiese din cuprinsul punctelor 164-169 de mai sus, garantând că sunt disponibile elemente solide care demonstrează că aceeași capacitate de energie nu poate fi generată din surse regenerabile, potrivit abordării Comisiei descrise la punctul 509 de mai sus. Prin urmare, aceasta nu rezultă din extinderea domeniului de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

515 În al cincilea rând, trebuie arătat că, potrivit modelelor Comisiei, bazate pe evaluarea impactului care însoțește Comunicarea COM(2020) 562 final din 17 septembrie 2020, intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor”, centralele electrice pe gaz erau necesare în calitate de capacități de tranziție și de rezervă în condițiile actuale ale tehnologiei și ale pieței, în măsura în care Uniunea va avea nevoie de noi capacități de gaze cuprinse între 23 și 31 de gigawați (GW) în perioada 2020-2030.

516 Or, afirmațiile Republicii Austria întemeiate pe afirmațiile platformei nu permit să se demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că alternativele cu emisii scăzute de dioxid de carbon pot să nu fie încă disponibile pe piață și nu ar permite garantarea siguranței aprovizionării.

517 Astfel, simpla afirmație potrivit căreia există alternative viabile bazate pe energiile din surse regenerabile nu este suficientă pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierea Comisiei.

518 Prin urmare, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că nu ar fi îndeplinită condiția potrivit căreia nu trebuie să existe o alternativă cu emisii scăzute de dioxid de carbon, prevăzută la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

519 Pentru aceste motive, primul aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe lipsa unei contribuții la tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de carbon în conformitate cu obiectivul de 1,5 °C

520 Republica Austria arată în esență că pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2 e/kW, utilizate în anexa I la regulamentul atacat, nu sunt compatibile cu obiectivul de 1,5 °C stabilit prin Acordul de la Paris și cu subobiectivele corespunzătoare ale Uniunii pentru anii 2030 și 2050 și că celelalte criterii tehnice de examinare nu permit să se contribuie la atenuarea schimbărilor climatice.

521 Comisia, susținută de România și Republica Polonă, contestă această argumentație.

522 Trebuie amintit că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia prevede că activitatea economică în cauză, printre altele, sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, inclusiv prin eliminarea treptată a emisiilor de GES, în special a emisiilor provenite din combustibili fosili solizi.

523 Rezultă de asemenea din considerentul (41) al Regulamentului privind taxonomia că activitățile care intră sub incidența articolului 10 alineatul (2) din acest regulament trebuie să sprijine, urmând o traiectorie credibilă, tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, inclusiv prin eliminarea treptată a emisiilor de GES.

524 Astfel, articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia impune Comisiei să se asigure că o activitate economică care intră sub incidența acestei dispoziții sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic și urmărește să reducă creșterea temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, inclusiv prin eliminarea treptată a emisiilor de GES.

525 Din articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia rezultă că aprecierile Comisiei ar fi lipsite de plauzibilitate și afectate de o eroare vădită de apreciere dacă Republica Austria ar demonstra că, contrar celor considerate în esență de Comisie în regulamentul atacat, criteriile tehnice de examinare nu sunt de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES.

526 În această privință, referitor la producerea de energie electrică din combustibili gazoși fosili (secțiunea 4.29 care figurează în anexa I la regulamentul atacat), în cadrul criteriului tehnic de examinare referitor la contribuția substanțială la atenuarea schimbărilor climatice, punctul 1 litera (b) din secțiunea 4.29 care figurează în anexa I la regulamentul atacat prevede următoarele:

„Instalațiile pentru care se acordă autorizația de construire până la 31 decembrie 2030 îndeplinesc toate condițiile următoare:

(i) emisiile directe de GES ale activității sunt mai mici de 270 g [de] CO2e/kWh de energie produsă sau emisiile directe anuale de GES ale activității nu depășesc o medie de 550 kg [de] CO2e/kW din capacitatea instalației pe o perioadă de 20 de ani;

(ii) energia care urmează să fie înlocuită nu poate fi produsă din surse regenerabile de energie, pe baza unei evaluări comparative cu alternativa regenerabilă cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și fezabilă din punct de vedere tehnic pentru aceeași capacitate identificată; rezultatul acestei evaluări comparative se publică și face obiectul unei consultări a părților interesate;

(iii) activitatea înlocuiește o activitate existentă de producere a energiei electrice cu emisii ridicate care utilizează combustibili fosili solizi sau lichizi;

(iv) capacitatea de producție nou-instalată nu depășește capacitatea instalației înlocuite cu mai mult de 15 %;

(v) instalația este proiectată și construită în vederea utilizării de combustibili gazoși din surse regenerabile și/sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, iar trecerea la utilizarea exclusivă de combustibili gazoși din surse regenerabile și/sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon are loc până la 31 decembrie 2035, în conformitate cu un angajament și un plan verificabil aprobate de organul de conducere al întreprinderii;

(vi) înlocuirea conduce la reducerea cu cel puțin 55 % a emisiilor de GES pe durata de viață a capacității de producție nou-instalate;

(vii) în cazul în care activitatea se desfășoară pe teritoriul unui stat membru în care se utilizează cărbune pentru producerea de energie, statul membru respectiv s-a angajat să elimine treptat producția de energie din cărbune […]”

527 Pragul-limită de 270 g de CO_2e/kWh de energie produsă este de asemenea utilizat în criteriile tehnice de examinare pentru cogenerarea de înaltă eficiență a energiei termice pentru încălzire/răcire și a energiei electrice pe bază de combustibili fosili gazoși (secțiunea 4.30 care figurează în anexa I la regulamentul atacat) și producerea de energie termică pentru încălzire/răcire din combustibili gazoși fosili într-un sistem eficient de termoficare și răcire centralizată (secțiunea 4.31 care figurează în anexa I la regulamentul atacat).

528 În primul rând, Republica Austria arată că TEG apreciază că pragul-limită de 100 g de CO_2e/kWh încadrează din punct de vedere științific respectarea condiției care constă în sprijinirea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic și acesta ar trebui redus la fiecare cinci ani, amintind totodată că TEG a indicat de asemenea că pragul respectiv nu putea fi respectat de centralele pe gaz tradiționale, ci numai de cele care utilizează tehnologia de captare și de sechestrare a carbonului. Aceasta subliniază de asemenea că platforma a considerat că

pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW nu erau compatibile cu obiectivele climatice ale Uniunii și ale Acordului de la Paris și că Comisia a considerat că această limită de 100 g de CO_2e/kWh este determinantă, în special pentru celelalte activități calificate drept activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice în Regulamentul delegat 2021/2139, și pentru energia nucleară.

529 *Primo*, trebuie arătat că, în raportul final al TEG, s-a arătat ceea ce urmează în privința pragului de 100 g de CO_2e/kWh:

„Se propune un prag global și neutru din punct de vedere tehnologic al intensității emisiilor de 100 g [de] CO_2[e]/kWh pentru producerea de energie electrică, producerea de energie termică și cogenerarea energiei termice și a energiei electrice. Acest prag va fi redus o dată la cinci ani, în conformitate cu obiectivele de politică stabilite pentru a atinge zero emisii nete până în 2050. […]

Metoda de selecție a pragului de intensitate a emisiilor

Traiectoria anuală a emisiilor din sectorul electric al [Uniunii] va trebui să atingă zero emisii nete până în 2050, în conformitate cu Acordul de la Paris […] și cu alte angajamente politice privind clima și energia.

Calculul pragului de 100 g de CO_2e/kWh se bazează pe obiectivele politice de emisii viitoare autorizate din sectorul energiei electrice, împărțite în funcție de evoluția preconizată a cererii de energie electrică.

Pragul va fi stabilit la o valoare unică pentru toate investițiile noi în producția de energie electrică, până la o revizuire ulterioară a acestuia. Pragul se aplică de asemenea producerii de energie termică pentru încălzire/răcire și cogenerării de energie termică și electrică.

Pentru ca o anumită investiție sau activitate să fie compatibilă cu această traiectorie, emisiile sale medii pe durata de viață fizică sau 40 de ani (luându-se în considerare durata cea mai scurtă) trebuie să fie sub prag.

[…]

Pragul a fost stabilit după cum urmează:

– Datele istorice privind emisiile din sectorul energiei electrice și cererea de energie electrică pentru UE 28 provin de la Eurostat.

– Emisiile viitoare sunt în conformitate cu angajamentele politice ale [Uniunii] pentru sectorul [sistemului de comercializare a cotelor de emisii] (-43 % până în 2030), apoi scad linear până la zero până în 2050. Se presupune că cererea viitoare de energie electrică (producția netă) va crește în conformitate cu scenariul de referință PRIMES 2016 al UE.

– Prin împărțirea emisiilor preconizate din sectorul energiei electrice la cererea planificată de energie electrică, se obțin valori anuale preconizate în concordanță cu politicile pentru factorii de emisie din sectorul energiei electrice al [Uniunii].

– Se consideră că un anumit producător de energie electrică respectă aceste obiective politice dacă emisiile sale sunt mai mici decât media acestor factori de emisie anuali pe durata sa de viață.

– Pentru a determina un prag unic neutru din punct de vedere tehnologic care să acopere toate tehnologiile, metodologia ia în considerare factorii de emisie medii anuali pe o perioadă de 40 ani de la punerea în funcțiune.”

530 Prin urmare, pragul de 100 g de CO_2e/kWh a fost obținut prin împărțirea emisiilor preconizate din sectorul energiei electrice (ținând seama de obiectivul zero emisii nete până în 2050) la cererea preconizată de energie electrică.

531 Pragul de 100 g de CO_2e/kWh reprezintă, conform TEG, valoarea medie a emisiilor din producția de energie electrică între anii 2020 și 2050 pentru a permite Uniunii să atingă obiectul zero emisii nete până în 2050.

532 Acest prag se bazează pe raportul dintre valoarea estimată a emisiilor totale care nu trebuie depășite până în 2050 pentru a tinde către o limitare sau o eliminare a emisiilor de GES și valoarea estimată a cererii de energie electrică până în 2050.

533 Cu alte cuvinte, pragul de 100 g de CO_2e/kWh determină o valoare ipotetică a emisiilor de CO_2 e/kWh produse care nu trebuie depășite pentru a limita sau elimina emisiile de GES într-un mod compatibil cu obiectivul de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale până în 2050.

534 *Secundo*, trebuie totuși să se arate că pragul stabilit de TEG nu este, ca atare, un parametru de legalitate a criteriilor tehnice de examinare stabilite în regulamentul atacat, Comisia putând lua în considerare un ansamblu de elemente.

535 În această privință, după cum a arătat Comisia în memoriul său în apărare fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect, pragul de 100 g de CO_2e/kWh nu este fezabil în prezent pentru centralele pe gaz care nu dispun de sisteme de captare a CO_2. Abordarea Comisiei constă în esență în aplicarea unui prag de 270 g de CO_2e/kWh în cazul instalațiilor respective, astfel încât acestea să intre în domeniul de aplicare al regulamentului atacat și să fie supuse celorlalte criterii tehnice de examinare. Or, trebuie să se constate că o asemenea abordare este conformă cu obiectivul Regulamentului privind taxonomia de a evita inacțiunea sau acțiunile tardive, menționat deja la punctul 377 de mai sus.

536 În aceste condiții, argumentele Republicii Austria, întemeiate pe nerespectarea pragului de 100 g de CO_2e/kWh, nu sunt de natură să demonstreze, prin ele însele, că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că criteriile tehnice de examinare vor putea sprijini reducerea sau eliminarea emisiilor de GES și, în consecință, tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C.

537 *Tertio*, argumentele Republicii Austria nu pot permite nici să se demonstreze că criteriile tehnice de examinare nu sunt de natură să contribuie la realizarea obiectivului intermediar pentru anul 2030, prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din Legea europeană a climei, care constă într-o reducere internă a emisiilor nete de GES (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990.

538 Astfel, trebuie să se constate că, prin argumentația sa, Republica Austria contestă în esență caracterul suficient de exigent sau de ambițios al criteriilor în discuție, dar nu contestă capacitatea lor de a elimina sau de a reduce treptat emisiile de GES. În consecință, pentru motivele explicate deja la punctele 523-525 de mai sus, această argumentație nu este în măsură să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia. În plus, pentru motive similare celor prezentate la punctul 378 de mai sus, trebuie amintit că alegerea Comisiei de a favoriza criterii potențial mai puțin exigente poate avea legătură cu obiectivul de a evita inacțiunea sau acțiunile tardive, permițând un domeniu de aplicare mai larg al regulamentului atacat și al tuturor criteriilor care figurează în acesta.

539 Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât activitățile în cauză trebuie de asemenea să înlocuiască o activitate existentă de producere a energiei electrice cu emisii ridicate care utilizează combustibili fosili solizi sau lichizi și să conducă la reducerea cu cel puțin 55 % a emisiilor de GES pe durata de viață a capacității de producție nou-instalate, iar statul membru trebuie să se angajeze să elimine treptat producția de energie din cărbune [punctul 1 litera (b) subpunctele (iii), (vi) și (vii) din secțiunea 4.29 și punctul 1 litera (b) subpunctele (iv), (vii) și (ix) din secțiunile 4.30 și 4.31 care figurează în anexa I la regulamentul atacat].

540 De altfel, argumentul Republicii Austria nu ține seama nici de faptul că abordarea urmată pentru activitățile economice legate de gazele fosile este o abordare progresivă, care urmărește să reducă producția de energie legată de gazele fosile pe etape, permițând totodată siguranța aprovizionării, după cum reiese în special din considerentul (4) al regulamentului atacat. Astfel, după cum arată Comisia, instalațiile pot fie să limiteze numărul de ore de funcționare la un nivel constant, fie să treacă rapid la utilizarea exclusivă a combustibililor din surse regenerabile și/sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon după epuizarea bugetului de carbon. În consecință, în cazul în care utilizează o proporție mai mare din bugetul lor de carbon în primii ani, acestea vor trebui să compenseze în anii următori prin reducerea numărului de ore de funcționare sau prin trecerea mai devreme la gaze regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Această abordare este conformă cu intenția legiuitorului Uniunii de a nu include doar acele activități economice de natură să garanteze contribuția cea mai substanțială posibilă la obiectul de atenuare a schimbărilor climatice și care nu cauzează niciun prejudiciu – sau prejudiciul cel mai mic posibil – celorlalte obiective de mediu.

541 În al doilea rând, Republica Austria susține, *primo*, că nici criteriile tehnice de examinare nu garantează realizarea acestor obiective. În special, condiția privind trecerea, la 31 decembrie 2035, la utilizarea exclusivă a combustibililor gazoși din surse regenerabile și/sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu ar putea contribui la realizarea obiectivului intermediar pentru anul 20230, care ar fi obligatoriu în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Legea europeană a climei.

542 Republica Austria afirmă că schimbarea combustibilului necesar nu este suficientă pentru a asigura o contribuție suficientă la respectarea obiectivelor climatice ale Uniunii, care presupun ca sectorul energetic să devină deja aproape neutru din punct de vedere climatic până în 2040 (și, în orice caz, până în 2050) și, prin urmare, să nu mai genereze emisii semnificative de GES.

543 Prin acest argument, Republica Austria arată că criteriul tehnic de examinare legat de schimbarea combustibilului nu este suficient pentru a garanta o contribuție suficientă la respectarea obiectivelor climatice ale Uniunii.

544 Or, trebuie să se constate că Republica Austria nu demonstrează și nici nu susține că schimbarea combustibilului necesar nu este de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES. Prin urmare, pentru motive similare celor indicate la punctul 538 de mai sus, o asemenea argumentație nu poate fi primită.

545 *Secundo*, Republica Austria susține că criteriile tehnice de examinare ar permite să se aibă în vedere cu mult după 2040 (chiar după 2050) instalații care generează emisii semnificative de GES. Astfel, ea subliniază că, potrivit criteriilor tehnice de examinare, instalațiile noi pot fi considerate durabile din punctul de vedere al mediului dacă sunt autorizate înainte de 31 decembrie 2030 și sunt îndeplinite celelalte condiții ale regulamentului atacat. Potrivit Republicii Austria, durata medie de funcționare a acestor instalații este de 25-30 de ani. Or, chiar de la 1 ianuarie 2036, criteriile tehnice de examinare nu ar prevedea cu precizie utilizarea exclusivă de combustibili din surse regenerabile, ci numai utilizarea combustibililor cu emisii scăzute de dioxid de carbon, care nu ar avea nicio legătură cu pragul-limită de 270 g de CO_2e/kWh, nici nu ar prevedea, pe de altă parte, cea mai mică reducere specifică în raport cu această limită sau cu orice alt prag.

546 Potrivit Republicii Austria, chiar dacă s-ar considera că obligația de a utiliza combustibili cu emisii scăzute de dioxid de carbon impune o reducere de 70 % în raport cu valoarea de referință pentru combustibilii fosili, în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO 2018, L 328, p. 82), rezultă doar o reducere a nivelului de emisii autorizat la puțin sub 200 g de CO_2e/kWh. Republica Austria deduce de aici că, chiar și după 2035 și ținând seama de durata de funcționare a instalațiilor, emisiile de GES ar rămâne autorizate, cu mult după 2040 și 2050, la un nivel care să depășească cu mult pragul-limită de 100 g de CO_2e/kWh, a cărui respectare se impune pentru atingerea obiectivelor climatice.

547 Or, trebuie să se constate că Republica Austria nu demonstrează și nici nu susține că obligația de a utiliza combustibili cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu este de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES. Prin urmare, pentru motive similare celor indicate la punctul 538 de mai sus, o asemenea argumentație nu poate fi primită.

548 *Tertio*, Republica Austria susține că referirea la obiectivul de economie de 55 %, enunțat la punctul 1 litera (b) subpunctul (vi) din secțiunea 4.29, precum și la punctul 1 litera (b) subpunctul (vii) din secțiunile 4.30 și 4.31, care figurează în anexa I la regulamentul atacat, evocă în mod eronat punerea în aplicare a cerinței prevăzute la articolul 4 din Legea europeană a climei de a reduce cu 55 % emisiile nete de GES în Europa până în 2030, în condițiile în care, întrucât sectorul energetic reprezintă 75 % din aceste emisii, ar fi evident că este necesar să se realizeze mai multe economii.

549 Cu toate acestea, trebuie să se constate că Republica Austria nu demonstrează și nici nu susține că criteriile tehnice de examinare, potrivit cărora înlocuirea unei instalații vechi conduce la reducerea cu cel puțin 55 % a emisiilor de GES pe durata de viață a capacității de producție nou-instalate sau cu cel puțin 55 % a emisiilor de GES pe kWh de energie produsă, nu sunt de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES. Prin urmare, pentru motive similare celor indicate la punctul 538 de mai sus, o asemenea argumentație nu poate fi primită.

550 *Quarto*, potrivit Republicii Austria, condițiile de înlocuire a unei instalații vechi cu o instalație nouă, enunțate la punctul 1 litera (b) subpunctul (vi) din secțiunea 4.29 și la punctul 1 litera (b) subpunctul (vii) din secțiunile 4.30 și 4.31 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, sunt

insuficiente. Astfel, această activitate economică ar trebui să înlocuiască activitățile de producție de energie electrică asigurate în prezent de centralele de producție combinată pe cărbune sau de centralele pe lignit și ar fi chiar posibil să se crească cu 15 % capacitatea pentru instalațiile menționate în secțiunea 4.29, în conformitate cu punctul 1 litera (b) subpunctul (iv) din secțiunea respectivă. În plus, condițiile enunțate la punctul 1 litera (b) subpunctul (v) din secțiunile 4.30 și 4.31 ar corespunde condiției prevăzute la punctul 1 litera (b) subpunctul (iv) din secțiunea 4.29, cu excepția faptului că o creștere a capacității nu ar fi posibilă pentru aceste activități și nu ar fi necesară o reducere a capacității în raport cu *statu quo ante*.

551 Prin acest argument, Republica Austria arată că condițiile de înlocuire a unei instalații vechi cu o instalație nouă, enunțate la punctul 1 litera (b) subpunctul (vi) din secțiunea 4.29 și la punctul 1 litera (b) subpunctul (vii) din secțiunile 4.30 și 4.31, care figurează în anexa I la regulamentul atacat, sunt insuficiente.

552 Cu toate acestea, Republica Austria nu demonstrează și nici nu susține că condițiile de înlocuire a unei instalații vechi, împreună cu celelalte criterii tehnice de examinare, nu sunt de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES. Prin urmare, pentru motive similare celor indicate la punctul 538 de mai sus, o asemenea argumentație nu poate fi primită.

553 *Quinto*, Republica Austria consideră că condițiile enunțate la punctul 1 litera (b) subpunctul (vii) din secțiunea 4.29 și la punctul 1 litera (b) subpunctul (ix) din secțiunile 4.30 și 4.31, care figurează în anexa I la regulamentul atacat, sunt obligatorii numai pentru statele membre care utilizează cărbunele pentru producerea de energie, dar nu constituie o condiție esențială, întrucât nu este stabilit niciun termen pentru renunțarea la această producție, iar data de renunțare anunțată poate fi așadar după mai multe decenii.

554 În această privință, trebuie să se constate că Republica Austria nu demonstrează că criteriile tehnice de examinare care impun unui anumit stat membru să se angajeze să elimine treptat producția de energie pe bază de cărbune nu sunt de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES. Prin urmare, pentru motive similare celor indicate la punctul 538 de mai sus, o asemenea argumentație nu poate fi primită.

555 În al treilea rând, Republica Austria subliniază, *primo*, că capacitatea de producție nou-instalată poate depăși cu 15 % capacitatea instalației înlocuite, astfel încât capacitatea pentru combustibilii fosili mai poate fi majorată în raport cu capacitatea anterioară a combustibililor fosili în discuție, fără ca aceasta să schimbe în vreun fel durabilitatea investiției.

556 Cu toate acestea, Republica Austria nu demonstrează că limitarea capacității de producție nou-instalate cu 15 % mai mult decât capacitatea instalației înlocuite, luată împreună cu celelalte criterii tehnice de examinare, nu ar fi de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES. Prin urmare, pentru motive similare celor indicate la punctul 538 de mai sus, o asemenea argumentație nu poate fi primită.

557 *Secundo*, Republica Austria consideră că o anumită reducere a emisiilor de GES în raport cu statu-quoul actual nu este suficientă pentru a permite unei activități provizorii să îndeplinească condiția conformității cu „evoluția către” îndeplinirea obiectivelor climatice ale Uniunii. Ea deduce de aici că dispozițiile suplimentare ale criteriilor tehnice de examinare din regulamentul atacat, care pot contribui la crearea de noi centrale electrice care reduc emisiile în raport cu centralele electrice pe care le înlocuiesc, sunt lipsite de relevanță în sensul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

558 Totuși, acest argument nu permite să se demonstreze că criteriile tehnice de examinare referitoare la activitățile legate de gazele fosile nu sunt de natură să elimine sau să reducă treptat emisiile de GES. Prin urmare, pentru motive similare celor indicate la punctul 538 de mai sus, o asemenea argumentație nu poate fi primită.

559 În consecință, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 538, 544, 547, 549, 552, 554, 556 și 558 de mai sus, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze incapacitatea criteriilor tehnice de examinare, luate atât izolat, cât și împreună, de a elimina treptat emisiile de GES.

560 În orice caz, este necesar să se arate că proiecțiile invocate de Republica Austria nu pot, ca atare, să le lipsească de plauzibilitate pe cele pe care se întemeiază regulamentul atacat.

561 *Tertio*, Republica Austria afirmă că condițiile prevăzute la punctul 1 litera (b) subpunctul (i) din secțiunile 4.30 și 4.31 care figurează în anexa 1 la regulamentul atacat se limitează să reproducă definiția pe care Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO 2012, L 315, p. 1), o dă producerii combinate de înaltă eficiență de căldură și de energie electrică sau producerii combinate eficiente de termoficare și răcire centralizată.

562 Cu toate acestea, o astfel de corespondență invocată între criteriile tehnice de examinare și directiva menționată nu este de natură să demonstreze că acele criterii sunt afectate de nelegalitate. În plus, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 263-265 de mai sus, Comisia era îndreptățită să se întemeieze pe orice cerință minimă stabilită în temeiul dreptului Uniunii.

563 În al patrulea rând, Republica Austria susține că pragurile-limită peste plafonul de 100 g de CO_2 e/kWh nu se bazează pe dovezi științifice concludente în sensul articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, având în vedere că nu au făcut obiectul studiului TEG și îl contrazic.

564 Or, după cum arată Comisia în răspunsurile la măsurile de organizare a procedurii din 30 septembrie 2024, pragul de 270 g de CO_2e/kWh este susținut de anexa tehnică la raportul final al TEG, care recomandase o valoare apropiată a pragului respectiv, și anume de 262 g de CO_2 e/kWh, în ceea ce privește criteriul DNSH.

565 În plus, după cum reiese din răspunsurile sale la măsurile de organizare a procedurii din 30 septembrie 2024, Comisia a calculat pragul de 550 kg de CO_2e/kW pe baza pragului de 270 g de CO_2e/kWh. În fapt, aceasta a luat ca model o centrală pe gaz cu emisii directe de 270 g de CO_2 e/kWh, exploatată la 25 % din orele de funcționare anuale, așadar la 2 190 de ore pe an, astfel încât, într-o asemenea ipoteză, emisiile anuale totale corespund cu echivalentul a 270 g de CO_2e/kWh înmulțite cu 2 190 de ore, și anume chiar 591,3 kg de CO_2e/kW. Comisia a făcut această valoare mai strictă prin rotunjirea la 550 kg de CO_2e/kW.

566 În aceste condiții, nu se poate reproșa Comisiei că nu s-a întemeiat pe evaluările științifice disponibile, astfel încât argumentul respectiv trebuie respins.

567 Având în vedere cele ce precedă, Republica Austria nu a demonstrat că regulamentul atacat este afectat de o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia a considerat în esență că pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW, utilizate în anexa I la regulamentul atacat, erau

compatibile cu obiectivul de 1,5 °C stabilit prin Acordul de la Paris și cu subobiectivele corespunzătoare ale Uniunii pentru anii 2030 și 2050, și că celelalte criterii tehnice de examinare permiteau contribuția la atenuarea schimbărilor climatice.

568 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea cerinței unei evaluări a ciclului de viață

569 Potrivit Republicii Austria, o evaluare a ciclului de viață se aplică nu numai în temeiul criteriului DNSH [articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia], ci și în vederea clasificării drept activitate de tranziție în temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (g) din acest regulament coroborat cu articolul 10 alineatul (3) din regulamentul menționat, astfel încât evaluarea ciclului de viață al GES ar fi trebuit să fie luată în considerare.

570 Republica Austria susține că cele două praguri-limită nu respectă cerința unei evaluări a ciclului de viață, întrucât se raportează în mod explicit numai la „emisiile directe de GES ale activității” și nu, asemenea pragului-limită de 100 g de CO_2e/kWh, la „emisiile de GES pe durata ciclului de viață”. Aceasta adaugă că, prin ascunderea emisiilor de metan, Comisia își contrazice propria strategie de reducere a emisiilor de metan.

571 Republica Austria deduce de aici că se stabilesc ca praguri-limită parametri incompatibili cu evaluarea ciclului de viață prevăzută și că emisii de metan semnificative și deosebit de nocive sunt trecute în paralel sub tăcere, deși sunt generate pe tot parcursul lanțului de aprovizionare, în special cu ocazia extracției și a distribuției de gaze fosile, în amonte de ardere.

572 În plus, potrivit Republicii Austria, regulamentul atacat încalcă cerința unei evaluări a ciclului de viață în măsura în care criteriile tehnice de examinare nu garantează că combustibilii din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, a căror utilizare este impusă până la 31 decembrie 2035, sunt ei înșiși produși cu un impact scăzut de carbon. În special, criteriile tehnice de examinare nu ar exclude înlocuirea arderii hidrogenului „verde” cu cea a hidrogenului „gri”, a cărei producție ar genera, la rândul său, emisii semnificative de GES.

573 Comisia, susținută de Republica Polonă, contestă această argumentație.

574 În această privință, trebuie amintit că atât articolul 17 alineatul (2), cât și articolul 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia prevăd că criteriile tehnice de examinare țin seama de ciclul de viață, inclusiv de dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, luând în considerare atât efectul asupra mediului al activității economice în sine, cât și efectul asupra mediului al produselor și serviciilor furnizate de activitatea economică respectivă, în special prin luarea în considerare a producției, utilizării și scoaterii din uz a respectivelor produse și servicii.

575 Cu toate acestea, după cum reiese din cuprinsul punctelor 428-434 de mai sus, cerința luării în considerare a ciclului de viață al unei activități nu se extinde în mod necesar la activitățile care se situează în amonte sau în aval de activitatea economică respectivă.

576 Astfel, obligația de a lua în considerare producția, utilizarea și scoaterea din uz a produselor și serviciilor furnizate de activitățile economice legate de gazele fosile nu implică luarea în considerare a extracției și a distribuției de gaze fosile, în amonte de ardere, întrucât aceste activități nu țin, ca atare, de producția de energie electrică.

577 De altfel, după cum s-a indicat la punctul 4 de mai sus, Regulamentul privind taxonomia urmărește să stabilească un sistem unificat de clasificare a activităților economice considerate durabile din punctul de vedere al mediului. Prin urmare, această clasificare sau taxonomie privește anumite activități economice. Astfel, stabilirea de către Comisie a criteriilor tehnice de examinare care permit să se determine dacă se poate considera că o activitate contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și nu prejudiciază în mod semnificativ obiectivele de mediu vizează, de la caz la caz, o activitate economică concretă.

578 În aceste condiții, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a luat în considerare emisiile directe de GES ale activității, iar nu emisiile de GES pe tot parcursul ciclului de viață.

579 Prin urmare, al treilea aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat în esență pe încălcarea, prin pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW, a obligației de a corespunde celor mai bune performanțe din sector sau din industrie

580 Republica Austria susține că pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW încalcă articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât nu corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie.

581 Potrivit Republicii Austria, articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia este încălcat prin simplul fapt că criteriile tehnice de examinare privind gazele fosile stabilesc trei praguri-limită medii diferite de 100 g și de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW în medie anuală pe 20 de ani. Ea subliniază că pragul de 270 g corespunde unei performanțe sub pragul de 100 g, iar cel de 550 kg unei performanțe chiar mai slabe decât celelalte două praguri.

582 În plus, Republica Austria susține că pragurile-limită stabilite se situează cu mult peste pragurile atinse de energiile din surse regenerabile și din alte surse de energie, în special energia eoliană și energia hidroelectrică care ating praguri de emisii de GES pe toată durata ciclului de viață mai mici de 30 g de CO_2e/kWh.

583 Pe de altă parte, Republica Austria afirmă că, chiar dacă producția de energie din gaze fosile ar trebui tratată ca un sector sau o industrie autonomă, pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW nu ar corespunde celor mai bune performanțe din sector sau din industrie. Astfel, centralele pe gaz cu captare și absorbție de carbon ar putea prezenta performanțe mult mai bune și ar putea respecta pragul-limită de 100 g de CO_2e/kWh.

584 Comisia, susținută de Ungaria și Republica Polonă, contestă această argumentație.

585 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia, o activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, în special în cazul în care are niveluri de emisii de GES care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie.

586 Astfel cum arată Comisia, în conformitate cu considerentul (41) al Regulamentului privind taxonomia, activitățile economice de tranziție respectă această condiție atunci când generează emisii de GES care sunt substanțial mai mici decât media sectorului sau a industriei.

587 În plus, întrucât, pentru motivele deja explicate la punctul 535 de mai sus, pragul de 100 g de CO_2 e/kWh nu este fezabil în prezent pentru centralele pe gaz care nu dispun de un sistem de captare de CO_2, acesta nu poate servi drept standard pentru a determina dacă activitățile economice legate de gazele fosile respectă condiția de a corespunde celor mai bune performanțe din sector sau din industrie.

588 De altfel, simpla împrejurare că pragul unui anumit sector este superior pragului de 100 g de CO_2 e/kWh sau pragului referitor la un alt sector, precum cel al energiilor din surse regenerabile, nu înseamnă că acest prag nu este în mod substanțial mai mic decât media sectorului în cauză. Comparația efectuată de Republica Austria cu pragurile de emisie a energiei eoliene și a energiei hidroelectrice este, în consecință, lipsită de relevanță.

589 În plus, chiar admițând că pragurile de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW pot fi considerate ca atare în sensul că nu corespund unei valori a emisiilor de GES substanțial mai mici decât media sectorului sau a industriei, trebuie să se constate că acestea sunt combinate cu alte criterii tehnice de examinare, care urmăresc să reducă treptat nivelul emisiilor de GES al activităților legate de gazele fosile.

590 În aceste condiții, Republica Austria nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că pragurile de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW, combinate cu celelalte criterii tehnice de examinare, puteau permite să se considere că activitățile legate de gazele fosile în cauză realizează cele mai bune performanțe din sector sau din industrie.

591 Pentru aceste motive, al patrulea aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

– Cu privire la al cincilea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe un obstacol în calea alternativelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon

592 Republica Austria arată că regulamentul atacat este contrar articolului 10 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul privind taxonomia, din moment ce activitățile economice legate de gazele fosile împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon. Republica Austria precizează că acest obstacol nu este exclus de faptul că regulamentul atacat prevede că prestația care trebuie înlocuită „nu poate fi [furnizată] din surse regenerabile de energie, pe baza unei evaluări comparative cu alternativa regenerabilă cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și fezabilă din punct de vedere tehnic”.

593 Comisia, susținută de Ungaria și de Republica Polonă, contestă această argumentație.

594 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 164-169 de mai sus, condiția potrivit căreia nu trebuie să existe o alternativă cu emisii scăzute de carbon viabilă din punct de vedere tehnologic și economic, prevăzută la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, implică în mod necesar luarea în considerare de către Comisie a cerinței privind siguranța aprovizionării.

595 În plus, Republica Austria nu demonstrează că aprecierea Comisiei potrivit căreia alternativele prin utilizarea energiilor din surse regenerabile nu ar fi viabile din punct de vedere tehnologic și economic ar fi afectată de o eroare vădită de apreciere. Astfel, ea se limitează să afirme că energiile din surse regenerabile, rețelele inteligente și tehnicile de stocare a energiei și de

reducere a consumului sunt tot atâtea alternative disponibile cu emisii scăzute de dioxid de carbon substituibile activităților reținute. Procedând astfel, ea nu prezintă elemente de natură să ateste că aceste soluții ar permite să se asigure cerința privind siguranța aprovizionării.

596 De altfel, se poate arăta de asemenea că punctul 1 litera (b) subpunctul (ii) sau (iii) din secțiunile 4.29-4.31 care figurează în anexa I la regulamentul atacat impune să se demonstreze că această capacitate nu poate fi produsă din surse de energie regenerabile, ceea ce este pertinent pentru a stabili dacă există un obstacol în calea alternativelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Pe de altă parte, condiția prevăzută la punctul 1 litera (b) subpunctul (v) sau (vi) din aceste secțiuni, potrivit căreia trecerea la utilizarea exclusivă de combustibili gazoși din surse regenerabile și/sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon trebuie să aibă loc până la 31 decembrie 2035, sprijină de asemenea alternativele cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

597 Pentru aceste motive, al cincilea aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

– Cu privire la al șaselea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea interdicției efectelor de blocaj

598 Republica Austria susține că regulamentul atacat nu este conform cu interdicția efectelor de blocaj pentru activitățile cu emisii ridicate de dioxid de carbon, prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind taxonomia. Astfel, ar fi necesar să se preconizeze asemenea efecte cel puțin având în vedere pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2 e/kW și în măsura în care instalațiile considerate eligibile în această privință pentru taxonomie impun investiții considerabile, care sunt angajate pe 25-30 de ani și care nu sunt, așadar, disponibile pentru energii alternative din surse regenerabile.

599 În plus, Republica Austria precizează că capacitățile pentru combustibili fosili pot fi mărite cu până la 15 % în raport cu capacitățile existente pentru combustibili fosili, astfel încât capitalul necesar în acest sens este de asemenea imobilizat și nu poate sau nu mai poate să fie investit timp de ani de zile în energii din surse regenerabile, în limita noilor capacități fosile.

600 Comisia contestă această argumentație.

601 În această privință, trebuie amintit că articolul 10 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind taxonomia urmărește să evite blocajul, cu alte cuvinte perpetuarea activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

602 Or, astfel cum arată Comisia, criteriile tehnice de examinare stabilite la punctul 1 litera (b) din secțiunile 4.29-4.31 care figurează în anexa I la regulamentul atacat respectă acest obiectiv, întrucât impun printre altele ca instalația să treacă la utilizarea combustibililor regenerabili și/sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon până la 31 decembrie 2035. Prin urmare, nu este vorba despre investiții în fonduri pierdute legate de activități cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

603 În plus, criteriile tehnice de examinare, amintite la punctul 526 de mai sus, prevăd de asemenea că activitatea în cauză trebuie să înlocuiască o activitate existentă de producere a energiei electrice cu emisii ridicate, că capacitatea de producție nou-instalată nu trebuie să depășească capacitatea instalației înlocuite cu mai mult de 15 %, iar înlocuirea trebuie să permită reducerea cu cel puțin 55 % a emisiilor de GES.

604 În aceste condiții, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că regulamentul atacat ar fi viciat de o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a considerat în esență că activitățile legate de gazele fosile respectau interdicția privind efectele de blocaj pentru activitățile cu emisii ridicate de dioxid de carbon.

605 Pentru acest motiv, al șaselea aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

– Cu privire la al șaptelea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia

606 Potrivit Republicii Austria, încălcările articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia prezentate mai sus „sunt și mai evidente în raport cu articolul 19 alineatul (1) litera (g)” din regulamentul menționat. Astfel, obligația, în sensul acestei din urmă dispoziții, de a ține seama de ciclul de viață și de rezultatele evaluărilor ciclului de viață existente ar fi de asemenea aplicabilă în cadrul articolului 10 alineatul (3) din regulamentul amintit, prin intermediul articolului 19 alineatul (1) prima teză din același regulament. Astfel, Republica Austria apreciază că Comisia nu a luat în considerare, având în vedere în special obstacolul în calea alternativelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon și efectele de blocaj, perioadele lungi de planificare, de autorizare și de exploatare a activităților economice relevante în prezent și nici, în consecință, întregul ciclu de viață.

607 Comisia contestă această argumentație.

608 În această privință, este suficient să se constate că argumentația Republicii Austria provine dintr-o simplă repetare a argumentelor sale invocate în cadrul celui de al treilea aspect al prezentului motiv, care au fost deja respinse, și din afirmația potrivit căreia Comisia nu ar fi luat în considerare perioadele lungi de planificare, de autorizare și de exploatare a activităților economice relevante în prezent și nici, în consecință, întregul ciclu de viață.

609 Or, acest din urmă argument, care constă într-o simplă afirmație nesusținută, trebuie respins pentru acest motiv.

610 Prin urmare, al șaptelea aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

– Cu privire la al optulea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, a principiului precauției și pe „vicii de evaluare și de motivare”

611 Republica Austria arată că includerea activităților economice legate de gazele fosile și definițiile și criteriile formulate în acest scop în criteriile tehnice de examinare nu se bazează pe dovezi științifice concludente și încalcă principiul precauției, întrucât regulamentul atacat nu ar permite să se stabilească dacă criteriile tehnice de examinare sunt compatibile cu obiectivele climatice ale Acordului de la Paris și ale Uniunii și ar fi, în orice caz, afectat de „vicii de evaluare și de motivare”.

612 Comisia contestă această argumentație.

613 Trebuie amintit că articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia prevede că criteriile tehnice de examinare se bazează pe dovezi științifice concludente și pe principiul precauției.

614 În plus, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 79-82 de mai sus, sectorul gazelor fosile făcea parte din faza de cercetare pregătitoare care a condus la adoptarea Regulamentului delegat 2021/2139.

615 În ceea ce privește elaborarea criteriilor tehnice de examinare, Comisia precizează că baza analitică utilizată este aceeași cu cea utilizată pentru evaluarea impactului care stă la baza pachetului legislativ „Pregătiți pentru 55” (Fit for 55), în special în ceea ce privește rolul activităților economice legate de gazele fosile în anii 2030 și 2050, iar criteriile tehnice de examinare pentru activitățile economice legate de gazele fosile sunt compatibile cu scenariile care figurează în modelările Comisiei.

616 În aceste condiții, argumentul Republicii Austria întemeiat pe faptul că Comisia nu ar fi întemeiat criteriile tehnice de examinare pentru activitățile economice legate de gazele fosile pe dovezi științifice concludente trebuie respins.

617 Republica Austria adaugă că Comisia nici măcar nu a încercat să întemeieze pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW pe proiecții sau pe alte dovezi științifice de natură să demonstreze compatibilitatea acestor praguri-limită cu obiectivele climatice ale Uniunii.

618 În ceea ce privește pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW, este suficient să se amintească faptul că Comisia a utilizat evaluări științifice, în special anexa tehnică la raportul final al TEG, pentru a stabili valorile de referință ale criteriilor tehnice de examinare.

619 Or, împrejurarea că Comisia s-a îndepărtat, în anumite cazuri, de praguri propuse pe baza unei evaluări științifice sau pragurile pe care le-a ales nu fac obiectul unui consens în comunitatea științifică nu demonstrează o încălcare a articolului 19 litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, în măsura în care ea nu repune în discuție faptul că Comisia și-a întemeiat criteriile tehnice de examinare pe dovezi științifice concludente, în special anexa tehnică la raportul final al TEG, pe care le-a luat în considerare ulterior în cadrul marjei sale largi de apreciere.

620 În sfârșit, în măsura în care Republica Austria nu își susține argumentele întemeiate pe încălcarea principiului precauției și pe „vicii de evaluare și de motivare”, acestea trebuie respinse.

621 Rezultă din cele ce precedă că al optulea aspect al celui de al zecelea motiv este nefondat.

622 În consecință, al zecelea motiv este respins.

Cu privire la al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și a articolului 19 alineatul (1) literele (a) și (j) din Regulamentul privind taxonomia ca urmare a lipsei neutralității tehnologice

623 Republica Austria arată în esență că includerea pragurilor-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW în regulamentul atacat încalcă cerința neutralității tehnologice prevăzută la articolul 19 alineatul (1) literele (a) și (j) din Regulamentul privind taxonomia, precum și principiul nediscriminării în măsura în care, prin relaxarea pragurilor-limită aplicabile în general pentru gazele fosile, regulamentul atacat instituie un regim mai favorabil care nu poate fi justificat pentru o anumită tehnologie.

624 Comisia, susținută de Ungaria și România, contestă această argumentație.

625 Mai întâi, trebuie amintit că articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia arată că criteriile tehnice de examinare identifică cele mai relevante contribuții potențiale la obiectivul de mediu vizat, respectând în același timp principiul neutralității tehnologice, având în vedere atât efectul pe termen scurt, cât și cel pe termen lung al unei anumite activități economice.

626 Astfel cum s-a arătat la punctul 113 de mai sus, principiul neutralității tehnologice presupune că reglementarea în cauză trebuie să enunțe drepturile și obligațiile persoanelor într-un mod generic, pentru a nu privilegia recurgerea la o tehnologie în detrimentul alteia.

627 În plus, principiul egalității de tratament impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea Hotărârea din 16 decembrie 2008, Arcelor Atlantique și Lorraine ș.a., C-127/07, EU:C:2008:728, punctul 23 și jurisprudența citată).

628 În continuare, trebuie să se constate că, deși, în ceea ce privește pragurile-limită exprimate în CO_2 e/kWh, regulamentul atacat a definit valori mai ridicate pentru activitățile economice legate de gazele fosile, această definiție a rezultat dintr-o luare în considerare a diferitelor elemente specifice acestor activități, precum stadiul tehnologiilor și al infrastructurilor actuale, și a altor elemente, precum cerința privind siguranța aprovizionării și utilizarea gazelor fosile ca energie de tranziție.

629 Pe de altă parte, aceste praguri nu sunt singurele criterii tehnice de examinare aplicabile activităților economice legate de gazele fosile.

630 În aceste condiții, argumentele Republicii Austria nu permit să se demonstreze că, luate împreună, criteriile tehnice de examinare stabilite pentru activitățile economice legate de gazele fosile ar fi mai favorabile decât criteriile tehnice de examinare definite pentru celelalte activități de tranziție în sensul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia.

631 Prin urmare, Republica Austria nu demonstrează că regulamentul atacat este afectat de o încălcare a principiului neutralității tehnologice.

632 Pe de altă parte, din moment ce activitățile economice legate de gazele fosile sunt diferite de celelalte activități de tranziție care intră în domeniul de aplicare al articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât ele nu privesc aceeași sursă de energie și nici aceleași infrastructuri, o diferență de tratament între aceste activități nu poate demonstra că regulamentul atacat este afectat de o încălcare a principiului egalității de tratament.

633 În sfârșit, faptul că regulamentul atacat condiționează recunoașterea contribuției activităților economice legate de gazele fosile la obiectivul de adaptare la schimbările climatice prevăzut la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia de respectarea pragului-limită de 100 g de CO_2e/kWh nu demonstrează o încălcare a principiilor egalității de tratament sau neutralității tehnologice, în măsura în care acest articol nu urmărește aceleași obiective ca articolul 10 alineatul (2) din regulamentul menționat.

634 Astfel, articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia privește activitățile care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, în timp ce articolul 11 din acest regulament privește activitățile care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice.

635 Republica Austria adaugă că regulamentul atacat se întemeiază pe o altă diferență de tratament care nu poate fi justificată, în secțiunile 4.29-4.31 din anexa II la regulamentul atacat care fac trimitere numai la criteriile enunțate la punctul 1 litera (a) din secțiunile 4.29-4.31 care figurează în anexa I la acest regulament. Astfel, chiar și pentru gazele fosile, acesta ar condiționa recunoașterea unei contribuții la obiectivul de adaptare la schimbările climatice prevăzut la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia de respectarea pragului-limită de 100 g de CO_2e/kWh. Republica Austria consideră că nimic nu poate explica motivul pentru care ar trebui autorizat un nivel al emisiilor de GES semnificativ mai ridicat pentru recunoașterea unei contribuții la atenuarea schimbărilor climatice în raport cu adaptarea la schimbările climatice.

636 În această privință, astfel cum arată Comisia, expunerea de motive a proiectului de regulament atacat explică motivul pentru care activitățile economice legate de gazele fosile care pot fi calificate drept activități de tranziție, în sensul criteriilor tehnice de examinare stabilite la punctul 1 litera (a) din secțiunile 4.29-4.31 care figurează în anexa I la regulamentul atacat, nu sunt luate în considerare pentru măsurile de adaptare la schimbările climatice. Astfel, se precizează că, pentru aceste activități, „cărora prezentul act delegat le acordă recunoașterea temporară a contribuției la atenuarea schimbărilor climatice, nu este necesar să se prevadă criterii tehnice specifice de examinare pentru adaptarea la schimbările climatice, având în vedere această recunoaștere de durată limitată”.

637 În lipsa unei argumentații mai specifice, argumentul Republicii Austria potrivit căruia nimic nu poate explica motivul pentru care ar trebui autorizat un nivel al emisiilor de GES semnificativ mai ridicat pentru recunoașterea unei contribuții la atenuarea schimbărilor climatice în raport cu adaptarea la schimbările climatice trebuie, așadar, respins.

638 În consecință, al unsprezecelea motiv este respins.

Cu privire la al doisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 17 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției

639 Republica Austria susține că pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW sunt incompatibile cu criteriul DNSH prevăzut la articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia, întrucât aceste praguri-limită conduc la emisii semnificative de GES nocive din punct de vedere climatic, cel puțin în măsura în care, întemeindu-se pe emisiile directe de GES generate de activitate, acestea ascund emisiile de metan deosebit de nocive.

640 În plus, Republica Austria susține că, din moment ce Comisia utilizează, pentru alte activități legate de energie, pragul-limită de 270 g de CO_2e/kWh drept condiție de conformitate cu criteriul DNSH, pragul de 550 kg de CO_2e/kW, care autorizează emisiile de GES peste pragul de 270 g de CO_2e/kWh, nu respectă criteriul DNSH „conform criteriilor definite chiar de Comisie”.

641 Pe de altă parte, Republica Austria consideră că Comisia nu și-a întemeiat pragurile citate anterior pe studii științifice sau pe principiul precauției, încălcând astfel articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia și principiul precauției și afectând regulamentul atacat de „vicii de evaluare și de motivare”.

642 Comisia, susținută de România, contestă această argumentație.

643 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 17 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia, se consideră că o activitate economică prejudiciază în mod semnificativ atenuarea schimbărilor climatice în cazul în care activitatea respectivă generează emisii semnificative de GES.

644 În plus, este necesar să se arate că Republica Austria susține că Comisia, întemeindu-se pe emisiile directe de GES generate de activitate, a ascuns emisiile de metan, cu încălcarea articolului 17 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia.

645 Cu toate acestea, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 575-578 de mai sus, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia s-a întemeiat pe emisiile directe de GES generate de activitate, și nu pe emisiile de GES provenite din alte activități situate în amonte sau în aval de acestea.

646 Prin urmare, trebuie să se considere că Republica Austria nu demonstrează și nici nu susține că pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW conduc la emisii semnificative de GES, nocive din punct de vedere climatic, generate doar de activitate.

647 Pe de altă parte, faptul că, pentru alte activități legate de energie, Comisia a utilizat pragul-limită de 270 g de CO_2e/kWh drept condiție de conformitate cu criteriul DNSH nu demonstrează că pragul de 550 kg de CO_2e/kW, care autorizează emisiile de GES peste pragul de 270 g de CO_2 e/kWh, nu respectă criteriul DNSH.

648 Astfel, respectarea criteriului DNSH pentru activitățile economice legate de gazele fosile nu implică numai respectarea acestor praguri, ci a ansamblului criteriilor tehnice de examinare vizate.

649 Prin urmare, simpla împrejurare că pragurile aplicate acestor activități sunt mai ridicate decât pentru alte activități nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în această privință.

650 Pe de altă parte, pentru aceleași motive ca cele enunțate la punctele 614-619 de mai sus, argumentul potrivit căruia Comisia nu a întemeiat pragurile citate anterior pe studii științifice sau pe principiul precauției, încălcând astfel articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia și principiul precauției și afectând regulamentul atacat de „vicii de evaluare și de motivare”, trebuie respins.

651 Prin urmare, al doisprezecelea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției

652 Republica Austria afirmă că regulamentul atacat este afectat de nelegalitate în măsura în care a calificat activitățile economice legate de gazele fosile drept activități care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice în sensul articolului 11 din Regulamentul privind taxonomia.

653 Republica Austria arată că criteriile tehnice de examinare definite pentru sectorul gazelor fosile în anexa II la regulamentul atacat corespund celor stabilite pentru energia nucleară în scopul contribuției substanțiale la adaptarea la schimbările climatice, care sunt de asemenea aceleași ca și cele stabilite pentru criteriul DNSH.

654 Potrivit Republicii Austria, pentru aceleași motive ca cele invocate pentru energia nucleară, aceste criterii sunt insuficiente.

655 Pe de altă parte, Republica Austria invocă o încălcare a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia și a principiului precauției, precum și „vicii de evaluare și de motivare”, în măsura în care nu se menționează niciun studiu sau expertiză specifică aferentă sectoarelor economice în cauză.

656 Comisia, susținută de România, contestă această argumentație.

657 În această privință, trebuie amintit că articolul 11 din Regulamentul privind taxonomia definește condițiile în care o activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice.

658 Astfel, în special în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxonomia, această activitate trebuie să includă soluții de adaptare care fie reduc riscul efectului negativ al climatului actual și al celui viitor preconizat asupra acelei activități economice, fie reduc în mod substanțial efectul negativ respectiv, fără a crește riscul unui efect negativ asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor.

659 Republica Austria se limitează să afirme că, la fel ca în cazul energiei nucleare, înmulțirea secetelor extreme determinate de schimbările climatice ridică de asemenea dificultăți în ceea ce privește producția de energie din gaze fosile, de exemplu pentru exploatarea și utilizarea apei de răcire provenite de la colector.

660 Cu toate acestea, asemenea celor statuate cu privire la argumentul similar invocat în legătură cu energia nucleară la punctul 401 de mai sus, trebuie arătat că o asemenea afirmație are un caracter prea speculativ pentru a se concluziona în sensul unei erori vădite de apreciere.

661 De altfel, Republica Austria nu a prezentat Tribunalului niciun element concret prin care să se demonstreze că regulamentul atacat ar fi afectat de o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește aceste aspecte.

662 Astfel, trimiterea la afirmațiile generale ale platformei nu este suficientă pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierea Comisiei.

663 În sfârșit, în măsura în care Republica Austria nu își susține argumentele întemeiate pe încălcarea principiului precauției și pe „vicii de evaluare și de motivare”, acestea trebuie respinse.

664 Pentru aceste considerații, al treisprezecelea motiv este respins.

Cu privire la al paisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul privind taxonomia ca urmare a creării de active depreciate

665 Republica Austria susține că regulamentul atacat încalcă articolul 19 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul privind taxonomia întrucât includerea gazelor fosile în taxonomie implică cel puțin un risc semnificativ de creare de active depreciate.

666 Potrivit Republicii Austria, proiecțiile stabilite de Comisie în anul 2020 cu privire la impactul pachetului legislativ „Pregătiți pentru 55” (Fit for 55) lăsau deja să se întrevadă o scădere semnificativă a utilizării gazelor fosile ca vector de energie și, de atunci, creșterea prețurilor la livrările de gaze și sistemul de comercializare a cotelor de emisii de GES au contribuit îndeosebi la o presiune economică tot mai mare exercitată asupra gazelor fosile ca vector de energie. În plus, invazia Ucrainei de către Rusia în februarie 2022 a accentuat încă o dată în mod semnificativ această presiune, astfel încât livrările de gaze către Uniune sunt amenințate în mod serios.

667 În acest context, Republica Austria consideră că există temerea că includerea gazelor fosile în taxonomie creează un stimulent inoportun, care va produce în cele din urmă active depreciate, întrucât gazul este disponibil în calitate de combustibil numai la un preț mult prea ridicat sau chiar nu este disponibil.

668 Comisia, susținută de România și de Republica Polonă, contestă această argumentație.

669 În această privință, este suficient să se constate că afirmațiile Republicii Austria nu sunt nici susținute, nici demonstrate, așa încât trebuie respinse ca nefondate.

670 Astfel, trimiterea la afirmațiile generale ale platformei nu este suficientă pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierea Comisiei.

671 Prin urmare, al paisprezecelea motiv trebuie respins.

Cu privire la al cincisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia

672 Republica Austria susține că dispozițiile regulamentului atacat aplicabile activităților legate de gazele fosile încalcă articolul 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia, care prevede ca criteriile tehnice de examinare să fie ușor de utilizat și stabilite astfel încât să faciliteze verificarea respectării lor, întrucât criteriile tehnice de examinare prevăzute pentru aceste activități ar conține, în mare măsură, noțiuni juridice nedeterminate și condiții care vor fi îndeplinite numai în viitor.

673 Republica Austria precizează că, în ceea ce privește gazele fosile, nelegalitatea se raportează în special la respectarea pragului-limită anual de 550 kg de CO_2/kW pe 20 de ani și la cea a utilizării gazelor din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon începând din 31 decembrie 2035. Aceasta arată de asemenea că, pentru a verifica respectarea acestor condiții, se prevede ca un terț independent să întocmească rapoarte anuale pentru a aprecia dacă activitatea urmează o „traiectorie credibilă” pentru a respecta aceste criterii. Ea deduce de aici că nu se are în vedere controlul respectării pragului de 550 kg de CO_2/kW după 20 de ani sau cel al

conversiei aprovizionării cu gaze pentru sfârșitul anului 2035, astfel încât nerespectarea acestor obligații ar rămâne fără consecințe asupra clasificării drept durabilă din punctul de vedere al mediului.

674 Republica Austria subliniază de asemenea că controlul și respectarea obligației de a înlocui, pentru anul 2035, gazele fosile cu gaze din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu sunt garantate și, în special, că posibilitatea conversiei la hidrogen pentru anul 2035 nu pare asigurată.

675 Comisia, susținută de România, contestă această argumentație.

676 În primul rând, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 483-485 de mai sus, afirmația potrivit căreia criteriile tehnice de examinare conțin, în mare măsură, noțiuni juridice nedeterminate și condiții care vor fi îndeplinite numai în viitor nu este natură să demonstreze că aceste criterii nu sunt ușor de utilizat sau nu sunt stabilite astfel încât să faciliteze verificarea respectării lor.

677 În al doilea rând, trebuie arătat că punctul 1 al doilea-al patrulea paragraf din secțiunea 4.29 care figurează în anexa I la regulamentul atacat prevede următoarele:

„Respectarea criteriilor menționate la punctul 1 litera (b) este verificată de o parte terță independentă. Verificatorul terț independent dispune de resursele și cunoștințele de specialitate necesare pentru efectuarea acestei verificări. Verificatorul terț independent nu poate să aibă niciun conflict de interese cu proprietarul sau cu finanțatorul și nu poate participa la dezvoltarea sau exploatarea activității. Verificatorul terț independent efectuează cu diligență verificarea conformității cu criteriile tehnice de examinare. În special, partea terță independentă publică și transmite anual Comisiei un raport prin care:

(a) certifică nivelul emisiilor directe de GES menționat la punctul 1 litera (b) subpunctul (i);

(b) dacă este cazul, evaluează măsura în care emisiile anuale directe de GES ale activității se află pe o traiectorie credibilă pentru a respecta pragul mediu pe o perioadă de 20 ani menționat la punctul 1 litera (b) subpunctul (i);

(c) evaluează măsura în care activitatea se află pe o traiectorie credibilă pentru a respecta punctul 1 litera (b) subpunctul (v).

Atunci când efectuează evaluarea menționată la punctul 1 litera (b), verificatorul terț independent ia în considerare în special emisiile anuale directe de GES planificate pentru fiecare an al traiectoriei, emisiile anuale directe de GES produse, orele de funcționare planificate și realizate și utilizarea planificată și realizată a gazelor din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

Pe baza rapoartelor care i-au fost transmise, Comisia poate adresa un aviz operatorilor relevanți […]”

678 Or, contrar celor susținute de Republica Austria, nu se poate deduce din aceste dispoziții că nu se intenționează să se controleze respectarea pragului de 550 kg de CO_2/kW după 20 de ani sau a conversiei aprovizionării cu gaze pentru sfârșitul anului 2035.

679 Același lucru este valabil și în ceea ce privește afirmația potrivit căreia există îndoieli serioase cu privire la controlul și la respectarea obligației de înlocuire a gazelor fosile cu gaze din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de carbon până în 2035, în măsura în care posibilitatea efectivă de îndeplinire a acestei obligații nu pare să fie garantată.

680 Astfel, după cum reiese din precizarea potrivit căreia conformitatea în special cu criteriile menționate la punctul 1 litera (b) din secțiunea 4.29 care figurează în anexa I la regulamentul atacat este verificată de un terț independent, este prevăzut un mecanism de verificare pentru toate acele criterii.

681 Aceste argumente ale Republicii Austria nu permit, așadar, să se demonstreze că regulamentul atacat ar fi afectat de o încălcare a articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia.

682 Pentru acest motiv, al cincisprezecelea motiv este respins.

Cu privire la al șaisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea finalității și a efectului util al Regulamentului privind taxonomia ca urmare a riscului de fragmentare a pieței

683 Republica Austria susține în esență că calificarea energiei legate de gazele fosile drept durabilă riscă să conducă la o fragmentare a pieței contrară finalității Regulamentului privind taxonomia și obligației de a menține efectul util al acestuia.

684 Potrivit Republicii Austria, diferențierea corelativă dintre durabilitatea din punctul de vedere al mediului „mai bună” și „mai puțin bună” este contrară spiritului și obiectivului Regulamentului privind taxonomia, care urmărește să asigure transparența prin stabilirea unor criterii uniforme la nivelul Uniunii pentru activitățile durabile din punctul de vedere al mediului.

685 Comisia, susținută de România, contestă această argumentație.

686 În această privință, trebuie arătat că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 493-495 de mai sus, diferențierea denunțată de Republica Austria constituie o aplicare a Regulamentului privind taxonomia care introduce diferite categorii de activități în funcție de durabilitatea acestora, în special la articolul 10 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat.

687 Pentru aceste motive, al șaisprezecelea motiv este respins.

688 Având în vedere tot ceea ce precedă, se impune respingerea acțiunii în ansamblul său.

Cu privire la memoriul în adaptare depus de Republica Austria

689 În conformitate cu articolul 86 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, reclamantul poate să își adapteze cererea introductivă pentru a ține cont de elementul nou care constă în faptul că actul a cărui anulare este solicitată a fost înlocuit sau modificat printr-un alt act având același obiect.

690 La 20 februarie 2024, Republica Austria a depus un memoriu în adaptare, în vederea extinderii concluziilor sale la Regulamentul delegat (UE) 2023/2485 al Comisiei din 27 iunie 2023 de modificare a Regulamentului delegat 2021/2139 prin stabilirea unor criterii tehnice de examinare suplimentare pentru a determina condițiile în care anumite activități economice se califică drept

activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la schimbările climatice și pentru a stabili dacă activitățile respective nu aduc prejudicii semnificative vreunuia dintre celelalte obiective de mediu (JO L, 2023/2485).

691 Comisia, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Polonă, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Republica Finlanda au avut posibilitatea de a depune observații cu privire la acest memoriu în adaptare.

692 În această privință, astfel cum arată Comisia, articolul 86 alineatul (2) din Regulamentul de procedură prevede că adaptarea cererii introductive trebuie efectuată în termenul prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE, în care poate fi solicitată anularea actului care justifică adaptarea cererii introductive.

693 Or, Regulamentul delegat 2023/2485 a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 21 noiembrie 2023. Potrivit articolului 59 din Regulamentul de procedură, termenul pentru introducerea cererii de adaptare începe să curgă de la sfârșitul celei de a paisprezecea zile de la data publicării, și anume de la 5 decembrie 2023. Data corespunzătoare termenului de două luni de la această dată este 5 februarie 2024. Ținând seama de termenul pentru considerente de distanță stabilit la articolul 60 din Regulamentul de procedură, termenul pentru introducerea cererii de adaptare a expirat, așadar, la 15 februarie 2024.

694 În aceste condiții, memoriul în adaptare depus la 20 februarie 2024 este inadmisibil din cauza tardivității.

Cu privire la cheltuielile de judecată

695 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Republica Austria a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.

696 Conform articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Polonă, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Republica Finlanda vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Marea Cameră)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea**

2) **Republica Austria suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.**

3) **Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Polonă, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Republica Finlanda vor suporta propriile cheltuieli de judecată.**

van der Woude	Papasavvas	Marcoulli
Costeira	Porchia	Kancheva
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 10 septembrie 2025.

Semnături

Cuprins

Istoricul litigiului 3

Concluziile părților 4

În drept 4

Considerații introductive privind întinderea controlului jurisdicțional 5

Cu privire la primul și la al nouălea motiv, întemeiate pe încălcarea unor dispoziții procedurale prevăzute de Regulamentul privind taxonomia și a articolului 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei 6

Cu privire la al doilea-al optulea motiv, referitoare la activitățile economice legate de sectorul energiei nucleare 13

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 290 TFUE 14

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției 18

– Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia în cazul activităților economice legate de energia nucleară 19

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe nerespectarea condițiilor prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia 25

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia și a principiului precauției 32

Cu privire la al treilea și la al patrulea motiv, întemeiate pe încălcarea articolului 17 și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției 34

– Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv, la primul aspect al celui de al patrulea motiv și la a cincea critică din cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiate pe nerespectarea nivelului de protecție 37

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia 39

– Cu privire la celelalte critici din cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv și la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiate pe nerespectarea riscurilor de accidente grave la reactoare 41

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al treilea motiv și la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiate pe nerespectarea riscurilor legate de deșeurile radioactive de înaltă activitate 48

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a riscurilor legate de funcționarea normală a centralelor nucleare 54

– Cu privire la al cincilea aspect al celui de al treilea motiv și la al cincilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiate pe atingerea adusă obiectivului de adaptare la schimbările climatice 55

– Cu privire la al șaselea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a cerinței unei evaluări a ciclului de viață 60

– Cu privire la al șaselea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe caracterul contradictoriu și insuficient al dispozițiilor anexei II la regulamentul atacat referitoare la prevenirea prejudiciilor semnificative care rezultă din accidentele grave la reactoare și din depozitarea definitivă a deșeurilor cu un grad ridicat de radioactivitate 62

– Cu privire la al șaptelea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe „vicii de evaluare și de motivare” 64

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției 64

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia 68

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea finalității și a efectului util al Regulamentului privind taxonomia ca urmare a riscului de fragmentare a pieței 68

Cu privire la al zecelea-al șaisprezecelea motiv, referitoare la activitățile economice legate de sectorul gazelor fosile 70

Cu privire la al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) și a articolului 19 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției 70

– Cu privire la primul aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe existența unor alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon 71

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe lipsa unei contribuții la tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de carbon în conformitate cu obiectivul de 1,5 °C 73

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea cerinței unei evaluări a ciclului de viață 81

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat în esență pe încălcarea, prin pragurile-limită de 270 g de CO_2e/kWh și de 550 kg de CO_2e/kW, a obligației de a corespunde celor mai bune performanțe din sector sau din industrie . . 82

– Cu privire la al cincilea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe un obstacol în calea alternativelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon 83

– Cu privire la al șaselea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea interdicției efectelor de blocaj 84

– Cu privire la al șaptelea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind taxonomia 85

– Cu privire la al optulea aspect al celui de al zecelea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, a principiului precauției și pe „vicii de evaluare și de motivare” 85

Cu privire la al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și a articolului 19 alineatul (1) literele (a) și (j) din Regulamentul privind taxonomia ca urmare a lipsei neutralității tehnologice 86

Cu privire la al doisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 17 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției 88

Cu privire la al treisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 și a articolului 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind taxonomia, precum și a principiului precauției 89

Cu privire la al paisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul privind taxonomia ca urmare a creării de active depreciate 91

Cu privire la al cincisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul privind taxonomia 91

Cu privire la al șaisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea finalității și a efectului util al Regulamentului privind taxonomia ca urmare a riscului de fragmentare a pieței 93

Cu privire la memoriul în adaptare depus de Republica Austria 93

Cu privire la cheltuielile de judecată 94